

MARTİN DE LANGE

ÖĞRENCİ YETİŞTİREN

ÖĞRENCİLER YETİŞTİRMEK

Kilisenin Geleceğini Güvende
Tutmak İçin Pratik Bir Kılavuz

İngilizce Başlık:

Making Disciples Who Make Disciples

— A Practical Guide to Securing the Future of the Church

Telif hakkı © 2025: Bu kitabın telif hakkı yoktur. Bu kitap satılamaz.

Türkçe baskısı:

Öğrenci Yetiştiren Öğrenciler Yetiştirmek

— Kilisenin Geleceğini Güvende Tutmak İçin Pratik Bir Kılavuz

OM Fransa tarafından onaylanmıştır

15 Avenue des Marguerites

77340

Pontault-Combault

Fransa

Tel. + 33 1 60 18 18 18

E-posta: martindelange@om.org

www.martindelange.org

Basımevi: Expresta.sk

Kapak tasarımı: Mandi Gansauge | e-posta: mandi.gansauge@gmail.com

Çeviri: Yakup Yıldız email: ibrahim.yakup.yildiz@gmail.com

Kutsal Kitap Yeni çeviri 2001, 2008'den tüm Kutsal Kitap'a dayalı referansları alınmıştır

İÇİNDEKİLER

Teşekkür	vii
Yazar Hakkında	ix
Giriş	xi
1. Kısım	
1. Bölüm Öğrenci Yetiştirmek İçin Kutsal Kitap Temeli	1
2. Bölüm Öğrenci Yetiştiren Kişinin Özellikleri	9
3. Bölüm Öğrenci Yetiştirme Sürecindeki Pratik Zorluklar	15
4. Bölüm Öğrencilerin Yetiştirilmesi: Üç Temel İlkenin Açıklaması	25
5. Bölüm Farklı Öğrenme Stilleri	29
2. Kısım	
6. Bölüm Kurtuluş Güvencesi	39
7. Bölüm Hristiyan Yaşam İçin Dört Ruhsal İlke	47
8. Bölüm Ruhsal Gelişimi Etkileyen Üç Faktör	53
9. Bölüm Kardeşlik	57
10. Bölüm Rabbin Sözü	63
11. Bölüm Dua	73
12. Bölüm Etkili Bir Tanık Nasıl Olunur	89
13. Bölüm Kutsal Ruh'la Dolmak	101
14. Bölüm Ruhsal Savaş	113
15. Bölüm Cömertlik	121
3. Kısım	
16. Bölüm Küçük Grup Ortamında Rabbin Sofrası	135
17. Bölüm Küçük Grup/Ev Topluluğu Yönetimi	141
18. Bölüm Vaftiz İçin Hazırlık	151
19. Bölüm Yerel Kilisenin Kutsal Kitap Modeli	155
Sonsöz	161

Teşekkür

*Bu kitap üzerinde çalışmam için cömertçe zaman ayıran
ve yardımcı olan arkadaşlarım Sue Killian, Willem Botes,
Lizelle Steenkamp ve Mandi Gansauge'ye minnettarım.*

*Sevgili eşime, bana getirdiğin çaylar ve uzun zamandır
kalbimde olan bu projeyi bitirmek için verdiği teşvik için
teşekkür ederim.*

Martin ve Petro 1988 yılından beri evliler. Üç yetişkin çocukları ve bir gelinleri var. Şu anda Fransa'da ikamet ediyorlar ve kendilerine www.martindelage.org adresinden ulaşılabilirsiniz.

Yazar Hakkında

Yazar, 1993 yılından beri Türk halkıyla Müjde'yi paylaşıyor. Türk dilinde ve kültüründe geniş bir deneyim kazanmış ve Türkiye'nin güneydoğusunda kiliselerin kurulmasıyla bizzat ilgilenmiştir. Bu kiliseler sırasıyla Mersin, Tarsus ve Malatya'da kurulmuştur. Türkiye'de giderek zorlaşan siyasi kısıtlamalar ve Protestan kilisesi üzerinde artan baskılar nedeniyle yazar ailesiyle birlikte sınır dışı edilerek ülkesi Güney Afrika'ya geri gönderildi.

Yazarın 1993'ten beri bağlı olduğu misyon kuruluşu Operation Mobilisation, kendisini Fransa'da yaşayan Türkçe konuşan insanlara ulaşmak ve kilise kurma projesini başlatmak için davet etti. Yazar ve eşi 2012 yılından beri Fransa'da yaşıyor ve Fransa'da Türkçe konuşan insanlar arasında birçok kilisenin kurulmasında yardımcı olmuştur.

Fransa'da yaşayan yaklaşık 1 milyon Türk, oradaki kilisenin İsa Mesih'in Müjdesi'ni kendileriyle paylaşması için büyük bir fırsat sunmaktadır. Yazarın Türk Müslüman halklara ulaşmave kilise kurma konusundaki kapsamlı deneyimi, hem Türkçe hem de Fransızca dillerini ve onların kültürleri hakkındaki bilgisiyle birleştğinde, deneyimini okuyucuyla paylaşmak için yazarı eşsiz bir konuma getirmektedir.

Martin ve eşi Petro, 1993'ten beri yeni imanlıları öğrenci olarak yetiştirmekle meşguller. Bütün bu yıllar boyunca deneyim kazanmış ve yeni inananları yetiştirme tarzını ve yaklaşımını oldukça geliştirmiştir.

Güney Afrika Apostolik İnanç Misyonu İlahiyat Seminerinden Teoloji Diplomasına (1993), Kuzey-Batı Üniversitesi'nden Teoloji Lisansına (Hons) (2014) ve Kuzey-Batı Üniversitesi'nden Misyoloji alanında Yüksek Lisansına (2019) sahiptir.

Giriş

Tanrı'nın lütfuyla, burada, Fransa'da ve aynı zamanda Avrupa'da Türkçe konuşan topluluklar arasında yılların emeğiyle ekilen kiliseler artık özerk bir şekilde işleyip, büyüyor. Her birinin kendi liderlik ekibi, kendi toplantı mekanı var ve hepsi tamamen kendi ihtiyaçlarını karşılıyor.

Bu her kilise kurucusu için büyük bir teşviktir ve çeşitli kilise liderlerine verdiğimiz eğitim ve danışmanlığın meyvesidir. Eşim ve ben, bu önderleri ve eşlerini eğitmek, ziyaret etmek, onlara rehberlik etmek ve onlarla birlikte dua etmek için saatlerimizi verdik. Türkçe konuşan önderlerle zaman geçirmek için uzun mesafeler kat ettik ve birçok farklı yerde kaldık.

Bu yolculukları yaparken, daha fazla öğrenci yetiştirebilecek öğrenciler yetiştirmeye odaklanmanın ne kadar önemli olduğunu defalarca gördük. Yıllar boyunca yaklaşımımız her zaman önderlere kendileri kullanabilecekleri ve başkalarını donatmak için kullanabilecekleri gerçekleri sunmak oldu. Bu, zaman zaman geri adım atıp hata yapmalarına ve bu hatalardan ders çıkarmalarına izin vermek anlamına geliyordu.

Eğer kilise kurmak istiyorsanız, başka öğrenciler yetiştirecek öğrenciler yetiştirmeniz gerekir ve bu bazen karmaşık bir süreç olabilir. Hizmette, her zaman net bir yöntem ya da herkese uyan tek bir yaklaşım olmadığını keşfettik. Bununla birlikte, öğrenci yetiştirme yolculuğunda bazı ortak unsurların gerekli olduğunu gördük. Bu unsurlar, öğrenci olarak yetiştirilen kişiye uygun herhangi bir şekilde aktarılabilir.

Bu kitabın — ya da daha doğrusu, bu kılavuzun — yeni inananları yetiştirme hizmetinde karşılaştığım ve kullandığım çeşitli kaynakların bir birleşimi olduğunu belirtmek önemlidir. Christopher Adsit'in eserlerinden büyük ölçüde esinlendim. Onun kitabı olan, *Öğrenci Yetiştirme: Step-by-Step Guide for Leading a Christian from New Birth to Maturity* adlı kitabı yolculuğumda harika bir kaynak oldu. Bu kılavuzdaki materyallerin çoğu onun çalışmalarından alınmıştır.

Ayrıca Güney Baptist Konvansiyonu'nun Uluslararası Misyon Kurulu'nda (IMB) misyoner olan Nathan Shank tarafından geliştirilen

Dört

Alan Kilise Yerleştirme Modeli’nden de esinlendim. Kendisi bu modeli 2000’li yılların başında Güney Asya’da, özellikle de Hindistan’da kilise kurma çalışmaları sırasında kullanmaya ve öğretmeye başlamıştı.

Üstelikle, yazdığım kitap — Thrive: 7 Principles to an Impactful Life tarafından da bir çok alıntı yaptım.

Bu kılavuzu Ocak 2025’in başlarında, eşim büyük bir sırt ameliyatı geçirdikten sonra ve evde ona bakmam gerektiği zamanlarda yazdım. Bu kılavuzu bitirmeme yardımcı olması için ChatGPT platformunu kullanarak yapay zeka (AI) kullanımına büyük ölçüde dayandım. Bu sayede daha kısa sürede daha fazlasını başarabildim ve aynı zamanda kılavuzun Afrikanca çevirisi üzerinde de çalışabildim.

Bu kılavuzun yıllar boyunca yeni inananları yetiştirmeme yardımcı olan çeşitli içeriklerin bir derlemesi olduğunu yinelemek ve o içeriklere hak ettikleri tanıtımı vermek istiyorum.

Bu kılavuz hiçbir koşulda satılmayacaktır. Yalnızca imanlıların başkalarını Mesih’te olgunluğa doğru donatmalarına ve öğrencilik etmelerine yardımcı olmak Hedefiyle hazırlanmıştır.

Bu kılavuz üç kısma ayrılmıştır:

1. Kısım, öğrenciliğin Kutsal Kitaptaki temeline ve öğrenci yetiştiren kişinin kişiliğine ve karakterine odaklanmaktadır. Bu kısım, öğrenci yetiştirmenin temelini oluşturan farklı öğrenme stillerine değinerek sona ermektedir.

2. Kısım, öğrenci yetiştirmenin pratik yönlerini ele almaktadır. Burada, her dersi Kutsal Kitap ayetleriyle destekleyerek yapılandırmak için pratik bir çerçeve sunuyorum. Benim görüşüme ve tecrübeme göre, uzun yıllar süren öğrenci yetiştirme çalışmalarından sonra, yeni bir inanlıda oluşturulması gereken ilk unsur “Kurtuluş Güvencesi”dir (6. Bölüm). Bu nedenle siz okuyucuları, yeni bir inanlıyla öğrenci yetiştirme yolculuğuna başlarken ilk odak noktasının bu olması için teşvik ediyorum. Bu temeli kurmak çok önemlidir — ruhsal evin geri kalanı bu temel üzerine inşa edilir. Öğrenciyle birlikte yolculuğa çıkarken kendi öğretim stillerinizi oluşturmaktan çekinmeyin. Benim deneyimlerime göre, “boşluk doldurma” ders formatı pek etkili olmamıştır.

3. Kısım, küçük grup ortamında Rab'bin Sofrası'nı kutlamaya ilişkin pratik rehberlikle kılavuzu tamamlar. Yeni bir imanlıyı vaftize hazırlamak için kısa bir rehber sunuyorum ve ayrıca küçük bir grup toplantısı yürütmek için pratik bir yaklaşım paylaşıyorum. Bunların hepsi hizmetim boyunca küçük gruplar oluştururken ve hatta yeni kiliseler kurarken kullandığım yöntemlerdir. Bunlar yıllar boyunca denenmiş, test edilmiş ve kanıtlanmış olup, yararlı araçlar ve rehberler olarak hizmete sunulmuştur.

Bu yolculuğa çıkarken, hayatınızı başka bir insana adamaya, onların imanlarında ve Tanrı'yı anlamalarında büyümelerine yardım etme konusunda cesaret alacağınıza inanıyorum.

İmanınız güçlensin ve bu yolculuğa başlarken Tanrı'nın gücünün etkin olduğuna tanık olun.

1. KISIM

1. Bölüm

Öğrenci Yetiştirmek İçin Kutsal Kitap Temeli

30 yıldan fazla, kilise kurma, pastörlük ve öğrenci yetiştirme hizmetlerinde bulunma ayrıcalığına sahip oldum. Deneyimlerimin büyük bir kısmını hem Türkiye’de hem de Fransa’da Türkçe konuşan Müslüman ailelerden gelen insanlarla çalışırken kazandım. Tanrı’nın lütfuyla, Türkçe konuşan birçok kilisenin kurulmasına ve gelişmesine tanık oldum.

Tecrübelerime göre, tüm bunlardaki en önemli unsur, başka öğrenciler yetiştirecek öğrenciler yetiştirmeye odaklanmaktı. İyi Hristiyanlar olarak, Tanrı’nın sözüne ve Kutsal Ruh’un yönlendirmesine Rab’bimize yücelik getirecek şekilde itaat etmek istiyoruz. Tanrı’nın bize gönderdiği imanlıları eğitirken kutsal yazıları kendimiz okur ve inceleriz.

Genç bir Hristiyanken öğrenci olarak yetiştirilmedim; Tanrı’yı tanıdıktan sonra günahlarımı itiraf ettim, eski alışkanlıklardan tövbe ettim, vaftiz edildim ve küçük kilisemizin düzenli ayinlerine katılmaya başladım. Kimse bana ulaşip benimle birlikte yürümeyi ve bana Rab’bin yollarını öğretmeyi teklif etmedi. Ruhsal yolculuğumun büyük bir bölümünde, Kutsal Kitap’tan öğrendiğim gerçekleri günlük yaşamıma nasıl uygulayacağımı kendim bulmaya çalışıyordum.

Bu deneyimden dolayı, Tanrı’nın Ruhu tarafından kendi yolculuğumu ve ruhsal gelişimimi açıklayan bir kılavuz hazırlamaya çalışıldığımı hissettim. Kutsal Kitap’a dayalı bir temel oluşturmak için, yolculuğumuzda bizi teşvik edecek bazı önemli ayetleri incelemenin uygun olacağını düşündüm.

Öğrenci yetiştirmeyi düşündüğümüzde aklımıza gelen ilk ayet şu olacaktır:

Matta 28:19–20

¹⁹Bu nedenle gidin, bütün ulusları öğrencilerim olarak yetiştirin; onları Baba, Oğul ve Kutsal Ruh’un adıyla vaftiz edin; ²⁰size

buyurduğum her şeye uymayı onlara öğretin. İşte ben, dünyanın sonuna dek her an sizinle birlikteyim.”

Bu ayet Kutsal Kitap'ta oldukça tanıdık bir kısımdır; ayeti biraz inceleyeceğiz. Bu ayeti okurken, “Bu nedenle GİDİN” ifadesini vurgulamak isterim. Anladığım kadarıyla bu ayetin ana mesajı, İsa'nın sözlerinin nihai odak noktası budur. Bu söz aynı zamanda, kısmen, beni hizmete ve Türkiye'ye GİTMEYE teşvik etti.

“GİT” emrinin belirli bir sıralaması vardır; Öğrenci yetiştirmek, onları vaftiz etmek ve sonra onlara itaat etmeyi öğretmek. Bunların bu buyruğun aşamaları olduğunu düşünebiliriz. Orijinal Grekçe metnini daha yakından incelediğimizde, bu iki ayetin asıl Hedefini önemli ölçüde etkileyen biraz farklı bir vurgu buluruz. Bu ayetlerdeki fiilleri tanımlayarak başlayalım.

Dilbilgisini anlamakta zorluk çekiyorsanız, sizi çok iyi anlıyorum. Dört dil konuşabilmeme rağmen, dilbilgisi her zaman en zayıf noktam olmuştur. Fiil, bize ne yapacağımızı söyleyen eylem sözcükleridir. Bu durumda, aşağıdaki kelimeler olacaktır:

1. Gidin
2. Yetiştirin
3. Vaftiz edin
4. Öğretin

Bu ayetleri, önceki anlayışıma göre bu şekilde eyleme geçirirdim: Uzak bir ülkeye gider ve öğrenciler yetiştirirdim. Sonra onları vaftiz ederdim ve tabii ki bunu tamamladıktan sonra onlara daha fazla öğretirdim.

Bu fiillerin orijinal Grekçe anlamlarının derinliklerine indiğimizde, farklı bir modelin ortaya çıktığını görürüz. Beni şaşırtan gerçeklerden biri de farklı türde fiiller olduğunu anlamak oldu. Edilgen çatılı fiiller, emir kipindeki fiiller vb. Vurguladığım bu noktaya biraz daha odaklanın, çünkü kafa karışıklığını anlıyorum; ben de aynı durumdaydım. Bu farklı türdeki fiiller metnimize daha derin bir anlam katıyor.

Orjinal metinde, Matta 28:19'da geçen GİDİN sözcüğü, Grekçe πορευθέντες (*poreuthentes*) kelimesinden çevrilmiştir. Bu kelime,

Grekçede¹ Aorist Edilgen² yapısında bir fiildir ve “giderken/yolculuk ederken/ilerlerken/ölürken” anlamlarını taşır.

Aynı ayette geçen ÖĞRENCİ YETİŞTİRİN ifadesi ise Grekçe μαθητεύσατε (*mathēteusate*) kelimesinden çevrilmiştir. Bu kelime, Aorist Emir Kipi Etken³ yapısında bir fiildir ve “öğrenci yapmak/öğrencilik ettirmek/birini öğrenci olarak yetiştirmek” anlamına gelir. Dikkat edilmesi gereken nokta şudur: 19 ve 20. ayetlerde emir kipinde olan tek fiil budur. Bu nedenle asıl buyruğu taşıyan kelime de budur; diğer fiiller aynı vurguya sahip değildir.

ONLARI VAFTİZ EDİN ifadesi ise Grekçe βαπτίζοντες (*bapti-zontes*) kelimesinden gelir. Bu kelime, Şimdiki Zaman Ortaç Etken⁴ yapısında bir fiildir ve “daldırmak”, özellikle de törensel anlamda “vaftiz etmek” anlamını taşır.

İnceleyeceğimiz son kelime ise ÖĞRETEREK ifadesidir. Bu, Grekçe διδάσκοντες (*didaskontes*) kelimesinden gelir. Yine Şimdiki Za-man Ortaç Etken yapısında bir fiildir ve “öğretmek/yönlendirmek/öğüt vermek” anlamlarına gelir.

Orijinal metindeki bu kelimelerin anlamlarına baktığımızda, Mat-ta 28:19–20 ayetlerini yaratıcı bir bakış açısıyla şu şekilde ifade edebiliriz:

Bu nedenle, giderken ÖĞRENCİLER YETİŞTİRİN, vaftiz ederken ÖĞRENCİLER YETİŞTİRİN, öğretirken ÖĞRENCİLER YETİŞTİRİN ...

Orijinal Grekçe kelimelerin anlamını kavradığımızda, bu ayetlerin öğrenci yetiştirmeye odaklandığını fark ederiz ve bu nedenle bizim de odak noktamızın bu olması gerektiği sonucuna varabiliriz.

¹ Aorist, bir eylemi süreklilik gösteren, gelişmekte olan, tekrar eden veya alışkanlık hâline gelmiş bir süreç olarak değil, bütünlük taşıyan tamamlanmış bir olay olarak tanımlar.

² Ortaçlar (participles) aynı zamanda belirli bir çatıyla da tanımlanabilir: etken ya da edilgen. İngilizcede şimdiki zaman ortacı genellikle etken bir yapıya sahipken, geçmiş zaman ortacı hem etken hem de edilgen kullanım taşıyabilir.

Aşağıdaki örnekler bunu göstermektedir:

“John’un yemeğini yediğini gördüm.” (Burada “yediğini”, etken şimdiki zaman ortacıdır.)

“Otobüs gitti.” (Burada gitti, etken geçmiş zaman ortacıdır.)

“Pencere bir taşla kırıldı.” (Burada kırıldı, edilgen geçmiş zaman ortacıdır.)

³ Aorist Etken Emir kipi, fiilin ifade ettiği eylemin geçmişte gerçekleşen bir duruma dayandığını ve bunun şimdiki yerine getirilmesi gereken buyruğa temel oluşturduğunu ifade eder.

⁴ Şimdiki zaman etken ortacı çoğu zaman fiilin İngilizcedeki “-ing” takısıyla çevrilen biçimiyle ifade edilir; örneğin: şarkı söyleyen/söylemekte olan, gülen, öven, işiten/duyan.

Öğrenci yetiştirmek belki de yeni doğan bir Hristiyan'ın yapması gereken en önemli faaliyettir. Başkalarını öğrenci olarak yetiştirmeden önce daha öğrenmesi gereken çok şey olduğunu söyleyebilirsiniz, ama yaklaşım farkı da burada ortaya çıkmaktadır.

Benim görüşüme ve deneyimime göre, yeni imanlı birisi en başından itibaren olgun bir imanlı tarafından öğrenci olarak yetiştirilmelidir. Yine de sadece bu değil, öğrendiği dersleri hemen paylaşması için de teşvik edilmelidir. Bu tutum, en başından itibaren bilgi aktarımı şeklinde olmalıdır. Benim yaklaşımında, öğrenci olarak yetiştirdiğim kişiden her zaman kendisine öğrettiklerimi, önümüzdeki günlerde etki alanındaki başka biriyle paylaşacağına dair söz vermesini ister ve buna teşvik ederim.

Kendisiyle paylaşılan kavramları ve ruhani gerçekleri tam olarak anladığından emin olmak için, bunları bir başkasıyla paylaşma sorumluluğunu veriyorum. Bu, öğrenci yetiştirecek öğrenciler yetiştirmenin başlangıcıdır.

Aşağıda Yeni Antlaşma'dan öğrencilik konusunda bizi teşvik eden ayetlerin bir listesi yer almaktadır. Şu farklı ayetlere bir göz atın ve İsa'nın yüreğini duyun.... (italikler benim)

- **Matta 4:19–20**

“Onlara, ‘*Ardımdan gelin*’ dedi, ‘Sizleri insan tutan balıkçılar yapacağım.’ Onlar da hemen ağlarını bırakıp O’nun ardından gittiler.”

- **Matta 10:37–39**

“Annesini ya da babasını beni sevdiğinden çok seven bana layık değildir. Oğlunu ya da kızını beni sevdiğinden çok seven bana layık değildir. Çarmihini yüklenip ‘*ardımdan gelmeyen*’ bana layık değildir. Canını kurtaran onu yitirecek. Canını benim uğruma yitiren ise onu kurtaracaktır.”

- **Matta 16:24**

“Sonra İsa, öğrencilerine şunları söyledi: ‘*Ardımdan gelmek*’ isteyen kendini inkâr etsin, çarmihini yüklenip beni izlesin.”

- **Markos 1:17–18**

“İsa onlara, ‘*Ardımdan gelin*’ dedi, ‘Sizleri insan tutan balıkçılar yapacağım.’ Onlar da hemen ağlarını bırakıp O’nun ardından gittiler.”

- **Markos 8:34**
“Öğrencileriyle birlikte halkı da yanına çağırıp şöyle konuştu: ‘*Ardımdan gelmek*’ isteyen kendini inkâr etsin, çarmihini yüklenip beni izlesin.”
- **Luka 6:40**
“Öğrenci öğretmeninden üstün değildir, ama eğitimi tamamlayan her öğrenci *öğretmeni gibi olacaktır.*”
- **Luka 9:23**
“Sonra hepsine, ‘Ardımdan gelmek isteyen kendini inkâr etsin, her gün çarmihini yüklenip *beni izlesin*’ dedi.”
- **Luka 14:25–27**
“Kalabalık halk toplulukları İsa’yla birlikte yol alıyordu. İsa dönüp onlara şöyle dedi: ‘Biri bana gelip de babasını, annesini, karısını, çocuklarını, kardeşlerini, hatta kendi canını bile gözden çıkarmazsa, öğrencim olamaz. Çarmihini yüklenip *ardımdan gelmeyen*, öğrencim olamaz.’”
- **Luka 14:33**
“Aynı şekilde sizden kim varını yoğunu *gözden çıkarmazsa*, öğrencim olamaz.”
- **Yuhanna 6:44**
“Beni gönderen Baba bir kimseyi *bana çekmedikçe*, o kimse bana gelemaz. Bana geleni de son günde dirilteceğim.”
- **Yuhanna 8:31–32**
“İsa kendisine iman etmiş olan Yahudiler’e, ‘Eğer benim sözüm *bağlı* kalırsanız, gerçekten öğrencilerim olursunuz. Gerçeği bileceksiniz ve gerçek sizi özgür kılacak’ dedi.”
- **Yuhanna 13:14–17**
“Ben Rab ve Öğretmen olduğum halde ayaklarınızı yıkadım; öyleyse, sizler de birbirinizin ayaklarını yıkamalısınız. Size yaptığımın aynısını yapmanız için bir örnek gösterdim. Size doğrusunu söyleyeyim, köle efendisinden, elçi de kendisini gönderenden üstün değildir. Bildiğiniz bu şeyleri yaparsanız, ne mutlu size!”
- **Yuhanna 13:34–35**
“Size yeni bir buyruk veriyorum: Birbirinizi sevin. *Sizi sevdiğim gibi* siz de birbirinizi sevin. Birbirinize sevginiz olursa, herkes bununla benim öğrencilerim olduğunuzu anlayacaktır.”

- **Elçilerin İşleri 1:8**

“Ama Kutsal Ruh üzerinize inince güç alacaksınız. Yeruşalim’de, bütün Yahudiye ve Samiriye’de ve dünyanın dört bucağında benim *tanıklarım olacaksınız.*”

- **Elçilerin İşleri 5:42**

“Her gün tapınakta ve evlerde öğretmekten ve Mesih İsa’yla ilgili Müjde’yi yaymaktan geri kalmadılar.”

- **Elçilerin İşleri 11:26**

“Sonra Barnaba, Saul’u aramak için Tarsus’a gitti. Onu bulunca da Antakya’ya getirdi. Böylece Barnaba’yla Saul bir yıl boyunca oradaki inanlılar topluluğuyla bir araya gelerek büyük bir kitleyi *eğittiler*. Öğrencilere ilk kez Antakya’da Mesihçiler adı verildi.”

- **1.Korintliler 11:1**

“Mesih’i örnek aldığım gibi, siz de beni *örnek alın.*”

- **1.Petrus 2:21**

“Nitekim bunun için çağrıldınız. Mesih, *izinden gidesiniz diye* uğrunuza acı çekerek size örnek oldu.”

Bu ayetleri incelerken, “beni izleyin”, “bende kalın”, “yaptığım gibi”, “tanıklık edin”, “birbirinizi sevin”, “örnek” ve “gibi” gibi sözcükler, başkalarının İsa’yı izlemesine yardımcı olmamız için bizi teşvik etmek üzere tekrar tekrar karşımıza çıkar.

Kutsal Kitap bizi öğrenci yetiştirmeye ve başkalarına İsa’yı izlemeyi öğretmeye teşvik eder. Yukarıda bahsedilen ayetler, öğrenci yetiştirmeye yönelik Kutsal Yazılar yaklaşımının temelini oluşturur. Yıllar boyunca edindiğim deneyimlerde, öğrencilerin hayali anlamda ağaçlardan meyve gibi toplanmadığını gördüm; onlar inşaa edilir ve yetiştirilirler. Bu, insanlar yani biz Mesih imanlıları aracılığıyla gerçekleşir.

Tanrı, insanların içinde ve insanlar aracılığıyla çalışmayı seçmiş-tir. Hristiyan imanlılar öğrenci yetiştiriyor. Öğrenci yetiştirmek için başka insanlar gerekir. Başka insanlara baktığımızda kırılğan biryapı görürüz.

İnsanlar, İsa’nın kendisi tarafından kurtarılması gereken günahkâr varlıklardır. Yanıtlanması gereken soru, öğrenci yetiştirmek için ne tür insanların gerekli olduğudur?

This image shows a single sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

2. Bölüm

Öğrenci Yetiştiren Kişinin Özellikleri

Eşim ve ben, birkaç yıldır Avrupa’da yaşıyoruz. Bu topraklarda yaşayan ve Türkçe konuşan insanları, İsa’nın sevgisiyle tanıştırmak için bir çağrımız var. Tanrı’nın lütfuyla birçok Hristiyan topluluğunun kurulduğunu ve birçok Türk’ün İsa’yla bir ilişki için bu daveti kabul ettiğini gördük. Uzun süren emeklerimizin meyvelerini gördüğümüz için şanslıyız. Yeni imanlıların öğrenci olarak yetiştirilmeye ihtiyacı var. İsa’ya inananlar olarak bizler de öğrenci yetiştirmeye çağrıldık.

Atalarımız Avrupa’dan geldiler, ve tarihteki farklı olaylar nedeniyle Afrika’nın güney ucuna ulaştılar, sonra Güney Afrika’nın bir parçası oldular. Burada, Avrupa’da, atalarımızdan bazılarını keşfetme umuduyla mezarlıkları ziyaret etmeyi ve eski mezarların mezar taşlarına bakmayı severiz. Şimdiye kadar bu konuda hiç başarılı olamadık.

Bu ziyaretlerden birinde, Fransa’nın merkezinde bir mezarlığa gittiğimde, mezar taşlarındaki tarihler dikkatimi çekti. Ölenlerin çoğunun, hayatta olduklarından daha uzun süredir ölü olduklarını fark ettim. Varlığımızın boşluğu ve kısa süreliği beni etkiledi. Kutsal Kitap’ın **Mezmun 144:4**’te söylediği gibi, bir nefes, gelip geçen bir gölge gibi olduğumuz doğrudur.

İnsanın ruhuna, Tanrı Sözü’ne ve Tanrı’nın Kendisine baktığımızda, hepsinin tek bir ortak noktası olduğunu görürüz: sonsuzluk. Bu üçü, sonsuz değere ve varlığa sahip olan tek şeydir. Tanrı ebedidir, O’nun Sözü ebedidir ve insanların ruhları da ebedidir. Kendimizi ebedi değeri olan şeylerle aynı ölçüye getirmeye adanmışız.

Buna rağmen insanlar çoğu zaman sonsuz değeri olmayan şeylerin peşinde koşarlar. Eğer insan canı bu kadar değerliyse, onların sonsuzluğu Tanrı’dan ayrı değil, Tanrı’yla birlikte geçirmeleri için zamanımızı, enerjimizi ve kaynaklarımızı buna adanmamız gerekmez mi? Bunu yapmak için her İmanlının özel bir taahhütte bulunması gerekir. Sonsuz umudu ve kurtuluş mesajını başkalarıyla paylaşmaya kendini adanmış biri eşsizdir.

Yirminci yüzyılın başlarında kalabalık bir kasabada James adında genç bir adam hayatına yön vermekte zorlanıyordu. Kendini kaybolmuş hissederek, Bay Thompson adında yaşlı bir papazın onu sıcak bir şekilde karşıladığı küçük bir kiliseye girdi. Bay Thompson sadece kürsüden vaazlar vermekle kalmadı, James'i evine davet etti, onunla yemeklerini paylaştı ve hayatın iniş ve çıkışlarında onunla birlikte yürüdü. Sonraki birkaç yıl boyunca James sadece İncil'in sözleriyle değil, Bay Thompson'ın gösterdiği karakter ve sevgiyle de değişime uğradı.

Öğrenci yetiştirmenin özü budur; Mesih'te öylesine dolu dolu yaşanan bir yaşam başkalarına da O'nu izlemeleri için ilham verir. Etkili öğrenci yetiştiren kişinin sahip olması gereken sekiz temel özelliği inceleyeceğiz.

1. Sevgi

Hristiyan öğrenci yetiştirmenin temeli sevgidir — herhangi bir sevgi değil, Mesih'in gösterdiği özverili, fedakâr sevgidir. Öğrenci yetiştiren kişi bu sevgiyi tutarlı bir şekilde sergilemeli ve öğrencilerinin kendilerine değer verildiğini ve el üstünde tutulduklarını hissetmelerini sağlamalıdır. İsa öğrencilerine örnek olmuştur. Onlara hizmet etti, ayaklarını yıkadı ve şöyle dedi:

Yuhanna 13:34–35

“Size yeni bir buyruk veriyorum: Birbirinizi sevin. Sizi sevdiğim gibi siz de birbirinizi sevin. Birbirinize sevginiz olursa, herkes bununla benim öğrencilerim olduğunuzu anlayacaktır.”

Sevgi, büyüme ve dönüşümün mümkün olduğu bir ortam yaratır. Örneğin, bir öğrenci yetiştiren kişi öz-değer ya da geçmişteki başarısızlıklarla mücadele eden birine kasıtlı olarak zaman ayırıp ilgi gösterdiğinde, öğrenci kendisini Mesih'in sevgisinin merceğinden görmeye başlayabilir. Bu koşulsuz kabul genellikle yenilenmiş bir kimliğe ve daha derin bir ruhsal gelişime yol açar. Böyle bir dönüşüm, kalıcı değişim yaratmada sevginin gücünün bir kanıtıdır. Bir kişinin Mesih'teki kimliğine adım atması için gerekli olan güveni ve teşviği sağlar.

“Sevgi, hizmetlerin köküdür; fedakârlık ise hizmetlerin meyvesidir.” — Amy Carmichael

2. Alçakgönüllülük

Etkili bir şekilde Hristiyan öğrenci yetiştirenler hikayenin kahramanının kendileri olmadığını, Mesih olduğunu bilirler. Öğrenci yetiştirme-ye alçak gönüllülükle yaklaşır, Tanrı'ya olan bağımlılıklarını ve sürekli gelişme ihtiyaçlarını kabul ederler. Kutsal Kitap bize bunu öğretir:

Filipililer 2:3–4

Hiçbir şeyi bencil tutkularla ya da boş övünmeyle yapmayın.

Her biriniz alçak gönüllülükle öbürünü kendinden üstün saysın.

Yalnız kendi yararını değil, başkalarının yararını da gözetin.

Alçakgönüllülük güven inşa eder ve öğrenci yetiştiren kişinin başkalarıyla insani bir düzeyde ilişki kurmasını sağlar. Hataları açıkça kabul etmek, gerektiğinde af dilemek ve başkalarının ihtiyaçlarına kendi ihtiyaçlarından daha fazla öncelik vermek gibi pratik eylemlerde kendini gösterebilir. Örneğin, ruhsal zayıflıklarını ve geliştirmekte olan yönlerini kabul ederek öğrenci yetiştiren biri, aynı zamanda şeffaflık ve karşılıklı saygı ortamı oluşturur. Bu tür bir şeffaflık ilişkileri derinleştirir ve Mesih'in hizmeti boyunca örnek olduğu alçakgönüllülüğü temsil eder. Ayrıca öğrencileri, dönüşümün asıl kaynağının Tanrı olduğunu görmeye teşvik eder.

“Gerçek alçakgönüllülük, kendinizi küçümsemek değil, kendinizi daha az düşünmektir.” — C.S Lewis

3. Sabır

Ruhsal büyüme genellikle yavaş ve düzensizdir. Etkili öğrenci yetiştirenler bunu anlar ve Tanrı'nın kendi istediği zamanda çalışmasına izin vererek sabırlı olurlar. Mükemmellik talep etmezler ama aksilikler ve zaferler boyunca öğrencileriyle birlikte yürürler. Kutsal Kitap, Kutsal Ruh'un, öğrencilik ettiğimiz kişinin Mesih'e daha çok benzemesine yardımcı olacağına güvenerek sabırla yürümemiz için bizi teşvik eder.

Efesliler 4:2

Her bakımdan alçakgönüllü, yumuşak huylu, sabırlı olun. Birbirinize sevgiyle, hoşgörüyle davranın.

Sabır, öğrencilerin dayanıklı ve kararlı olmalarını sağlar; Onların yargılanma korkusu olmadan zorluklara karşı direnmelerine yardımcı olur.

*“Sabır bekleme yeteneği değil, beklerken nasıl davrandığınızdır.”
— Joyce Meyer*

4. Sadakat

Sadakat, kendini diğer kişileri Mesih yolunda eğitmeye adanmış bir kişinin ayırt edici özelliğidir. Tutarlılıkları, adanmışlıkları ve Tanrı'nın Sözü'ne ve O'nun çağrısına olan sarsılmaz bağlılıkları ile gösterilir.

1.Korintliler 4:2

“Kâhyada aranan başlıca nitelik güvenilir olmasıdır.”

Sadakat, güvenilirliği doğurur ve öğrencilere, onları yetiştiren kişiye güvenebilecekleri konusunda güvence verir. Aynı zamanda Tanrı'nın çocuklarına karşı gösterdiği sadakati de gösterir.

“Sadakat, gerçeğe sınıksız sarılmamızı ve Tanrı'nın bizi yapmaya çağırdığı şeyi yerine getirmemizi gerektirir.” — John Piper

5. Dürüstlük

Öğrenci yetiştirmede dürüstlük şarttır. Etkili öğrenci yetiştirenler sözleriyle ve öğretileriyle tutarlı bir yaşam sürerler. Şeffaf ve dürüsttürler, eylemlerinin Müjde'nin gerçeğini yansıttığından emin olurlar.

Süleyman'ın Özdeyişleri 11:3

“Erdemlinin dürüstlüğü ona yol gösterir, Hainin yalancılığıysa yıkıma götürür.”

Dürüstlük, güvenilirlik inşa eder. Öğrencilerin, inancını gerçek ve tutarlı bir şekilde yaşayan birine güvenme ve onu takip etme olasılıkları daha yüksektir.

“Bir insanın hayatı dürüstlikle doluysa, ardında kalıcı bir etki bırakır.” — Charles Stanley

6. Empati

Empati, başkalarının duygularını anlama ve paylaşma kabiliyetidir. Etkili bir öğrenci yetiştiren kişi iyi dinler, öğrencilerinin mücadelelerini ve sevinçlerini anlamaya çalışır ve yaşamın zorluklarında onlarla birlikte yürür.

Romalılar 12:15

“Sevinenlerle sevinin, ağlayanlarla ağlayın.”

Empati ilişkileri derinleştirir ve öğrenci yetiştirenin sadece zihne değil kalbe de hizmet etmesini sağlar. Örneğin, bir öğrencinin müca-delelerini sabır ve anlayışla dinlemek için zaman ayıran bir öğrenci yetiştiren kişi, gerçekten kişiselleştirilmiş ve şefkatli hissettiren dualar ve rehberlik sunabilir. Bu sadece aralarındaki bağı güçlendirmekle kalmaz, aynı zamanda ruhsal iyileşme ve büyümenin gerçekleşme olasılığının daha yüksek olduğu bir ortam yaratır. Bu aynı zamanda Mesih’in şefkatli doğasını da gösterir.

“Empati, kendinizi başka bir kişinin içsel yaşamı içinde düşünme ve hissetme kapasitesidir.” — Heinz Kohut

7. Öğretilebilirlik

Öğrenci yetiştiren kişi aynı zamanda bir öğrenci olmalıdır. Öğretilebilirlik Tanrı’dan, başkalarından ve hayatın deneyimlerinden öğrenmeye istekli olmaktır. Bu özellik sürekli büyümeyi sağlar ve durgunluğu önler.

Özdeyişler 9:9

“Bilge kişiyi eğitirsen Daha bilge olur, Doğru kişiye öğretirsen bilgisini artırır.”

Öğrenmeye açıklık, alçakgönüllülük ve açıklığı örnek alarak, öğrencilik ilişkisi içinde öğrenme ve karşılıklı gelişim kültürü oluşturur. Örneğin, öğrencisinden gelen geri bildirimlere açık olarak öğrenci yetiştiren birisi, alçakgönüllülük konusunda güçlü bir ders verebilir. Bu açıklık öğrenciye, akıl hocasının bile sürekli gelişime değer verdiğini görerek kendi ruhani öğrenimini daha ciddiye alması için ilham verebilir. Bu tür karşılıklı öğrenilebilirlik her iki bireyi de Mesih İle olan yürüyüşlerinde güçlendirir.

“Öğrencilik, İsa’nın senin yerinde olsaydı nasıl biri olacağını düşünerek o yönde değişme sürecidir.” — Dallas Willard

8. Dayanıklılık

İman yolculuğu genellikle denenmeler, aksilikler ve zıtlıklar içerdiğinden, öğrenci yetiştirmede dayanıklılık çok önemlidir. Öğrenci

yetiştiren kişi, ilerleme yavaş görünse bile Tanrı'nın iş başında olduğuna güvenerek çağrısında sadık kalmalıdır. Kutsal Kitap bizi şu şekilde teşvik eder:

Galatyalılar 6:9

“İyilik yapmaktan usanmayalım. Gevşemezsek mevsiminde biçeriz.”

Dayanıklılık, öğrenci yetiştirenlerin zorluklara rağmen sadık kalmalarını sağlar. Örneğin 2.Korintliler 11:23–27 ayetlerinde Pavlus'un hizmetinin zorluklarla dolu olduğunu, buna rağmen yoluna devam ettiğini ve diğerlerini de aynı şeyi yapmaya teşvik ettiğini görürüz.

Öğrenci yetiştirme yolculuğu, öğrenci yetiştiren kişinin yüreği ve karakteriyle başlar. Öğrenci yetiştiren kişi sevgi, alçakgönüllülük, sabır, sadakat, dürüstlük, empati, öğretilebilirlik ve tahammül yoluyla Mesih'i yansıtır ve başkalarının ruhsal olarak gelişebileceği güvenli, dönüştürücü bir ortam yaratır.

Bu nitelikler, öğrencilikte Mesih'e benzer gerçek önderliğin temelini oluşturur. Gördüğümüz gibi, gerçek öğrenci yetiştiricileri sonsuz değere sahip yaşamlar sürer; başkalarının canlarına lütuf ve gerçeklikle yatırım yaparlar.

Etkili bir öğrenci yetiştiren kişinin temel karakter özelliklerini inceledikten sonra, şimdi bu çağrının pratik yönlerine dönüyoruz. Öğrenci yetiştirmek günlük yaşamda neye benzer ve iman yolculuklarında başkalarıyla birlikte yürürken ne gibi zorluklar ortaya çıkabilir?

Kişisel notlar _____

3. Bölüm

Öğrenci Yetiştirme Sürecindeki Pratik Zorluklar

Öğrenci yetiştirmek Hristiyan inancının misyonunun merkezinde yer alır. **Matta 28:19–20** ayetlerindeki Büyük Görev’de İsa, takipçilerine “bütün ulusları öğrencilerim olarak yetiştirin” diye buyurmuştur. Bu buyruk sadece bir öneri değil, tüm imanlılar için bir yaşam çağrısıdır. Yine de, direktif basit olsa da, öğrenci yetiştirme süreci zorlu ve çok yönlü olabilir. Başkalarını Mesih İle olan yürüyüşlerinde beslemek için planlama, ruhsal bilgelik ve pratik bilgelik gerektirir.

Öğrenci yetiştirmek, herkese uygun bir program değil, ilişkisel bir yolculuktur. Yaşamları dönüştüren, öğrencileri imanda büyümeleri ve nihayetinde başkalarını öğrenci olarak yetiştirmeleri için donatan, ruhsal bir danışmanlığı içerir. Ancak başarılı bir öğrenci yetiştirme tesadüfen gerçekleşmez — dua, hazırlık ve pratik konuların dikkatle ele alınması gerekir. Net bir plan olmadan, en iyi niyetle öğrenci yetiştiren kişi bile bu süreçte hayal kırıklığı veya tutarsızlık yaşayabilir.

Bu bölümde öğrenci yetiştirme sürecindeki temel pratik adımlar açıklanacaktır. Bu adımların her biri öğrencinin ruhsal gelişimi ve öğrenci yetiştiren ile öğrenci arasındaki ilişkinin sağlığı üzerinde derin bir etkiye sahiptir. Bu noktalar arasında duanın önemi, Kutsal Ruh’u dinlemek, düzenli toplantı zamanları sağlamak, rahat bir ortam yaratmak, cinsiyete özel öğrenci yetiştirme, zaman yönetimi ve öğrencinin bağlılığını güvence altına almak yer alır. Bu spesifik konular neden bu kadar kritiktir?

- **Dua**, yüreklerimizi Tanrı’nın isteğiyle uyumlu hale getirir ve kendi isteğimiz yerine O’nun rehberliği altında çalışmamızı sağlar.
- **Dinlemek**, Kutsal Ruh’u, öğrencinin ihtiyaçlarına cevap verenken esneklik ve muhakeme sağlar.
- **Düzenli toplantılar**, tutarlılığı teşvik ederek güven ve hesap verebilirlik oluşturmaya yardımcı olur.
- **Rahat bir ortam**, samimiyeti teşvik eder, inanç ve mücadeleler hakkında daha derin konuşmalara izin verir.

- **Cinsiyete göre öğrencilik yaklaşımı**, ilişkileri korur ve her iki tarafın da ruhsal gelişime odaklanmasını sağlar.
- Son olarak, **zaman yönetimi** ve karşılıklı sorumluluk, öğrenci yetiştirmenin sonradan düşünülen bir şey olmaktan ziyade bir öncelik olarak kalmasını sağlar.

Bu pratik noktaların her biri dikkate alınıp uygulandığında, öğrenci yetiştiren kişi verimli bir öğrencilik için güçlü bir temel oluşturur. Ancak bu unsurların göz ardı edilmesi, her iki taraf için de gelişim fırsatlarının kaçırılmasına ve hatta cesaretsizliğe yol açabilir. Bu alanları daha derinlemesine ele alırken, bu ilkelerin nasıl uygulanabileceğini göstermek için gerçek yaşam örnekleri de sunacağız. İster tecrübeli bir rehber olun, ister öğrenci yetiştirme yolculuğuna yeni başlamış olun, bunlar Mesih'in buyruğunu etkili ve sadık bir şekilde yerine getirmeniz için size yardımcı olacaktır.

Şimdi, öğrenci yetiştirme sürecinin temel taşı olan dua konusunu incelemeye başlayalım.

1. Öğrenci Yetiştirmede Duanın Rolü

Sarah adında bir mentör, kaygıyla mücadele eden öğrencisi Anna için her gün dua ediyordu. Zaman içinde Anna, Sarah'nın dualarının bir sonucu olarak daha fazla huzur ve güvene sahip olduğunu bildirdi. Bu, duanın dönüştürücü gücünü vurgular.

Dua öğrenci yetiştirme sürecinin temelidir. Yeni bir öğrenci yetiştirme sürecine başlamadan önce, Tanrı'nın yönlendirişi için dua etmek çok önemlidir. **Yakup 1:5** ayetleri imanlılara, bilgilikte yoksunlarsa, bunu cömertçe sağlayacak olan Tanrı'dan istemeleri gerektiğini hatırlatır. Öğrenci dua ederek kimi öğrenci olarak yetiştireceği ve ruhsal gelişimini nasıl besleyeceği konusunda Tanrı'dan yönlendiriş isteyebilir.

Öğrenciler için sürekli dua edilmelidir. Ruhsal olgunlukları, günaha karşı korunmaları ve yaşamın zorlukları sırasında güçlenmeleri için dua etmek önemlidir. Pavlus bunu **Koloseliler 1:9–10**'da örneklendirir; burada Koloseliler'in "Rab'be yaraşır bir biçimde, O'nu hoşnut ederek yürümeleri" için dua eder. Düzenli dua, öğrenci için ruhsal bir kalkan oluşturur ve Tanrı'nın bu ilişki içinde etkin olmasına davet eder.

Pratik İpucu: Her öğrenci için bir dua günlüğü oluşturun. Bu, öğrenci yetiştiren kişinin dua isteklerini, cevaplanan duaları ve gelişimin görüldüğü alanları takip etmesine imkân sağlar.

2. Rehberlik İçin Kutsal Ruh'u Dinlemek

Öğrenci yetiştiren bir kişi olan Yakup, Kutsal Ruh tarafından öğrencisine kinle mücadele edip etmediğini sorması için yönlendirildiğini hissetti. Öğrencisi kin beslediğini itiraf etti ve yaptıkları konuşmadan sonra bağışlama sürecine başlayabildi.

Kutsal Ruh, öğrenci yetiştirme sürecinde hayati bir rol oynar. İsa **Yuhanna 14:26**'da Kutsal Ruh'un "size her şeyi öğretecek ve size söylediğim her şeyi hatırlatacak" vaadini vermiştir. Öğrencilik yazılı bir formül değil, Ruh'un yönlendirmesine karşı duyarlılık gerektiren bir süreçtir. Kutsal Ruh'u dinlemek mahkumiyet, cesaretlendirme ya da yeniden yönlendirme teşviği içerebilir. Örneğin, Ruh öğrenciyi belirli günahları ele almaya, zor bir dönemde öğrenciyi cesaretlendirmeye ya da öğrencinin acil ihtiyaçlarını karşılamak için çalışma planını değiştirmeye yönlendirebilir.

Pratik İpucu: Bir öğrenciyle her toplantıdan önce ve sonra sessiz zaman alışkanlığı geliştirin. Kutsal Ruh'tan dikkat edilmesi gereken alanları ya da paylaşılması gereken teşvik sözlerini ortaya çıkarmasını isteyin.

3. Düzenli bir toplantı zamanı belirleme

Mary ve öğrencisi Linda bir yıl boyunca her Çarşamba akşamı buluştular. Bu süreklilik Linda'nın ruhsal yaşamını dönüştüren günlük Kutsal Kitap okuma ve dua etme alışkanlığını geliştirmesine yardımcı oldu.

Süreklilik, güçlü bir öğrenci ilişkisi kurmada çok önemlidir. Her hafta sabit bir saatte buluşmak bir yapı sağlar ve her iki tarafın da sürece bağlılığını gösterir.

Bu toplantılar sırasında şunlar çok önemlidir:

1. **Kutsal Kitap'ı birlikte okuyun:** Kutsal yazıları tartışmak öğrencinin Tanrı'nın sözünü anlamasına ve yaşamına uygulamasına yardımcı olur.
2. **Birlikte dua:** Birlikte dua, ruhsal bağı ve Tanrı'ya bağlılığı derinleştirir.
3. **Kişisel konuları tartışın:** Öğrenci yetiştiren kişi, mücadeleler, zaferler ve inançla ilgili sorular hakkında açık konuşmalar için güvenli bir alan yaratmalıdır.

Pratik İpucu: Her iki taraf için de uygun bir zaman belirleyin ve bunu bir öncelik haline getirin. Devamlılığı ve güveni etkileyebileceğinden sık sık yeniden planlamaktan kaçının.

4. Rahat bir toplantı ortamı yaratmak

Tom ve öğrencisi Kevin başlangıçta kalabalık bir kahve dükkanında buluşuyorlardı, ancak derin sohbetler yapmakta zorlanıyorlardı. Bunun üzerine Tom'un evinde buluşmaya karar verdiler ve bu, daha açık ve verimli bir sohbet ortamı sağladı.

Doğru toplantı yerini seçmek kritik önem taşır. Mekan rahat, özel ve dikkat dağıtıcı unsurlardan arınmış olmalı, açık ve anlamlı konuşmalara olanak tanımalıdır.

Kahve dükkanları gibi halka açık yerler uygun olabilir, ancak gürültü veya kesintiler nedeniyle sohbetin derinliğini sınırlayabilir. Öte yandan, evde veya bir kilise ofisinde toplantı yapmak daha sessiz ve rahat bir ortam sağlayabilir.

Pratik İpucu: Öğrenciye “nerede buluşmanın ona rahat hissettirebileceğini” sorun. Seçilen mekânın hem çalışmaya hem de duaya uygun olmasına ve dikkat dağıtıcı unsurların en az düzeyde bulunmasına özen gösterin.

5. Cinsiyete özel öğrencilik

Bir gençlik lideri olan Lisa'ya öğrenci olmak isteyen genç bir adam gelir. Lisa bu rolü üstlenmek yerine, sağlıklı sınırlar çizebilmek için genci güvenilir bir erkek mentör ile buluşturdu.

Aynı cinsiyetten kişileri öğrenci olarak yetiştirmek bilgece olacaktır. Erkeklerin erkekleri, kadınların da kadınları öğrenci olarak yetiştirme- si, günaha ve olası yanlış anlamalara karşı korunmaya yardımcı olur.

Pavlus **1.Korintliler 10:12**'de şu uyarıda bulunur: "Onun için, ayakta sağlam durduğunu sanan dikkat etsin, düşmesin!" Benzer şekilde, **2.Timoteos 2:22** imanlılara "gençlik tutkularından uzak durmalarını" öğütler.

Öğrencilik ilişkilerini cinsiyete özgü tutarak, sınırlara saygı gösterilir ve her iki taraf da tehlikeli durumlara yol açma ihtimali olmadan ruhsal gelişime odaklanabilir.

Pratik İpucu: Karşı cinsten biri yetiştirilmek için size gelirse, onu nazikçe kendi cinsinden güvenilir bir lidere yönlendirin.

6. Öğrenci yetiştirmede zaman yönetimi

Yoğun çalışan bir anne olan Rachel, her hafta bir akşamı öğrencilerine ayırmak için dijital bir takvim kullandı. Bunu pazarlık konusu olmayan bir randevu olarak kabul etti ve öğrencisi Emma'nın sürekli ilgi görmesini sağladı.

Etkili zaman yönetimi, hayatın taleplerine rağmen öğrenci yetiştir- menin bir öncelik olarak kalmasını sağlar. Aşağıdaki iki ünlü yazar kitaplarıyla değerli görüşler sunmaktadır:

- **Stephen Covey ("Etkili İnsanların 7 Alışkanlığı")** Önemli olanı, acil olandan daha önce önceliklendirmeyi vurgular. "Önce öncelikli olanı yapmak" kavramını ortaya koyar ve bu, öğrenci yetiştiren kişilerin buluşmalarını ve ruhsal hazırlıklarını önce- liklendirmelerine yardımcı olabilir.
- **John Maxwell ("Bugün Önemlidir")** günlük disiplinlerin önemini vurgulamaktadır. Öğrenciyle birlikte düzenli çalışma ve dua gibi devamlı küçük eylemler uzun vadeli ruhsal gelişime yol açar.

Pratik İpucu: Öğrenci yetiştirme, zamanın sürekli hatırlanması için bir planlayıcı veya dijital takvim kullanın. Bunu tartışmaya açık olmayan bir randevu olarak ele alın.

7. Öğrencinin bağlılığını güvence altına almak

Jacob ve öğrencisi Ben, buluşma zamanlarını ve hedeflerini özetleyen yazılı bir anlaşma oluşturdular. Bu, Ben'in kararlı ve hesap verebilir kalmasına yardımcı oldu ve önemli bir ruhsal gelişime yol açtı.

Öğrenci yetiştirme karşılıklı bir bağlılık gerektirir. Öğrenci düzenli olarak buluşmaya, kutsal metinleri çalışmaya ve ruhsal dersleri yaşamına uygulamaya istekli olmalıdır. Bu bağlılık olmadan ilerleme yavaş ya da tutarsız olabilir.

Beklentileri erkenden tartışmak faydalı olacaktır. Öğrenciliğin hedeflerini ve sürekli olarak gelmenin ve sürece tam olarak katılmanın önemini netleştirin.

Pratik İpucu: Toplantı sıklığını, beklentileri ve hedefleri özetleyen basit bir liste oluşturun. Bu, her iki taraf için de netlik sağlar ve bir standart oluşturur.

8. Günaha karşı koruma

Öğrenci yetiştiren David, ilişkilerinde dikkatli kalmak ve taviz verici durumlardan kaçınmak için başka bir mentorla düzenli olarak hesap verebilirlik görüşmeleri yaptı.

Kutsal Yazılar imanlıları günaha karşı korunmaları için sık sık uyarır. Danışmanlık ilişkilerini cinsiyete özgü tutmanın yanı sıra, hem danışmanlar hem de öğrenciler günaha karşı uyanık olmalıdır.

1.Petrus 5:8 inanlıları şöyle uyarır: “Ayık ve uyanık olun. Düşmanınız İblis kükreyen aslan gibi yutacak birini arayarak dolaşüyor.” **Galatyalılar 6:1** başkalarına rehberlik edenlere “siz de ayartılmak için kendinize dikkat edin” tavsiyesinde bulunur.

Pratik İpucu: Öğrenciyle düzenli olarak hesap verebilirlik konusunu tartışın. Şeffaflık ve güven oluşturmak için onları, mücadelelerini ve zaferlerini paylaşmaya teşvik edin.

9. Aktarılabilir ilkeleri öğretmek

Paul adında öğrenci yetiştiren biri, öğrencisi Chris'e Kutsal Yazıları nasıl çalışacağı, bilinçli olarak nasıl dua edeceği ve Kutsal Ruh'a nasıl güveneceği gibi basit ama derin ilkeleri öğretti. Paul, Chris'i öğrendiklerini hemen küçük grubuyla paylaşması için teşvik etti. Zamanla Chris kendisi de öğrenci yetiştiren birisi oldu ve aynı ilkeleri başkalarına aktararak Paul'un ilk çabalarının ötesine geçen bir öğrencilik zinciri yarattı.

Öğrenci yetiştirmenin kilit unsurlarından biri, öğretilen her şeyin aktarılabilir olmasını sağlamaktır. Hedef sadece bir kişiyi yetiştirmek değil, o kişiyi başkalarını da yetiştirmesi için güçlendirmektir. Bu, Pavlus'un **2.Timoteos 2:2**'de ana hatlarıyla belirttiği İncil'deki çoğalma ilkesini izler: "Birçok tanığın huzurunda söylediğimi duyduğunuz şeyleri, başkalarına da öğretmeye yeterli olacak güvenilir kişilere emanet edin."

Öğrenci en başından itibaren öğrendiklerini başkalarına aktarması gerektiğini anlamalıdır. Bu zihniyet ruhsal gelişime bağlılığı teşvik eder ve öğretilerin sınırlı kalmayıp yayılmaya devam etmesini sağlayarak bir dalgalanma etkisi yaratır. Aktarılabilirlik öğrencilikte sürdürülebilirliği sağlar. Sadece öğretileri özümsemek ile kalmayıp aynı zamanda bunları paylaşmak da yüce görevin sürekli bir döngü yoluyla yerine getirilmesini sağlar.

Aktarılabilirliği teşvik etmek için pratik adımlar:

1. **Başlangıçtan itibaren beklentileri netleştirin:** İlk toplantıdan itibaren, öğrenciliğin bir kısmının onları başkalarını öğrenci olarak yetiştirmek için donatmak olduğunu açıklayın.
2. **Öğretileri basitleştirin:** Basit, tekrarlanabilir ilkeler öğretin. Karmaşık öğretilerin aktarılması zor olabilir.
3. **Paylaşma pratiği yapın:** Öğrenciyi öğrendiklerini arkadaşlarıyla, ailesiyle ya da küçük gruplarla paylaşma pratiği yapmaya teşvik edin. Bu, güven oluşturur ve anlayışlarını sağlamlaştırır.

Pratik ipucu: Öğrencinin ruhsal kavramları nasıl açıklayacağını uygulamalı olarak öğrenmesi için rol yapma senaryoları

kullanın. Bu yöntem, hem özgüvenini hem de bu ilkeleri aktarma yetkinliğini geliştirir.

Aktarılabilir öğretim, öğrenci yetiştiren kişiyi sadelik ve açıklığa odaklar. Başkalarını da öğretmeye hazırlamak Hedefiyle öğrettiğimizde, mesajın anlaşılır, sağlam ve uygulanabilir kalmasını sağlarız. Böylece İsa'nın, öğrenciler yetiştirip onların da öğrenciler yetiştirmesi çağrısını yerine getirir ve Tanrı'nın krallığını O'nun Sözü'ne sadık itaatle genişletiriz.

Özetlemek gerekirse, öğrenci yetiştirmede en kritik altı pratik konulardır:

1. **Dua edin:** Tanrı'nın rehberliğini arayın ve öğrenciyi dua ile koruyun.
2. **Kutsal Ruh'un rehberliği:** Yönlendirme ve ayırt etme için Ruh'u dikkatle dinleyin.
3. **Düzenli toplantılar:** Kutsal Kitap çalışması, dua için belirli bir zaman belirleyin.
4. **Cinsiyete özel öğrencilik:** Ayartıları önlemek için öğrencilik ilişkilerinin cinsiyete özel kalmasını sağlayın.
5. **Zaman yönetimi:** Etkili zamanlama ve karşılıklı bağlılık yoluyla öğrenci yetiştirmeye öncelik verin.
6. **Aktarılabilir öğretim:** Öğretilen her şeyin basit, açık ve aktarılacak üzere tasarlanmış olduğundan emin olun. Öğrenciyi en başından itibaren bu ilkeleri başkalarıyla paylaşması için güçlendirin.

Bu pratik konulara odaklanmak, öğrenci yetiştiren kişilerin ruhsal gelişimin büyüdüğü bir ortam oluşturmaya yardımcı olur. Öğrencilik yalnızca bir program değil, Mesih'in öğrenciler yetiştirme çağrısını onurlandıran bir değişim yolculuğudur. Özellikle aktarılabilirlik, Büyük Görevi yerine getiren sürekli öğrencilik döngüsünü sağlar.

Öğrenci yetiştiren kişi, öğrenciyi üç ilişki alanının tamamına dahil etmeye odaklanmalıdır. Bu, öğrencinin yerel kilisenin bir parçası olmasını, düzenli toplantılara katılmasını ve haftalık birebir görüşmeler ile küçük grup ortamına dahil edilmesini sağlar. Böylece

This image shows a single sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

4. Bölüm

Öğrencilerin Yetiştirilmesi: Üç Temel İlkenin Açıklaması

Öğrencilik, Hristiyan yaşamının merkezinde yer alır. Bu, başkalarını imanlarında beslemek ve Mesih'in olgun takipçileri olarak büyümele-
rine yardımcı olma sürecidir. İsa, hizmeti boyunca, Tanrı'nın gerçeğini
anlamalarına ve günlük yaşamda uygulamalarına yardımcı olmak
için başkalarıyla yakın bir şekilde yürümenin önemini modellemiştir.
Bunu etkili bir şekilde yapmak için üç temel ilkeye odaklanıyoruz:

Dua, İlişki ve İçerik. Her bir ilke ile ilgili Kutsal Yazıları ve
uygulamaya yönelik pratikleri örneklerle inceleyelim.

1. Dua

Dua her öğrencilik çabasının temelidir. Yürekleri yumuşatarak ve
öğrenciye hem de rehberlik edene yol göstererek Kutsal Ruh'u çalış-
maya davet eder. İşte öğrenci yetiştirmede duanın gücünü vurgulayan
üç önemli ayet:

- **Koloseliler 4:2** “Kendinizi duaya verin. Duada uyanık kalın, şükredin.”
- **Yakup 5:16** “Doğru kişinin duası güçlü ve etkilidir.”
- **Matta 9:37–38** O zaman İsa öğrencilerine, “Ürün bol, ama işçi az” dedi, “Bu nedenle ürünün sahibi Rab'be yalvarın, ürünü kaldıracak işçiler göndersin.”

Pratik Uygulama:

1. **Yönlendiriş için dua edin:** Öğrenciliğe başlamadan önce, kimi öğrenci olarak yetiştireceğiniz ve onlara nasıl önderlik edeceğiniz konusunda bilgelik ve anlayış için dua edin.
2. **Öğrenci için aracılık edin:** Öğrencinizi düzenli olarak du-
alarınızda hatırlayın. Örneğin, imanda büyümeleri ve hayatın
zorluklarının üstesinden gelmeleri için dua edin.
3. **Dua etmeyi öğretin:** Dua etmeyi öğretirken birlikte dua edin
ve farklı durumlarda nasıl dua edeceklerini göstererek öğren-
cinizi kendi dua yaşamını geliştirmeye teşvik edin.

Sarah genç bir imanlı olan Alexa'ya rehberlik ediyor. Her öğrencilik seansına dua ederek başlar ve Kutsal Ruh'un konuşmalarına rehberlik etmesini ister. Ayrıca Alexa'yı dualarını kaydetmesi ve zaman içinde Tanrı'nın yanıtları üzerinde düşünmesi için bir dua günlüğü tutmaya teşvik eder.

2. İlişki

Öğrencilik son derece ilişkiseldir. İsa'da kendisi öğrencileriyle ilişkiler kurarak, onlarla yemek paylaşarak ve her gün onlarla yürüyüp konuşarak önemli bir zaman geçirmiştir. İşte öğrencilikte ilişkilerin önemini vurgulayan üç ayet:

- **Yuhanna 13:34–35** “Size yeni bir buyruk veriyorum: Birbirinizi sevin. Sizi sevdiğim gibi siz de birbirinizi sevin. Birbirinize sevginiz olursa, herkes bununla benim öğrencilerim olduğunuzu anlayacaktır.”
- **1.Selanıklılar 2:8** “Sizlere öylesine gönülden bağlanmıştık ki, sizinle yalnız Tanrı'nın Müjdesi'ni değil, kendi canlarımızı da paylaşmaya razıydık. Çünkü sizi o denli çok sevdik!”
- **Süleyman'ın Özdeyişleri 27:17** “Demir demiri bilir, İnsan da insanı...”

Pratik Uygulama:

1. **Birlikte zaman geçirin:** Güven inşa etmek ve samimiyetin oluşması için kaliteli zaman çok önemlidir. Bu, birlikte yemek yemeyi, etkinliklere katılmayı veya sadece onların yanında bulunmayı içerebilir.
2. **Kendinize özgü olun:** Mücadeleleriniz ve zaferleriniz de dahil olmak üzere kendi iman yolculuğunuzu dürüstçe paylaşın. Bu şeffaflık, öğrencilerin kendi zorlukları hakkında rahatça konuşabilmelerine yardımcı olur.
3. **Destek sunun:** İster kişisel bir ihtiyaca yardımcı olmak, ister dönüm noktalarını kutlamak ya da bir konuda içini dökmek istediğinde sadece dinlemek olsun, pratik yollarla öğrencinizin yanında olun.

David, öğrencisi John ile güçlü bir ilişki kurar, her hafta kahve içmek için buluşur ve birlikte Kutsal Kitap çalışırlar. Zamanla John kaygılarıyla ilgili mücadelelerini anlatmaya başlar. David, John ile kurduğu güven sayesinde Kutsal Kitap'a dayalı teşvik ve dua paylaşımları ile John'u teşvik eder.

3. İçerik

İçerik, Kutsal Yazılar'daki gerçekleri ve Hristiyan inancının temel öğretilerini ifade eder. İsa öğrencilerine benzetmeler, vaazlar ve kişisel konuşmalar yoluyla öğreterek onların gerçeğe dayanmalarını sağlamıştır. İşte sağlam öğretinin önemini vurgulayan üç ayet:

- **2.Timoteos 3:16–17** “Kutsal Yazılar'ın tümü Tanrı esinlemesidir ve öğretmek, azarlamak, yola getirmek, doğruluk konusunda eğitmek için yararlıdır. Bunlar sayesinde Tanrı adamı her iyi iş için donatılmış olarak yetkin olur.”
- **Matta 28:19–20** “Bu nedenle gidin, bütün ulusları öğrencilerim olarak yetiştirin; onları Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un adıyla vaftiz edin; size buyurduğum her şeye uymayı onlara öğretin. İşte ben, dünyanın sonuna dek her an sizinle birlikteyim.”
- **Mezmur 119:105** “Sözün adımlarım için çıra, Yolum için ışıktır.”

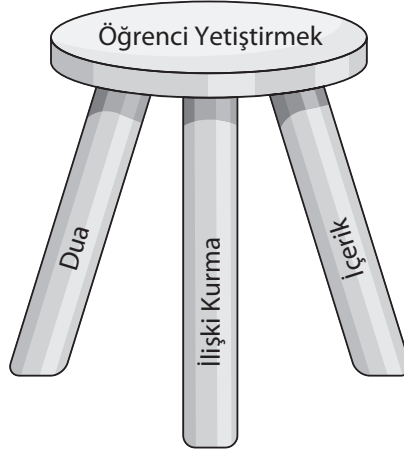
Pratik Uygulama:

1. **Kutsal Kitap çalışması:** Kutsal Yazıları düzenli olarak birlikte çalışın. Hem ruhsal gelişim hem de pratik yaşam konularını ele alan bölümler seçin.
2. **Temel inanç ilkelerini öğretin:** Öğrencinizin kurtuluş, lütuf, iman ve itaat gibi temel Hristiyan ilkelerini anladığından emin olun.
3. **Kutsal yazıları ezberleyin:** Öğrencinizi, günlük yaşamında ona rehberlik edebilecek ve onu rahatlatabilecek önemli Kutsal Kitap ayetlerini ezberlemeye teşvik edin.

Maria genç yetişkinler için küçük bir öğrenci grubuna liderlik etmektedir. İsa'nın yaşamını incelemeyi, Ruh'un meyvelerini tartışmayı ve Kutsal Yazıları gerçek hayattaki durumlara nasıl uygulayacaklarını öğrenmeyi içeren bir eğitim programı

geliştirir. Maria ayrıca grup üyelerini her hafta bir ayet ezberlemeye ve ardından bunun haftalarını nasıl etkilediğini paylaşmaya teşvik eder.

Öğrenci yetiştirmek **dua, ilişki kurma ve içerik** sunmayı içeren bütünsel bir süreçtir. Dua yoluyla Kutsal Ruh'a güvenerek, derin ve samimi ilişkiler geliştirerek ve öğrencileri Kutsal Kitap hakikatine dayandırarak, İsa'nın tüm ulusları öğrencileri olarak yetiştirme çağrısını yerine getirebiliriz. Başkalarına niyet ve sevgiyle yatırım yaptıkça, onların Mesih'in olgun takipçileri olarak yetişmelerine yardımcı oluruz ve onlar da başkalarını öğrenci olarak yetiştirebilirler.

Bu sütunları 3 ayaklı bir taburenin parçaları olarak düşünebiliriz. Her biri eşit derecede önemlidir ve *öğrenci yetiştiren öğrenciler yetiştirmenin* ağırlığını taşır.

Bu temele dayanarak bilgiyi en iyi şekilde aktarmak önemlidir. Bu nedenle, her insanın farklı bir bilgi edinme ve özümseme tarzı olduğunda farkında olmak önemlidir ve bilgiyi en etkili şekilde aktarabilmemiz için var olan farklı öğrenme tarzlarının bilincinde olmamız gerekir. Bir sonraki bölümde, farklı öğrenme stillerine bir göz atacağız.

5. Bölüm

Farklı Öğrenme Stilleri: Doğrusal ve Sarmal Öğrenme

Hristiyanlık sadece bilgi edinmekten daha fazlasını kapsar; aynı zamanda kişinin inancını derinleştirmesini ve Tanrı'nın gerçeklerini günlük hayata uygulamasını da içerir. Hristiyan öğrenciliği, iman, öğrenme ve ruhsal olgunlukta yaşam boyu süren bir büyüme yolculuğudur. İster yeni inananlar ister deneyimli Hristiyanlar olsun, inananlara öğretmek ve rehberlik etmek, Kutsal Kitap ilkelerinin hem anlaşılmasını hem de uygulanmasını besleyen bir yaklaşım gerektirir.

Eğitim, farklı öğrenme ihtiyaçlarını karşılamak için çeşitli öğretim yaklaşımlarını içererek yıllar içinde önemli ölçüde gelişmiştir. Eğitimin en çok çalışılan yönlerinden biri, bireylerin bilgiyi farklı şekilde özümlediğini, işlediğini ve akılda tuttuğunu öne süren öğrenme stilleri kavramıdır. Bu farklılıklar, eğitim etkinliğini en üst düzeye çıkarmak için farklı öğretim yöntemleri gerektirir. Öğrenmeye yönelik öne çıkan iki yaklaşım, her biri kendine özgü yapı ve faydalara sahip olan **doğrusal öğrenme** ve **sarmal öğrenmedir**.

Doğrusal öğrenme, önceki konulara geri dönmeden adım adım ilerleyen sürekli bir süreçtir. Sarmal öğrenme ise konuları tekrar ederek, giderek artan bir derinlikle pekiştirir ve geliştirir. Bu bölümde farklı öğrenme stilleri incelenecek, doğrusal ve sarmal öğrenme karşılaştırılacak ve uzun vadeli öğrenme ile derin anlayış açısından hangi yöntemin daha etkili olduğu değerlendirilecektir.

Öğrenme stillerini anlamak

Öğrenme stilleri, bireylerin bilgiyi edinmek ve işlemek için tercih ettikleri farklı yolları ifade eder. En yaygın olarak kabul gören teoriler, öğrenenleri aşağıdaki türlere ayırır:

1. Görsel öğrenenler — diyagramları, çizelgeleri ve resimleri tercih ederler.

2. İşitsel öğrenenler — en iyi dinleme ve sözlü tartışmalar yoluyla öğrenirler.
3. Kinestetik veya fiziksel öğrenenler, uygulamalı deneyimler yoluyla bilgiyi daha etkili bir şekilde muhafaza eder.
4. Uygulamalı öğrenenler — bilgiyi en iyi yazılı metinler ve not alma yoluyla özümserler.

Öğrenme stillerinin daha karmaşık ve bağlamsal olduğunu öne süren Kolb'un Deneyimsel Öğrenme Teorisi ve Gardner'ın Çoklu Zeka Teorisi gibi teoriler de önemlidir.

Ancak, bireysel tercihler ne olursa olsun, ister doğrusal ister sarmal öğrenme olsun, içerik sunumunun yapısı eğitim çıktılarına şekillendirmede çok önemli bir rol oynar.

Şimdi 2 farklı stile daha yakından bakalım.

Doğrusal öğrenme

Doğrusal öğrenme **aşamalı** bir **sıra** izler, yeni bilgiler ancak önceki içeriğe hâkim olduktan sonra verilir. Bu model, konuların daha önceki içerikleri sık sık gözden geçirmeden yapılandırılmış bir şekilde öğretildiği geleneksel eğitim sistemlerinde yaygın olarak görülmektedir.

Doğrusal öğrenmenin avantajları

1. Net Yapı — kavramlar sistematik bir düzende sunularak öğrencilerin kendilerini bunalmış hissetmemeleri sağlanır.
2. Öngörülebilirlik — öğrencilerin bir sonraki adımda ne olacağını tahmin etmelerini sağlayarak kaygıyı azaltmaya ve odaklanmayı artırmaya yardımcı olur.
3. Matematik, programlama ve prosedürel görevler gibi belirli konu alanları için verimli, ilerlemeden önce temel bilginin çok önemli olduğu doğrusal bir ilerlemeden yararlanır.
4. Kısa süreli ustalık, ilerlemeden önce konuların tam olarak anlaşılmasını teşvik eder, bu da standart testler için avantajlı olabilir.

Doğrusal öğrenmenin dezavantajları

1. Daha önce öğrenilen içeriklerin unutulması — geçmiş konular nadiren tekrar ziyaret edildiğinden, öğrenciler daha önceki kavramları unutabilir.
2. Yeni zorluklara uyum sağlamada güçlük — öğrenciler bir bölümü zorlayıcı bulurlarsa, bölümü tekrar gözden geçirmeye veya pekiştirmeye izin vermediğinden ayak uydurmakta güçlük çekebilirler.
3. Bağlamsal anlayış eksikliği — bilgi tek başına öğrenilebilir ve gerçek dünya uygulamalarıyla bağlantısı olmayabilir.
4. Bazı öğrenciler için sınırlı katılım: tüm öğrenciler katı, sıralı bir öğrenme modelinde başarılı olamaz, özellikle de daha etkilileşimli veya bütünsel bir yaklaşımdan yararlananlar.

Sarmal öğrenme: kavramların tekrar ziyaret edilmesi ve pekiştirilmesi

İlk olarak Jerome Bruner tarafından ortaya atılan Sarmal öğrenme, öğrencilerin konuları zaman içinde **artan karmaşıklık seviyelerinde** tekrar ziyaret ettikleri bir yöntemdir. Tek seferde bir konuda uzmanlaşmak yerine, öğrenciler her döngüde pekiştirilen ve genişletilen temel kavramlara kademeli olarak maruz kalırlar.

Sarmal öğrenmenin avantajları

1. Bilginin daha iyi akılda tutulması — daha önce öğrenilen içeriklere düzenli olarak maruz kalmak, anlamayı güçlendirmeye yardımcı olur ve hafıza kaybını azaltır.
2. Daha derin öğrenmeyi teşvik eder — konuları daha ileri seviyelerde tekrar ziyaret etmek eleştirel düşünmeyi ve gerçek hayat uygulamalarını teşvik eder.
3. Farklı öğrenme hızlarına hitap eder — başlangıçta zorlanan öğrenciler içeriği kavramak için birden fazla fırsat verir.
4. Esneklik ve uyarlanabilirlik — yaklaşım, farklı öğrenme stillerini barındırır ve öğrencilerin farklı kavramlar arasında bağlantı kurmasına olanak tanır.

Sarmal öğrenmenin dezavantajları

1. Tekrara düşebilir — bazı öğrenciler içeriği zaten kavramışlarsa konuları tekrar etmeyi sıkıcı bulabilir.
2. Sığ anlayış riski — iyi uygulanmazsa, derin bir katılım olmadan karmaşık kavramlara erken maruz kalmak yüzeysel öğrenmeye yol açabilir.
3. Uygulaması daha zordur — her bir öğrenme döngüsünün bir öncekinin üzerine etkili bir şekilde inşa edilmesini sağlamak için dikkatli bir müfredat tasarımı gerektirir.

Doğrusal ve Sarmal öğrenmenin karşılaştırılması

Bilgi tutma ve hatırlama

Araştırmalar, öğrencilerin içeriği tekrar gözden geçirmedikleri sürece öğrendiklerinin çoğunu unuttuklarını göstermektedir. Düzenli gözden geçirme içermeyen doğrusal öğrenme, genellikle öğrencilerin daha önceki konuları unutmasıyla sonuçlanır. Buna karşılık, sarmal öğrenme tekrarlanan maruz kalmayı sağlayarak hafızada tutma ve hatırlamayı güçlendirir.

Katılım ve motivasyon

Doğrusal öğrenme, son derece yapılandırılmış ve öz disiplinli öğrenciler için etkili olabilir, ancak ayak uydurmakta zorlanan öğrencilerin ilgisini dağıtabilir. Sarmal öğrenme, içerikle etkileşime geçmek için birden fazla fırsat sunarak, özellikle fen bilimleri ve beşeri bilimler gibi derinlemesine anlayış gerektiren konularda daha fazla motivasyon ve ilgiyi teşvik eder.

Farklı derslere uygulama

- Matematik ve Fen Bilimleri — Sarmal öğrenme bu alanlarda özellikle faydalıdır, çünkü öğrenciler genellikle zaman içinde pekiştirme gerektiren soyut kavramlarla mücadele ederler.
- Diller — Sarmal öğrenme dil edinimini destekler, çünkü kelime bilgisi, dilbilgisi ve anlama becerileri en iyi tekrarlanan maruz kalma yoluyla gelişir.

- Tarih ve Sosyal Bilimler — Sarmal yaklaşım, öğrencilerin tarihsel örüntüleri görmelerini ve karmaşık toplumsal sorunları daha bütüncül bir şekilde anlamalarını sağlar.

Farklı öğrencilere uyarlanabilirlik

Doğrusal öğrenme, tüm öğrencilerin aynı hızda ilerlediğini varsayar, bu da ekstra zamana ihtiyaç duyanlar için sorunlu olabilir. Sarmal öğrenme, bireysel öğrenme hızlarına hitap eden ve farklılaştırılmış öğretime izin veren daha esnek bir yaklaşım sağlar.

Bağlama bağlı etkililik

Doğrusal veya sarmal öğrenmenin etkililiği büyük ölçüde konu içeriğine, öğrenen özelliklerine ve eğitim hedeflerine bağlıdır. Doğrusal yaklaşım, net bir ilerleme gerektiren temel bilgiler için (örneğin programlama sözdizimini öğrenmek veya cebirsel denklemleri çözmek gibi) daha etkili olabilir. Ancak sarmal öğrenme, genellikle daha derin kavramsal anlayış ve uzun vadeli kalıcılık gerektiren konular için daha üstündür.

Hibrit yaklaşımlar

Doğrusal ve Sarmal yöntemlerin bir kombinasyonu en etkili öğrenme deneyimini sunabilir. Örneğin:

- Temel bilgileri tanıtmak için **doğrusal bir yapı** kullanılabilir.
- **Sarmal bir yaklaşım** daha sonra bu kavramları zaman içinde pekiştirebilir ve genişletebilir.

Bu karma strateji, öğrencilerin tekrar ve daha derin katılımdan yararlanırken yapılandırılmış öğrenme kazanmalarını sağlar.

Öğrencilik ve Hristiyanlık ilkelerinde Sarmal öğrenmenin değeri

Sarmal öğrenme yaklaşımı, inananların zaman içinde temel doktrinleri ve ilkeleri sürekli olarak yeniden gözden geçirmelerine, pekiştirmelerine ve anlayışlarını derinleştirmelerine olanak tanıyarak öğrencilikle iyi bir uyum sağlar.

Sarmal öğrenme Hristiyan öğrenciliğinde neden etkilidir?

1. Kutsal Kitap ilkeleri sürekli düşünmeyi ve gelişmeyi gerektirir

Kutsal Kitap, lütuf, sevgi, itaat ve kurtuluş gibi temaların erken tanıtıldığı ve Kutsal Yazılar boyunca genişletildiği öğrenmeye yönelik sarmal bir yaklaşım sergiler.

Örneğin, İsa'nın İncil'deki öğretileri genellikle temel gerçekleri benzetmelerle tanıtır ve öğrencileri imanlarında olgunlaştıkça bunları daha derinlemesine yeniden ele alır. Benzer şekilde, Elçi Pavlus'un mektupları da sık sık daha önceki öğretileri pekiştirirken yeni anlayış katmanları ekler.

2. Yüzeysel imanı önleme

Öğrenciliğe doğrusal bir yaklaşım, bireylerin yaşamlarına tam olarak entegre etmeden bir doktrinden diğerine hızla geçtikleri sığ bir imanla sonuçlanabilir. Ancak sarmal öğrenme, Hristiyanların temel ilkelerle sürekli olarak ilgilenmesini sağlayarak daha derin düşünmeye, daha fazla ruhsal olgunluğa ve daha güçlü imana olanak tanır.

Örneğin, yeni bir imanlı ilk olarak Tanrı'nın hak edilmemiş lütfu olarak **lütuf** kavramını öğrenebilir. Zamanla, bu konuyu tekrar gözden geçirdikçe, bağışlama, ruhsal alçakgönüllülük ve günlük Hristiyan yaşamı üzerindeki etkilerini anlayabilir.

3. İman konusunda farklı olgunluk seviyelerine hitap etmek

Öğrencilik grupları genellikle iman yolculuklarının farklı aşamalarında olan bireylerden oluşur. Doğrusal bir öğretim modeli, tüm inananların aynı hızda öğrendiğini varsayar, bu da bazılarının ayak uydurmakta zorlanmasına, diğerlerinin ise kendilerini zorlanmamış hissetmesine neden olur. Bunun aksine, Sarmal bir yaklaşım aşağıdakilere olanak tanır:

- **Yeni imanlılar** temel gerçekleri kavrayabilir.
- **Büyüyen imanlıların** bilgilerini ve uygulamalarını derinleştirmelerine.
- **Olgun imanlıların** anlayışlarını geliştirmeleri ve başkalarına rehberlik etmeleri.

Bu yöntem İsa'nın öğrencilerine yaklaşımını yansıtır, onlar iman ve anlayışta büyüdükçe daha derin gerçekleri yavaş yavaş açıklar.

4. Hristiyan ilkelerinin günlük yaşamda uygulanması

Ruhsal gelişim sadece Kutsal Kitap ilkelerini **bilmekle** değil, **onları yaşamakla** ilgilidir. Sarmal öğrenme, temel öğretileri farklı yaşam aşamalarında ve koşullarında tekrar ziyaret ederek gerçek yaşam uygulamalarını güçlendirir.

Örneğin:

- Genç bir Hristiyan ilk olarak duayı Tanrı'yla konuşmanın bir yolu olarak anlayabilir.
- Daha sonra, aracılık duasını öğrenebilir; Tanrı'nın isteğini aramayı ve başkaları için dua etmeyi öğrenirler.
- Zamanla, oruç tutmayı, ruhsal ayırt etmeyi ve tapınmayı da içeren daha derin bir dua yaşamı geliştirebilirler.

İnananlar bu gerçekleri artan bir derinlikle yeniden gözden geçirerek bilgelik, sadakat ve itaatte **büyürler**.

Öğrencilikte sarmal öğrenme örnekleri

1. Büyük Görev (Matta 28:18–20)

İsa takipçilerine öğrenci yetiştirmelerini, onlara öğretmelerini ve onları vaftiz etmelerini buyurur. Öğrencilik sürekli bir süreçtir — yeni iman edenlere temel gerçekler öğretilir, ancak olgunlaştıkça, öğrendiklerini pekiştirerek başkalarına öğretmeleri istenir.

2. Ruh'un meyvesi (Galatyalılar 5:22–23)

Bir imanlı ilk olarak Hristiyan erdemleri olarak sevgi, sevinç ve esenliği öğrenebilir. Büyüdükçe bu ilkeleri tekrar gözden geçirir ve denemelerde, ilişkilerde ve ruhsal savaşlarda bunları nasıl geliştireceklerini öğrenirler.

3. İsa'nın benzetmeleri

İsa sık sık benzetmelerle öğretmek izleyicilerinin önce basit gerçekleri anlamalarına ve ruhsal olarak geliştikçe, daha derin anlamları anlamalarına izin vermiştir (örneğin, Matta 13'teki İkinci Benzetmesi).

Doğrusal ve Sarmal öğrenme yaklaşımlarının her birinin güçlü yanları ve sınırlamaları vardır. Doğrusal öğrenme net ve yapılandı-

rılmış bir ilerleme sağlarken, bilginin akılda tutulmasında boşluklara yol açabilir. Öte yandan Sarmal öğrenme, tekrarlanan maruz kalma yoluyla kavramları pekiştirir, daha derin bir anlayış ve uyarlanabilirliği teşvik eder.

Araştırmalar ve eğitim uygulamaları, Sarmal öğrenmenin genellikle uzun süreli kalıcılığı ve eleştirel düşünmeyi teşvik etmek için daha etkili olduğunu göstermektedir. Bununla birlikte, en iyi öğrenme yaklaşımı konuya ve öğrencinin bireysel ihtiyaçlarına bağlıdır. Her iki yöntemin unsurlarını içeren hibrit bir model, hem yapılandırılmış öğrenme hem de sürekli pekiştirme sağlayarak optimum bir eğitim deneyimi sağlayabilir.

Eğitim gelişmeye devam ettikçe, farklı öğrencilere hitap eden uyarlanabilir öğrenme stratejilerini benimsemek, daha etkili ve kapsayıcı eğitim sistemleri oluşturmanın anahtarı olacaktır. Sarmal öğrenme yaklaşımı Hristiyan öğrenciliğinde güçlü bir araçtır. İsa'nın ve İncil'in takipçileri ruhsal gerçeklerin daha derin bir şekilde anlaşılması ve uygulanması için nasıl yönlendirdiğini yansıtır.

Ruhsal gelişimin farklı aşamalarında temel ilkeleri yeniden gözden geçirerek, öğrencilik dinamik, ilgi çekici ve dönüştürücü olmaya devam eder. Nihayetinde, *Hristiyanlık tek seferlik bir ders değil, yaşam boyu süren bir yolculuktur*. Sarmal bir yaklaşım, inananların iman, bilgelik ve itaatte büyümeye devam etmelerini ve Mesih'in öğrencileri olarak çağrılarını yerine getirmelerini sağlar.

Kişisel notlar _____

2. KISIM

6. Bölüm

Kurtuluş Güvencesi

Hedef

Bu bölümde, öğrencinin Mesih'i yaşamına içtenlikle davet edip etmediğinden emin olmasına yardımcı olma konusuna odaklanacağız. Bunu yaparken, onunla birlikte aşağıdaki noktaları doğrulayacağız:

Mesih'in gerçekten onun yaşamına girdiğini ve şunların gerçekleştiğini:

- yeniden doğarak tamamen yeni bir yaratılışa sahip olduğundan;
- geçmişteki, şimdiki ve gelecekteki tüm günahlarının bağışlandığından;
- kendisi ile Tanrı arasında yeni bir ilişkinin kurulduğundan;
- artık hiçbir zaman Tanrı'dan ayrılmayacağından.

Emin olacağız.

Kutsal Kitap temeli

Kutsal Yazılar, Tanrı'nın kurtulduğumuzu bilmemizi istediğini açıkça öğretir. Şüpheye gerek yoktur ve bu soru yeni iman eden kişinin zihninde kesin olarak çözüldüğünde, Mesih'te büyüme ve Tanrı'nın etkili bir elçisi olmaya devam edebilir.

Aşağıda Kutsal Kitap'tan bu konuya temel oluşturacak bazı ayetler yer almaktadır

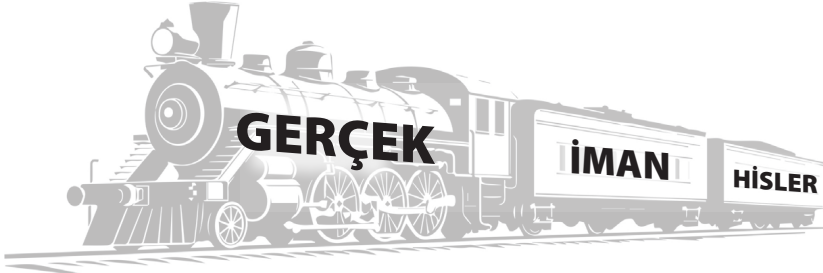
Efesliler 1:13-14	1.Petrus 1:1-9	Yuhanna 3:16-18
1.Yuhanna 4:15-17	Yuhanna 6:51	Elçilerin İşleri 16:31
Yuhanna 17:1-3	Romalılar 10:13	İbraniler 7:24-25
Koloseliler 1:12-14	1.Petrus 1:23	Yuhanna 5:24
1.Yuhanna 5:11-13	Yuhanna 10:27-29	Romalılar 8:1-3
Elçilerin İşleri 10:43	Efesliler 1:4-7	İbraniler 13:5
Koloseliler 2:13-14	1.Yuhanna 2:12	Yuhanna 6:37
Vahiy 3:20	Yuhanna 11:25-26	Romalılar 8:31-39

Kurtuluş güvencesi için bir tanım:

Kurtuluşundan emin olan bir kişi daha önce kaybolmuş ve Tanrı'dan ayrılmış olmasına rağmen, şimdi Mesih'in çarmıhtaki kurban ölümü sayesinde kurtarıldığına ve sonsuza dek kurtulduğuna inanır. İman ettikten sonra dramatik bir deneyim yaşamış ya da yaşamamış olabilir, kendini farklı hissedebilir ya da hissetmeyebilir ama Mesih'in yaşamına girdiğine, onu kurtardığına, onu yeniden yarattığına ve onu asla terk etmeyeceğine dair bir güvene sahiptir.

Kurtuluş güvencesi hedefi o kadar önemlidir ki, yeni Hristiyan'ın iman etmesinden hemen sonra bu konuyu olabildiğince kapsamlı bir şekilde ele almayı hedeflemelisiniz. Bu, inanlının yaşamında yerleşmesi gereken ilk ilkedir.

Ne zaman birini öğrenci olarak yetiştirmeye başlasam, bu kişinin genç ya da yaşlı bir imanlı olması fark etmez; bu ilke onun yaşamında, bilgiyi bir başkasına aktarabileceği şekilde iyice yerleşmelidir.

“Deneyim bombasını” etkisiz hale getirinŞekil ⁵

Yukarıdaki örnek öğrencinize deneyime odaklanmanın değil, daha derine inmenin önemini açıklamak için kullanılabilir.

Baştaki lokomotif, “Gerçek”, Tanrı Sözü’ne dayanarak doğru olduğunu bildiğimiz şeyleri temsil eder. **İkinci vagon**, “İman”, fi-kirlere ve eylemlere yol açan belirli gerçeklere olan inançlarımızı ve güvenimizi ifade eder. Bir şeye inandığımızı beyan ettiğimizde, onun doğru olduğuna inandığımızı ve bu inanca dayanarak hareket etmeye

⁵ Görselin kaynağı: <https://estherhizsa.com/2014/12/19/encountering-god-in-our-emotions/>

istekli olduğumuzu belirtmiş oluruz. Bir sandalyenin beni taşıyacak kadar güçlü olduğuna inandığımı iddia edersem, üzerine oturmakta tereddüt etmem. Son **Vagon**, “Hisler”, öznel, duygusal hassasiyetlerimizi ve izlenimlerimizi temsil eder.

Tren vagon ya da vagonuz çalışır ama lokomotif olmadan hiçbir yere gidemez. Ayrıca, tren ancak kömür vagonundan makineye kömür atarsanız hareket eder. Aynı şekilde, Hristiyan yaşamlarımız da ancak Tanrı Sözü’nün gerçeklerine iman edersek harekete geçer. Nasıl ki bir vagon trene güç veremezse, duygularınız da bir Hristiyan olarak yaşamınıza güç veremez ya da yön veremez. Duygularınıza ne kadar inandığınız önemli değildir; onlar sizi hiçbir yere götürmez fakat Gerçekler götürür.

İsa **Yuhanna 8:32**’de şöyle der: “Eğer benim sözüme bağlı kalırsanız, gerçekten öğrencilerim olursunuz. Gerçeği bileceksiniz ve gerçek sizi özgür kılacak...” Davut **Mezmun 119:105**’te şöyle der: “Sözün adımlarım için چرا, Yolum için ışıktır.” Benim önsezilerim, sezgilerim ya da hislerim değil.

Öğrencinizle yol kat ederken, yeni bir imanlının kavraması gereken beş temel nokta olduğunu aklınızda tutmanız önemlidir:

1. Mesih gerçekten de onun yaşamına girmiştir.

Vahiy 3:20 şöyle der: “İşte kapıda durmuş, kapıyı çalıyorum. Biri sesimi işitir ve kapıyı açarsa, onun yanına gireceğim; ben onunla, o da benimle, birlikte yemek yiyeceğiz.” Yeni iman etmiş kardeş sorun: “Sizce bu ayetteki ‘kapı’ neyi temsil ediyor?” (Hayatının kapısını — yüreğini; iradesini.) “O kapıyı açtın mı? Eğer kapıyı açarsan O’nun ne yapacağını söylüyor?” (İçeri girin.) “Peki İsa’nın şu anda nerede olduğunu söylersiniz?” (İçimde!) Bazı insanlar **Vahiy 3:20 ayetini** Mesih’in O’ndan isteyenlerin yaşamlarına gireceğini göstermek için kullanmakta tereddüt ederler; ayetin bağlamından koparıldığını düşünürler. Bu ayetin Rab’bin özellikle Laodikya kilişesine gönderdiği bir mesajda yer aldığı ve en katı yorumunun bu bağlamda düşünülmesi gerektiği doğrudur, ancak iletilen fikir Kutsal Yazılar’ın her yerinde bulunabilir. Sadece burada en etkili ve basit şekilde ifade edilmiştir.

Tanrı'nın inanmayana karşı inisiyatif aldığını biliyoruz; inanmayanın “kapısını” çalıyor (**Romalılar 5:8; 2.Korintliler 5:18–20; 1.Petrus 3:18**). İmansızın işitmesi (**Yuhanna 5:24; Romalılar 10:17**) ve yanıt vermesi gerektiğini (**Yuhanna 3:16; Elçilerin İşleri 16:30–31**) ve bunu yaptığında Mesih'in yaşamına gireceğini biliyoruz (**Yuhanna 1:12; 14:16–17,23; Koloseliler 1:27**). Bu ayetlerin hepsini paylaşmayı tercih edebilir ya da sadece Vahiy 3:20'yi onunla paylaşıp bağlamı daha sonra açıklayabilirsiniz.

2. Kişi yepyeni bir yaratılışla yeniden doğmuştur.

2.Korintliler 5:17'yi öğrencinizle paylaşın: “Bir kimse Mesih'te ise, yeni yaratıktır; eski şeyler geçmiş, her şey yeni olmuştur.” Ona şu soruyu sorun: Bu ayette geçen “yeni yaratık” ifadesinin ne anlama geldiğini düşünüyor? Bu ayet neyi anlatıyor? İyice anladıktan sonra onu Yuhanna 3. bölüme götürün ve İsa ile Nikodim arasında geçen konuşmanın 1–8. ayetlerini okumasını isteyin. Ona bugün yaşayan herkesin fiziksel alemde doğduğunu, ancak bu tek doğumun yeterli olmadığını açıklayın. Tanrı ruhsal alemde var olduğuna göre, O'nunla paydaşlığa sahip olmak için bizim de o alemde doğmamız gerekir. Bu da Mesih'i yaşamlarımıza davet ettiğimizde gerçekleşir.

İlk doğumumuzla ilgili fazla bir seçeneğimiz yoktu ama ikinci doğumumuzla ilgili kararımızın kontrolü tamamen bizde. İnsanın üç yönlü yapısı hakkında konuşabilirsiniz. Hepimiz bu dünyaya iki boyutlu olarak, bir beden ve bir zihinle doğduk. Fiziksel ve zihinsel boyutlarımız vardı ama Mesih'in Ruhu'nun yaşamlarımıza girmesini istediğimizde üçüncü bir boyut olarak ruhsal boyutu da kazandık. O zamana kadar Tanrı'yla ilişki kurmamız ya da O'nun varlığını deneyimlememiz imkânsızdı çünkü Tanrı bizim erişemediğimiz bir düzlemde var oluyordu. Ruhsal âleme doğduğumuzda, Tanrı'yla ilişki kurmamızı mümkün kılan doğaüstü donanıma sahip olduk.

Bu gerçeğin başlıca sonuçlarından biri ve yeni bir imanlının kavramasına yardımcı olmamız gereken şeylerden bir tanesi, artık ruhsal bir varlık olduğu için, daha önce olmayan doğaüstü gücün, Tanrı'nın Ruh'u şeklinde onun içinde mevcut olmasıdır. Kişi varlığının özüne kadar değişmiştir.

Bu farklılıkların hemen göze çarpmayabileceğini, ancak Mesih'te olgunlaştıkça giderek daha belirgin hale geleceğini anlamasına yardımcı olun.

Bu konuda onunla bazı ayetleri paylaşmayı düşünebilirsiniz: Mezmur 51:10, 2.Korintliler 3:18, Galatyalılar 6:15, Hezekiel 36:26–27, 2.Korintliler.4:6–7, Efesliler 2:4–6,10, Elçilerin İşleri 1:8, Galatyalılar 2:20 ve 2.Timoteos 1:7.

3. Geçmişteki, şimdiki ve gelecekteki — tüm günahları bağışlanmıştır.

Aşağıdaki bölümlerin her birine bakın ve not defterinize özetlerini yazın. Bu konuda size hitap eden bir ya da iki tanesini paylaşın. Dostunuzu yedi ya da sekiz ayetle bunaltmayın; sadece vurgulamanız gereken noktayı anlatın ve devam edin.

Mezmurlar 32:5	İbraniler 8:12	Yeşaya 38:17
Yeremya 33:8	Mezmurlar 103:12	Efesliler 1:6–7
İbraniler 10:16–17	Elçilerin İşleri 10:43	1.Yuhanna 2:12
Koloseliler 2:13–14	Yeşaya 1:18	Yeşaya 43:25
Mezmurlar 103:3	Elçilerin İşleri 26:17–18	Efesliler 4:32
Matta 26:28	1.Yuhanna 1:9	Vahiy 1:5

Bu mesele basit bir mantıkla çözülebilir: Tanrı'nın yalnızca iman ettiğimiz ana kadar olan günahlarımızı bağışlayıp, sonraki günahlarımızı tekrar hesabımıza yüklemesi mantıklı değildir. Eğer böyle olsaydı, hiçbirimiz kurtulamazdık. Tanrı'nın bağışlaması zamandan bağımsızdır (İbraniler 10:12). O, günahın bütünü tek bakışta görür ve tüm suçlarımızı Mesih'in üzerine yüklemiştir (Yeşaya 53:6; 1.Petrus 3:18). Mesih geçmişteki, şimdiki ve gelecekteki tüm günahlarımız için ölmemiş olsaydı, bizi Tanrı'yla asla barıştıramazdı.

Muhtemelen yeni iman eden biriyle tüm bunları konuşmaya gerek yoktur. Ben sadece sizin yararınız için ve belki sorar diye paylaşıyorum.

4. Kendisiyle Tanrı arasında yeni bir ilişki kurulmuştur.

Bu hedef iki temeli kapsar:

- İman etmeden önce ruhsal olarak kayıp olduğunu bilmesi gerekir.
- Kaybolmasının ardındaki nedenlerin artık ortadan kalktığını ve Tanrı'yla arasında farklı bir ilişki olduğunu bilmesi gerekir.

Muhtemelen ilk noktayı oldukça iyi kavramıştır, aksi takdirde kurtarılmaya ihtiyacı hissetmezdi. Ancak siz konuşurken onu bu konuda anlamakta fayda var — İsa Mesih'e olan bağlılığını güzel bir fikir olarak görebilir ama kurtuluş için gerekli görmeyebilir. İkinci nokta muhtemelen onun için yeni bir kavram olacaktır. Tanrı'nın düşmanı olmak ve O'ndan tamamen ayrı düşmek bir yana, Tanrı'nın artık ona inanılmaz bir lütufla baktığını anlaması gerekir. Rab onu başından beri sevmiştir ama şimdi, en sonunda, bu sevgisini doğrudan ifade edebilir! Artık yeni İman eden kişiyi Hristiyan bir dost, bir mirasçı ve gerçek öz bir evlat olarak görmektedir! Bu ayetleri kontrol edin ve bir ya da ikisini yeni iman eden kişiyle paylaşın:

Yuhanna 1:12; Romalılar 8:15–17; 2.Korintliler 5:17; Romalılar 5:6–8; Efesliler 2:1–7.

5. Bir daha asla Tanrı'dan ayrı kalmayacaktır.

İsa kendisine iman edenlere sonsuz yaşam vereceğini söylemiştir (Matta 19:29; Yuhanna 3:16,36, 5:24, 6:40,47, 10:28, 17:2–3, vs.) İsa'nın Kendisine ait olanlara vereceği yaşam türünü tanımlamak için kullandığı tek sözcük *aionios*'tur ve “süresi belirsiz, ebedi, sonsuz, sonsuza dek” anlamına gelir.

Bazıları bunun Tanrı'nın verdiği yaşamın niceliğine (ya da süresine) değil, niteliğine işaret ettiğini söylemeye çalışır. Aslında her ikisini de ifade eder. J. Guhrt, Brown'un Yeni Anlaşma Teolojisi Sözlüğü'nde şöyle demektedir: “Buradaki ‘sonsuz’ sözcüğü kesin bir niteliğe işaret eder: Nefret, sevgisizlik, günah, acı ve ölümle simgelenen eski varoluştan farklı bir yaşamdır. Bu nedenle sonsuz yaşam sadece gelecekte başlamaz; Mesih'le paydaşlığa girmiş olanların zaten sahip olduğu bir şeydir. Bu nedenle, Yuhanna 3:15 sonsuz yaşama şu anda sahip olmaktan söz eder.

Ama aynı zamanda zamansal bir anlamı da vardır, böylece ebedi yani ‘*aionios*’ bu yaşamın miktarını veya zamanını belirtir: Kendisi Yaşam olan Mesih’e ait olduğu için, sonu yoktur. İsa sonsuzdur ve İsa’da kaldığımız sürece sonsuz yaşama erişebiliriz çünkü yaşam İsa’da ve yalnızca O’ndadır.”

İsa bizi asla terk etmeyeceğini ve (İbraniler 13:5), kendisine gelenleri asla yüzüstü bırakmayacağını (Yuhanna 6:37) ve O’nun koyunlarını hiçbir şeyin kaçıramayacağını (Yuhanna 10:27–28) söylemiştir. Bu üç ayette İsa *kaçırılmayacağımızı*, bizi *terk etmeyeceğini* ve bizim ondan *alınamayacağımızı* söyler.

Yeniden doğduğunuzda, size verilen yaşam Tanrı’dan gelir (Yuhanna 1:12–13, 3:5–6). Yuhanna’nın ilk mektubunda, Hristiyanları “Tanrı’dan doğmuş” olarak adlandırır (1.Yuhanna 3:9, 4:7, 5:4,18), yani onlara Tanrı’dan benzersiz bir yaşam verilmiştir — Tanrı onları “yeniden doğurmuştur”. Bizler sadece evlat edinilmiş oğullar değiliz, ancak bazı Kutsal Kitap yazarları oğulluğumuzun belirli yönlerini göstermek için bu kavramı kullanırlar. Ruhsal âlemde bizler Tanrı’nın gerçek oğulları ve kızlarıyız, çünkü O bizi “doğurdu”. Bu da tarihin değişmez bir gerçeğidir. 2.Timoteos 2:13 şöyle der: “Biz sadık kalmamak da, O sadık kalacak. Çünkü kendi özüne aykırı davranmaz.”

Değerlendirme

Aşağıda, yeni iman eden kişiye, kurtuluşunun gerçekten güvence altında olup olmadığını belirlemek için biraz bilgi aldıktan sonra sorabileceğiniz bazı sorular yer almaktadır. Hepsini sormayın, sadece en uygun olduğunu düşündüğünüz bir ya da iki tanesini sorun:

1. Bu gece ölüp Tanrı’nın huzuruna çıkacak olsanız ve Tanrı size “Seni neden cennetime alayım?” diye sorsa ne cevap verirdiniz?
2. Birisi size “Hristiyan olduğumdan nasıl emin olabilirim?” diye sorsa ne derdiniz?
3. Kendinizi Tanrı’nın sevgisine layık kılmak için yapabileceğiniz bazı şeyler nelerdir? (Hileli soru. “Hiçbir şey” doğru cevaptır.)
4. Tanrı’nın sizi kurtarması için yeterince iyi olduğunuzu düşünüyor musunuz? (Başka bir hileli soru. “Hayır” doğru yanıttır. Hiçbir zaman kurtuluşu hak edecek kadar iyi olamayız. Sadece Tanrı’nın lütfuna dayanarak kurtuluruz (Efesliler 2:8–9;

Titus 3:5). Peki, siz ne kadar iyi olmalısınız? (İyiliğimize dayanarak kurtulmayız; kurtuluşumuz Tanrı'nın lütfuna dayanır. Yeni iman eden kişi bunu iyice kavramalıdır, bu yüzden bunu vurgulamaya devam edin!)

5. Bir ucunda %0 ve diğer ucunda %100 olacak şekilde aşağıdaki gibi bir çizgi çizin:
- 0%_____100%

Bu gece ölecek olsa cennete gideceğinden ne kadar emin olduğunu gösteren çizgiye bir X işareti koymasını isteyin. Kurtuluşundan hala emin olmadığını tespit ederseniz, bu inancı engelleyen şeyin ne olduğunu öğrenmeye çalışabilirsiniz ve bununla beraber engeli aşmasına yardımcı olabilirsiniz.

Aşağıda insanların bu güvenceden yoksun olmalarının birkaç yaygın nedeni verilmiştir:

- Kurtuluşun temelini yanlış anlıyorlar: lütuf ve hak edilmemiş erdem. İsa günahlarımızın cezasını ödedi ve Tanrı bizi bağışladı. Bunu kazanmak ya da kaybetmek için yapabileceğimiz hiçbir şey yoktur.
- Mesih'i hiçbir zaman kişisel olarak kabul etmemişlerdir (ya da bundan emin değillerdir).
- Duygusal bir deneyim aramaktadırlar.
- Günlük duygulara güvenirler.
- Bizi koruyanın Tanrı olduğu bilgisinden yoksundurlar.

Kurtuluş ilkesi, bir öğrencinin hayatında yerleşmesi gereken en temel iman gerçeğidir. Bu gerçeğin tam olarak anlaşılması birkaç görüşme ve konuşma gerektirebilir. Acele etmeyin; bu noktayı hızlıca geçmeyin, çünkü bu öğrencinin ruhsal yaşamının temelini oluşturur. Kişi tamamen bağışlandığını anlamalıdır. Geçmiş, şimdiki ve gelecekteki günahları bağışlanmıştır ve İsa Mesih'te kaldığı sürece sonsuz yaşama sahiptir.

7. Bölüm

Hristiyan Yaşam İçin Dört Ruhsal İlke

Hristiyan yaşamı, güç, yön ve umut kaynağımız olan İsa'yı merkez alan bir yolculuktur. Bu yaşamı bir tekerlek olarak düşünün: İsa'yı temsil eden tekerleğin merkezi, tüm yaşamın aktığı yerdir. Bu merkezi çevreleyen jant ise Hristiyan yaşamını, yani eylemlerimizi, tutumlarımızı ve deneyimlerimizi simgeler. Dört temel ruhani ilke bu çarkın kolları olarak işlev görür: Tanrı Sözü, Dua, Paydaşlık ve Tanıklığınızı paylaşmaktır. Bu ilkelerin her biri Hristiyan yaşamının tekerleğinin dengeli bir şekilde ilerlemesini sağlamak için kritik öneme sahiptir.

Bu bölümde bu ilkeler tanıtılmakta, ayrıca önemlerini ve bizi imanımıza nasıl bağladıkları gösterilmektedir. Destekleyici Kutsal Kitap ayetleri, her bir ilke için Kutsal Yazılara dayalı sağlam bir temel sağlayarak Tanrı'nın bu disiplinleri ruhsal olgunlukta büyümemize yardımcı olmak üzere nasıl tasarladığını göstermektedir. Birbirini takip eden dört bölümde, öğrencilerinizi dengeli bir Hristiyan yaşamı sürmeleri için donatmak üzere bu ilkelerin her biri ayrıntılı olarak ele alınacak ve incelenecektir.

“Tekerlek” örneği aracılığıyla, İsa'nın yaşamlarımızın özü olduğunu göreceğiz. Dört ilkeye sadakatle bağlı kalarak O'nun sevgisini, gerçeğini ve lütfunu yansıtan bir yaşam sürebiliriz. Şimdi bu temel ilkeleri inceleyelim.

1. Tanrı Sözü: hakikat için temelimiz

Tanrı Sözü — Kutsal Kitap — Tanrı'nın gerçeğini bilmek için birincil kaynağımızdır. Tanrı'nın kim olduğunu açıklar, bize nasıl yaşamamız gerektiğini öğretir ve doğruyu yanlıştan ayırt etmemize yardımcı olur. Kutsal Kitap, yaşamın belirsizliklerinde bize yol gösteren bir kandil olarak tanımlanır (Mezmur 119:105). Kutsal Yazılarla her gün meşgul olmak ruhumuzu besler, düşüncelerimizi şekillendirir ve imanda sağlam durmamız için bizi güçlendirir.

Tanrı Sözü neden bu kadar hayatidir? Tanrı'nın hakikatinde güçlü bir temel olmadan, yanlış öğretilere ve dünyanın dikkat dağıtıcı şeylerine karşı savunmasız kalırız. Kutsal Yazıları incelemek Tanrı'nın sesini duymamızı, isteğini anlamamızı ve vaatlerini her koşulda uygulamamızı sağlar.

İlerleyen bölümlerde Kutsal Kitap'ı okumanın ve öğrencinizin Tanrı'nın sözünü her gün düzenli olarak okuyarak beslenmesine yardımcı olmanın yollarını inceleyeceğiz.

Temel Ayetler:

- Mezmur 119:105: "Sözün adımlarım için çıra, Yolum için ışıktır."
- 2.Timoteos 3:16–17: "Kutsal Yazılar'ın tümü Tanrı esinlemesidir ve öğretmek, azarlamak, yola getirmek, doğruluk konusunda eğitmek için yararlıdır. Bunlar sayesinde Tanrı adamı her iyi iş için donatılmış olarak yetkin olur."
- Yeşu 1:8: "Yasa Kitap'ında yazılanları dilinden düşürme. Tümünü özenle yerine getirmek için gece gündüz onu düşün. O zaman başarılı olacak ve Hedefına ulaşacaksın."
- İbraniler 4:12: "Tanrı'nın sözü diri ve etkilidir."
- Yeşaya 55:11: "Ağzımdan çıkan söz de öyle olacaktır. Bana boş dönmeyecek, İstemimi yerine getirecek, Yapması için onu gönderdiğim işi başaracaktır."
- Koloseliler 3:16: "Mesih'in sözü bütün zenginliğiyle içinde yaşasın."
- Matta 4:4: "İnsan yalnız ekmekle yaşamaz, Tanrı'nın ağzından çıkan her sözle yaşar."
- Romalılar 15:4: "Önceden ne yazıldıysa, bize öğretmek için, sabırla ve Kutsal Yazılar'ın verdiği cesaretle umudumuz olsun diye yazıldı."

2. Dua: Tanrı ile iletişim kurmak

Dua, Tanrı'ya giden yaşam hattımızdır; O'nunla konuştuğumuz ve rehberliğini dinlediğimiz iki yönlü bir sohbettir. O'nunla olan ilişkimizi güçlendirir ve O'nun isteğiyle uyumlu kalmamıza yardımcı olur. Dua

ederken minnettarlığımızı ifade eder, sıkıntılarımızı dile getirir ve O'nun bilgelliğini ve esenliğini ararız.

Dua çok önemlidir çünkü bizi Tanrı'nın huzuruna götürür ve O'nun gücünü deneyimlememizi sağlar. İsa, Baba'yla tutarlı ve içten bir iletişimin önemini bize göstererek dua yaşamını örnek almıştır. Dua aracılığıyla endişelerimizden kurtulur, bağışlanma diler ve başkaları için aracılık ederiz.

İlerleyen bölümlerde dengeli bir dua yaşamı için 5 maddelik pratik bir plan incelenecektir. Bu plan aktarımı kolaylaştırmak için basit bir şekilde sunulacaktır.

Temel Ayetler:

- 1.Selanikliler 5:17: "Sürekli dua edin."
- Filipililer 4:6: "Hiç kaygılanmayın; her konudaki dileklerinizi, Tanrı'ya dua edip yalvararak şükranla bildirin."
- Matta 6:9-13: "Bunun için siz şöyle dua edin: 'Göklerdeki Babamız, adın kutsal kılınsın...'"
- Yeremya 29:12: "O zaman beni çağırarak, gelip bana yakaracaksınız. Ben de sizi işiteceğim."
- Markos 11:24: "Bunun için size diyorum ki, duayla dilediğiniz her şeyi daha şimdiden almış olduğunuza inanın, dileğiniz yerine gelecektir."
- Yakup 5:16: "Bu nedenle, şifa bulmak için günahlarınızı birbirinize itiraf edin ve birbiriniz için dua edin. Doğru kişinin yalvarışı çok güçlü ve etkilidir."
- Mezmurlar 145:18: "RAB kendisine yakaran, İçtenlikle yakaran herkese yakındır."
- Romalılar 12:12: "Umudunuzla sevinin. Sıkıntıya dayanın. Kendinizi duaya verin."

3. Paydaşlık: topluluk içinde teşvik olmak

Paydaşlık, imanda, ibadette büyümek ve karşılıklı teşvikte bulunmak için diğer imanlılarla bir araya gelme pratiğidir. Tanrı, başkaları tarafından desteklendiğimizde ve sorumlu tutulduğumuzda geliştiğimizi

bildiği için bizi topluluk için tasarlamıştır. Paydaşlık bize yolculuğumuzda yalnız olmadığımızı hatırlatır.

Paydaşlık neden bu kadar önemlidir? Sevgi, teşvik ve ruhsal gelişim için bir ortam sağlar. Paydaşlık sayesinde sevinçlerimizi ve sıkıntılarımızı paylaşır, birbirimiz için dua eder ve birbirimizi iman konusunda teşvik ederiz. İlk kilise düzenli olarak bir araya gelerek ve yaşamı paylaşarak bir örnek oluşturmuştur (Elçilerin İşleri 2:42).

Anahtar Ayetler:

- İbraniler 10:24–25: “Birbirimizi sevgi ve iyi işler için nasıl gayrete getirebileceğimizi düşünelim.”
- Elçilerin İşleri 2:42: “Bunlar kendilerini elçilerin öğretisine, paydaşlığa, eklemek bölmeye ve duaya adadılar.”
- Vaiz 4:9–10: “İki kişi bir kişiden iyidir.”
- 1.Yuhanna 1:7: “Ama O ışıktaki gibi biz de ışıktaki yürürsek, birbirimizle paydaşlığımız olur ve Oğlu İsa’nın kanı bizi her günahattan arındırır.”
- Romalılar 12:10: “Birbirinize kardeşlik sevgisiyle bağlı olun.”
- Galatyalılar 6:2: “Birbirinizin ağır yükünü taşıyın.”
- Koloseliler 3:13: “Birbirinize hoşgörülü davranın.”
- Matta 18:20: “Nerede iki ya da üç kişi benim adımla toplanırsa, ben de orada, aralarındayım.”

4. Tanıklığınızı Paylaşmak: Tanrı’nın Hayatınızda Yaptıklarınızı Anlatmak

Tanıklığınızı paylaşmak, Tanrı’nın yaşamınızda neler yaptığını başkalarına anlatmaktır. Tanrı’nın sevgisine ve lütfuna tanıklık etmenin güçlü bir yoludur. Hikayeniz başkalarına iman ilhamı verebilir ve onları İsa’ya yönlendirebilir. Her inanlının Tanrı’nın dönüştürücü gücünü yansıtan eşsiz bir tanıklığı vardır.

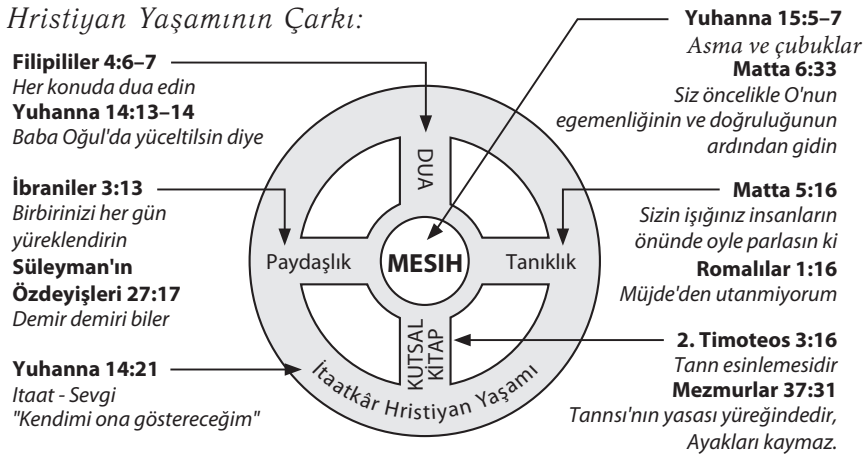
Tanıklığınızı paylaşmak neden önemlidir? Tanrı’yı yüceltir ve başkalarının O’nun gerçek ve yaşamlarımızda etkin olduğunu görmelerine yardımcı olur. Ayrıca Tanrı’nın iyiliğini hatırladıkça imanımızı güçlendirir. Hikayemizi cesaretle paylaştığımızda, umut ve kurtuluş tohumları ekmiş oluruz.

İlerleyen bölümlerde imanınızı başkalarıyla paylaşmanın pratik yolları incelenecektir. Bu basit araçları öğrencinizle paylaşarak onu tanıklılığını etkili bir şekilde vermesi için donatabilirsiniz.

Anahtar ayetler:

- Vahiy 12:11: “Kardeşlerimiz Kuzu’nun kanıyla ve ettikleri tanıklılık bildirisiyle Onu yendiler.”
- 1.Petrus 3:15: “Mesih’i Rab olarak yüreklerinizde kutsayın. İçinizdeki umudun nedenini soran herkese uygun bir yanıt vermeye her zaman hazır olun.”
- Elçilerin İşleri 1:8: “...dünyanın dört bucağında benim tanıklarım olacaksınız.”
- Mezmur 107:2: “Böyle desin RAB’bin kurtardıkları, Düşman pençesinden özgür kıldıkları.”
- 2.Korintliler 5:20: “Böylece, Tanrı aracılığıyla çağrıda bulunuyormuş gibi Mesih’in adına elçilik ediyor.”
- Markos 5:19: “Rab’bin senin için neler yaptığını, sana nasıl merhamet ettiğini onlara anlat.”
- Yuhanna 15:27: “Siz de tanıklık edeceksiniz.”
- Romalılar 1:16: “Çünkü Müjde’den utanmıyorum.”

Hristiyan Yaşamının Çarkı:

Şekil ⁶

⁶ Adsit, Christopher. Personal Disciplemaking: Yeni Doğumdan Olgunluğa Bir Hristiyan'a Liderlik Etmek İçin Adım Adım Kılavuz (s. 203). Kindle Edition.

Bu şekil, İsa'yı merkezinde bulunduran Hristiyan yaşamını sembolize eder (**merkez/göbek kısmı**). Dört ana kol — **Tanrı Sözü, Dua, Paydaşlık ve Tanıklık Etme** — bu merkezi çarkın dış halkasına, yani Hristiyan yaşamına bağlar. Bu ilkeler bir araya geldiğinde, yaşamımızın dengeli kalmasına ve iman ile itaat yolunda ilerlememize yardımcı olur.

Sonuç

Hristiyan hayatını yaşamak, İsa'yı merkez almak ve Dört Ruhsal İlkeyi aktif olarak uygulamak demektir. Tanrı Sözü bizi hakikatte temellendirir, dua bizi Tanrı'ya bağlar, paydaşlık bizi topluluk içinde güçlendirir ve tanıklığımızı paylaşmak Tanrı'nın sevgisini etrafımızdakilere yayar. Bu ilkeleri uyguladıkça, yaşamlarımız Mesih'in bir yansıması haline gelir ve imanımız daha derin ve daha canlı hale gelir. O'nun Ruhu'ndan güç alarak ve lütfuna tutunarak bu yolculukta sadakatle yürüyelim.

Bir sonraki bölümde bu ilkelerin her birini açıklayacağız.

Kişisel notlar _____

8. Bölüm

Ruhsal Gelişimi Etkileyen Üç Faktör

Ruhsal gelişimi etkileyen çok önemli üç faktör vardır: Zaman, Zorluklar ve Tanrı'nın Hakimiyeti. Bunları öğrencinizle kısaca da olsa paylaşmanız gerekir. Tekerlek resmini gösterdikten sonra, kâğıdınızı ters çevirin ya da ön tarafta kullanılmayan bir köşe bulun ve şöyle yazın: Zaman, Zorluklar ve Tanrı'nın Hakimiyeti.

Ruhsal gelişim zaman alır, zorluklarla gelişir ve Tanrı'nın hakimiyetiyle yönlendirilir.

A. Zaman faktörü

1. **Kısa yol yoktur.** Hem fiziksel büyüme hem de ruhsal büyüme zaman alır.
2. **Tanrı acele etmez.** Tanrı ne zaman anlamlı bir şey yapmak istese, zaman her zaman büyük bir faktördür. Nuh'un gemiyi inşa etmesi 120 yıl sürdü; Tanrı Musa'yı halkına önderlik etmeye hazırlamak için 80 yıllık bir eğitimden geçirdi; Tanrı'nın Oğlu İsa, Tanrı O'nun hizmetine başlamaya hazır olduğunu hissetmeden önce 30 yıl boyunca bir marangozun eli altında büyüdü; İbrahim'in yaşamında 80'li yaşlarına gelene kadar önemli hiçbir şey olmadı. Tanrı'nın İsrailileri Vaat Edilmiş Topraklara getirmesi 40 yıl sürdü, halbuki o yolculuk sadece 2 haftalık bir yolculuktu.
3. **Kalite zaman gerektirir.** Gayretli bir ilahiyat fakültesi öğrencisi bir keresinde Dr. A.H. Strong'a ilahiyat fakültesi eğitimi daha hızlı tamamlayabilmesi ve böylece hizmet alanlarına gidebilmesi için kısaltılmış bir müfredat alıp alamayacağını sordu. Dr. Strong şöyle cevap verdi: "Evet, ama bu ne olmak istediğinize bağlı. İyi bir meşe ağacı büyütme 100 yıl sürer ama bir kabak büyütme sadece 3 ay."

4. **Karmaşıklık zaman gerektirir.** Hayvanlar aleminde, yaşam formu ne kadar düşükse, olgunluğa o kadar erken ulaşılır. Bir fare yalnızca birkaç ay sonra tam yetişkin sayılır; bir köpek için birkaç yıl gerekir; bir insan içinse on altı ila yirmi yıl gerekir — diğer tüm hayvanlardan daha uzun bir süre. Kalite, fiziksel olduğu kadar ruhsal alanda da zaman alır.
5. **Sabırlı olun; zaman geçecektir.** Birkaç hafta içinde “Süper Hristiyan” olmayı beklemeyin. Kendinize, bana, Tanrı’ya ve O’nun sizin için hazırladığı programa karşı sabırlı olmanız gerekir. Bazen ruhsal olarak büyümek sonsuza dek sürecekmiş gibi gelebilir ve bazen hiç ilerleme olup olmadığını merak edebilirsiniz. Ama siz de daha önce bu yollardan geçtiniz, değil mi? On dört yaşında olduğunuzu ve on altı yaşına, o sihirli lisansa ulaşıp ulaşamayacağınızı merak ettiğinizi hatırlıyor musunuz? Sonunda oraya ulaştın, değil mi? Ve hiçbir inleme ve sızlanma zamanın daha hızlı geçmesini sağlayamadı. Sadece zaman ayırmanız ve takvime karşı sabırlı olmanız gerekiyordu ve sonunda o gün geldi. Ruhsal gelişim için de aynı şey geçerli. Bu zaman alacak.

B. Zorluk faktörü

1. **Sıkıntılar büyümeyi artırır.** Hiç mikroskop altında bir ağacın büyüme halkalarına baktınız mı? Eğer baktıysanız, hem açık hem de koyu halkaları fark etmişsinizdir. Açık renkli halkalar yaz büyümesidir. Mikroskobunuzun altında, o zaman ortaya çıkan hücrelerin büyük ve şişman olduğunu görürdünüz, çünkü hava sıcakken ve bol miktarda besin, güneş ışığı ve su mevcutken oluşmuşlardır. Bazı ağaçlar yazın bir ayında diğer on bir ayın toplamından daha fazla büyür. Mikroskobunuzu koyu renkli ahşaba götürdüğünüzde, bu hücrelerin küçük, porsülmüş ve sert olduğunu fark edersiniz. Kışın oluşmuşlardır; soğuk, karanlık ve çok daha az yiyecek ve suyun olduğu zamanlarda. Yine de en zorlu zaman olan kış boyunca, o ağacın içinde bir “katılaşma” süreci meydana gelir. Eğer ağaç bu süreçten geçmeseydi, kendisine doğru gelen fırtınalara karşı

- koyamayacak kadar zayıf olurdu. Ruhsal gelişimimiz için de aynı şey geçerlidir. Tanrı bize yardım edemeyeceği için değil, bunun bizi daha güçlü kılacağını ve daha olağanüstü şeylere hazırlayacağını bildiği için zorluklardan geçmemize izin verir.
2. **Hem iyiyi hem de kötüyü bekleyin.** Fiziksel büyüme ve ruhsal büyüme kolay bir yol değildir. Her zaman inişler ve çıkışlar olacaktır; bunu beklemeniz gerekir. Dağ zirvesi deneyimleri ve umutsuzluk vadileri, inşa etmeden önce patlatma, ıspanak ve çilekli kek olacaktır. Kendinizi Tanrı'ya yakın hissettiğiniz ve zafer üstüne zafer kazandığınız büyüme dönemleri olacaktır. Diğer zamanlarda ise kendinizi bayatlamış ve durgun hissedeceksiniz. Sorun değil — hepimiz zaman zaman kurak dönemlerden geçersiz. Size garanti ederim ki, Mesih'i yaşamınızın tahtında tutarsanız, bu kurak zamanlar uzun sürmeyecektir.
 3. **Acı yoksa kazanç da yok.** Atletizm dünyasına bakalım. Bir atlet Olimpiyatlarda yarışmak istediğine karar verdiğinde, kendisini zor bir sürecin beklediğini bilir ve bunu isteyerek kabul eder. Antrenörü onu yorgunluktan vücudu ağrıyana kadar koşturur. Ona ağır ağırlıklar kaldırtır. Çeşitli tatsız yiyecekler yediriyor ve erken yatıp erken kalkmasını sağlıyor. Sporcu yorulduğunu söylediğinde, antrenör onu dinlemez; daha fazla acı çektirir! Antrenör sporcuya tüm bu kaba şeyleri onu sevmediği için yapmaz; bunları yapar çünkü bu disiplinlerin sporcunun Olimpiyatlara gitmesine yardımcı olacak şeyler olduğunu bilir. Kestirme yol olmadığını biliyor. Zorluklar olmadan zafer de olmaz (1.Korintliler 9:24–27). Tanrı'yı, sizi Olimpiyatlardan çok daha önemli ve anlamlı faaliyetler için eğiten “Göksel Koçunuz” olarak düşünün. O'nun eğitim programında zor zamanlar olacağının farkında olmalısınız (2.Timoteos 3:12; İbraniler 12:5–11).

C. Tanrı'nın hakimiyeti faktörü

1. **Kontrol her zaman Tanrı'dadır.** Tanrı ruhsal gelişiminizle sizden daha çok ilgilenir! (Yasanın Tekrarı 5:29; Yeremya 29:11). Tanrı'nın sizin için düşündüğü eğitim programında, şüphesiz bazı zor zamanlar olacaktır. Unutmayın, Tanrı bu

zor zamanları iyice gözden geçirmiş, baş edebileceğinize ve size yarar sağlayacağına karar vermiştir (Mezmun 103:13-14; 1.Korintliler 10:13).

2. **Tanrı bizim bilmediklerimizi bilir.** Tanrı'nın bizi olgunluğa ulaştırmak için yaşamamıza izin verdiği her şeyi anlamayabiliriz, ama bu bizi rahatsız etmemelidir. Dişçinin bir çürüğü doldururken ağzımda ne yaptığını bilmiyorum, ama rahatsızlığa rağmen bunun benim için iyi olduğunu biliyorum. Aynı şekilde, ruhlarımız üzerinde çalışırken Tanrı'nın kabiliyetine güvenebiliriz.

Sonuç

Ruhsal gelişim üç temel faktör tarafından şekillendirilir: **zaman, sıkıntılar ve Tanrı'nın hakimiyeti**. Güçlü bir iman geliştirmek için bu unsurları anlamak şarttır.

Büyüme bir gecede gerçekleşmediği için **zaman** çok önemli bir rol oynar. Tıpkı ağaçların, hayvanların ve insanların olgunlaşmak için zamana ihtiyaç duyması gibi, ruhsal gelişim de aşamalıdır. Nuh, Musa ve İsa da dahil olmak üzere Kutsal Kitap'taki pek çok şahsiyet, hedeflerini yerine getirmeden önce uzun bir hazırlık döneminden geçmiştir. Sabır şarttır, çünkü süreci aceleye getirmek sadece yüzeysel bir büyümeye yol açar.

Sıkıntılar imanı güçlendirir. Ağaçlar zor kışlarda daha da sertleşir ve insanlar zor zamanlarda daha da güçlenir. Zorluklar cesaret kırıcı gelebilir, ancak karakteri sağlamlaştırmak ve gelecekteki denemelere hazırlanmak için gereklidirler. Büyüme asla sabit değildir; inişler ve çıkışlar olacaktır. Tıpkı bir sporcunun yarışmak için zorlu antrenmanlara katlanması gibi, Hristiyanlar da imanlarında direnç ve dayanıklılık geliştirmek için zorlukları kucaklamalıdır.

Tanrı'nın hakimiyeti her şeyin O'nun kontrolü altında gerçekleşmesini sağlar. Durumlar belirsiz görünse bile, O'nun her imanlı için bir planı vardır. Tıpkı bir dişçinin hastanın yararı için bir çürük üzerinde çalışması gibi, Tanrı'nın rehberliği rahatsız edici olabilir, ama her zaman iyilik içindir. O'nun planına güvenmek kalıcı ruhsal olgunluğa götürür. ☪

9. Bölüm

Paydaşlık

Hedef

Öğrenci, Hristiyan paydaşlığının önemi konusunda temel bir anlayışa sahip olması ve Hristiyan etkinliklerine katılmaya başlaması.

Hristiyan yaşamında paydaşlığın önemi

Paydaşlık Hristiyan yaşamının merkezi bir parçasıdır. Bu sadece kilise ayinlerine katılmakla ilgili değil, diğer imanlılarla anlamlı ilişkiler kurmak, imanda büyümek ve birbirimizi sevgiyle teşvik etmekle ilgilidir. Kutsal Kitap bize Hristiyanların birlik içinde yaşamaya, birbirlerini desteklemeye ve birlikte ibadet etmeye çağrıldıklarını öğretir. Hristiyan paydaşlığının üç temel yönünü inceleyeceğiz: paydaşlıkta sevginin rolü, Hristiyanların neden başkalarıyla paydaşlık etmesi gerektiği ve Hristiyanların paydaşlık için bir araya geldiklerinde ne yaptıkları.

Kutsal Kitap bakış açısı

Her imanlının karşılıklı korunma ve teşvik için diğer imanlılarla paydaşlık içinde olması gerekir. Aşağıdaki ayetlere bakın ve her birinin özetini öğrenci yetiştirme defterinize not edin. Bunlara başka ayetler de ekleyebilirsiniz.

Vaiz 4:9–12	1.Korintliler 10:24	Romalılar 15:1–3
1.Korintliler 10:24	İbraniler 10:24–25	Filipililer 2:3–4
İbraniler 3:13	Romalılar 1:11–12	Özdeyişler 27:17
1.Korintliler 12:12–26	Efesliler 4:16	

Tanım: Paydaşlık: Mesih'in bedenini Mesih'in bedeni aracılığıyla inşa etmek, cesaretlendirmek ve donatmak.

1. Hristiyan paydaşlığında SEVGİ'nin önceliği

Sevgi Hristiyan paydaşlığının temelidir. Kutsal Kitap Tanrı'nın sevgi olduğunu (1.Yuhanna 4:8) ve Hristiyanların birbirlerini Mesih'in kendilerini sevdiği gibi sevmeleri gerektiğini öğretir (Yuhanna 13:34–35). Hristiyan paydaşlığında sevgi, birbirini önemsemek, zor zamanlarda birbirini desteklemek ve mutlu anlarda beraber sevinmek anlamına gelir. Sözlerin ötesine geçer ve eylemlerle gösterilir.

Hristiyan paydaşlığındaki sevginin en çarpıcı örneklerinden biri ilk kilisede bulunur. Elçilerin İşleri 2:42–47 ilk Hristiyanların nasıl uyum içinde yaşadıklarını, mallarını paylaştıklarını, birlikte dua ettiklerini ve birbirlerinin evlerinde yemek yediklerini anlatır. Birbirlerine duydukları sevgi o kadar güçlüydü ki, birçok insanı Mesih'e çekmiştir. Bu tür bir sevgi bugün de Hristiyan paydaşlığını karakterize etmelidir.

Bu sevgi aynı zamanda bağışlama ve lütfu da içerir. Hristiyanlar mükemmel değildir ve aralarında anlaşmazlıklar ve hatta çatışmalar olacaktır. Ancak gerçek Hristiyan sevgisi tıpkı Mesih'in bizi bağışladığı gibi bağışlamaya ve uzlaşma aramaya istekli olmak demektir (Koloseliler 3:13). İnanlılar birbirlerini içtenlikle sevdiklerinde, Tanrı'nın sevgisini dünyaya yansıtırlar ve Hristiyan paydaşlığını güçlü bir iman tanıklığı haline getirirler.

- Matta 22:37–40 — Tanrı'yı ve insanları sevmek en büyük iki buyruktur.
- Yuhanna 13:34–35 — İsa tarafından sevgi buyrulmuştur; gerçek bir öğrencinin işaretidir.
- Romalılar 13:8–10 — Sevgi yasanın yerine getirilmesidir.
- 1.Korintliler 13 — Sevgi bölümü.
- 1.Korintliler 16:14 — Her şeyi sevgiyle yapın.
- Galatyalılar 5:22 — Sevgi Ruh'un meyvesinin ilk örneğidir.
- 1.Petrus 4:8 — Sevgi birçok günahı örter.
- 1.Yuhanna 3:16–18 — Sevgi bizi başkaları için fedakârlık yapmaya yönlendirir. Aksi takdirde, Tanrı'nın sevgisi içimizde değildir. Sevgimizi sadece sözlerle değil, eylemlerle de göstermeliyiz.
- 1.Yuhanna 4:7–8 — Sevgi, Tanrı'dan doğmuş olan herkesin özelliğidir.
- 1.Yuhanna 4:16–21 — Sevgide kalmak = Tanrı'da kalmaktır.

Seviyoruz çünkü önce O bizi sevdi; Tanrı'yı sevip de kardeşinizden nefret edemezsiniz.

2. NEDEN paydaşlık etmeliyiz

Diğer Hristiyanlarla paydaşlık ruhsal gelişim ve teşvik almak için çok önemlidir. Hristiyan yolculuğu yalnız yürünecek bir yolculuk değildir; imanlılar iman hayatlarında birbirlerine destek olmaya çağırılırlar.

İbraniler 10:24–25 ayetleri Hristiyanları bir araya gelmeyi ihmal etmemeye, aksine özellikle Mesih'in dönüş günü yaklaşırken birbirlerini teşvik etmeye çağırır. Paydaşlığın önemli bir nedeni **hesap verebilirliktir**. İman kardeşleri tarafından kuşatılmak Hristiyanların imanlarında güçlü kalmalarına ve günahattan kaçınmalarına yardımcı olur. Süleyman'ın Özdeyişleri 27:17 “Demir demiri bilir, insan da insanı...” der. Paydaşlık sayesinde Hristiyanlar birbirlerini ruhsal açıdan gelişmeye teşvik eder, birbirleri için dua edebilir ve Kutsal Kitap ilkelerine dayalı rehberlik sağlayabilirler.

Paydaşlığın bir başka nedeni de **yüklerin paylaşılmasıdır**. Hayat zorlayıcı olabilir ve herkes denemeler ve mücadelelerle karşılaşır. Hristiyan paydaşlığında imanlılar birbirlerinin yüklerini taşımaya çağırılırlar (Galatyalılar 6:2). İster dua, ister teşvik ya da pratik destek yoluyla olsun, bir topluluğun parçası olmak güç ve rahatlık sağlar.

Ayrıca paydaşlık **imanı güçlendirir**. Hristiyanlar bir araya geldiklerinde Tanrı'nın iyiliğine dair tanıklıklarını paylaşarak birbirlerine O'nun sadakatini hatırlatırlar. Tanrı'nın bir başkasının yaşamında nasıl çalıştığını duymak cesaret ve umut kaynağı olabilir.

Kardeşlik aynı zamanda Kutsal Kitap çalışması, karşılıklı konuşmalar ve danışmanlık yoluyla birbirlerinden öğrenme fırsatları da sağlar.

- Süleyman'ın Özdeyişleri 27:17 — Birbirimizi “keskinleştiririz”.
- Vaiz 4:9–12 — Emegın daha iyi bir karşılığı, koruma, sıcaklık ve sayıca çoklukta güç sağlar.
- Matta 18:20 — Mesih'in bizimle olma vaadi.
- Romalılar 1:11–12 — Hepimiz birbirimizi güçlendirir, birbirimizden yararlanır ve birbirimizi teşvik ederiz.

- 1.Korintliler 12:12–26 — Hepimiz Mesih'in "bedeninin" bir parçasıyız ve birbirimize ihtiyacımız var; birbirimizin ihtiyaçlarını karşılayarak birbirimize yardım ederiz.
- İbraniler 3:13 — Günahın bizi katılaştırmasını engeller.

3. Paydaşlıkta ne yaparız

Hristiyanlar paydaşlık için bir araya geldiklerinde, birkaç temel faaliyet imanda büyümelerine ve birbirleriyle ilişkilerini güçlendirmelerine yardımcı olur. Bu faaliyetler arasında tapınma, dua, Kutsal Kitap çalışması ve hizmet eylemleri yer alır.

Hristiyan paydaşlığındaki en yaygın faaliyetlerden biri **tapınma**-dır. Tapınma Tanrı'ya duyulan sevgi ve minnettarlığın bir ifadesidir. İlahiler söylemek, müzik aracılığıyla Tanrı'yı övmek, kişisel ya da toplu olarak derin düşüncelere dalmak gibi pek çok şekilde olabilir. Tapınma imanlıları Tanrı'ya olan sevgilerinde birleştirir ve onlara Tanrı'nın büyüklüğünü hatırlatır.

Dua, Hristiyan paydaşlığının bir diğer önemli parçasıdır. İsa, iki ya da üç kişinin O'nun adıyla bir araya geldiği yerde O'nun da aralarında hazır olduğunu öğretmiştir (Matta 18:20). Birlikte dua etmek imanlıların birbirlerine aracılık etmelerini, Tanrı'nın rehberliğini aramalarını ve ruhsal olarak büyümelerini sağlar. İster küçük gruplarda, ister kilise ayinlerinde ya da kişisel ibadetlerde olsun, dua Hristiyanlar arasındaki bağı güçlendirir ve Tanrı'yla olan ilişkilerini derinleştirir.

Kutsal Kitap'ı incelemek paydaşlığın önemli bir unsurudur. Hristiyanlar Kutsal Yazılar'ı okumak ve konuşmak için bir araya gelerek birbirlerinin Tanrı'nın sözünü daha iyi anlamalarına yardımcı olurlar. Kutsal Kitap çalışma grupları imanlıların soru sormalarına, anlayış kazanmalarına ve Kutsal Kitap öğretilerini günlük yaşamlarına uygulamalarına olanak tanır. Birlikte öğrenmek aynı zamanda Kutsal Yazılar'ın yanlış anlaşılmasını önlemeye yardımcı olur ve bilgelik ve imanda büyümeyi teşvik eder.

Hizmet ve hayırseverlik **eylemleri** de Hristiyan paydaşlığında önemlidir. İnanlılar birbirlerine ve toplumlarına hizmet etmeye çağırılmışlardır (Galatyalılar 5:13). Bu, ihtiyacı olanlara yardım etmeyi, hastaları ziyaret etmeyi, açları doyurmayı ve sosyal yardım program-

larına katılmayı içerebilir. Birlikte hizmet etmek başkalarına yararlı olur ve imanlılar arasındaki birliği ve sevgiyi güçlendirir.

Paydaşlığın bir başka yönü **de birlikte yemek yemek paylaşmak ve birlikte vakit geçirmektir**. İsa'nın öğrencileriyle sık sık yemek yemesi gibi, Hristiyanlar da bugün yemek için bir araya gelerek daha derin ilişkiler ve ait olma duygusu geliştirirler. Kiliseden sonra kahve içmek ya da bir akşam yemeğine evinizi açmak gibi basit toplantılar anlamlı sohbetler ve karşılıklı teşvik için fırsatlar yaratır.

- Elçilerin İşleri 2:42 — Söz'ü birlikte çalışın, Rab'bin Sofrası'nı alın ve birlikte dua edin.
- 1.Korintliler 10:24 — Kendi yararımızı değil, birbirimizin yararını gözetelim.
- Galatyalılar 6:2 — Birbirinizin yükünü taşıyın.
- Efesliler 4:15-16 — Gerçeği sevgiyle söyleyin; birbirinizi destekleyin.
- Efesliler 5:19-20 — Koloseliler 3:16 — Tanrı'ya birlikte tapının.
- Filipililer 2:1-2 — Birlik ve benzer düşünce arayışı içinde olun.
- İbraniler 3:13 — Hristiyan yaşam tarzını sürdürmek için birbirinizi teşvik edin.
- İbraniler 10:24-25 — Diğer imanlılara sık sık bir araya gelin; birbirinizi sevgi ve iyi işler için teşvik edin.
- 1.Petrus 5:5-6 — Alçakgönüllülükle birbirinize hizmet edin.

Sonuç

Hristiyan paydaşlığı, imanlının yolculuğunun hayati bir parçasıdır. Paydaşlık sayesinde Hristiyanlar Mesih'in sevgisini yaşar ve paylaşır, imanlarını güçlendirir ve ruhsal yolculuklarında birbirlerine destek olurlar. Paydaşlıkta sevgi, ilgi, bağışlama ve birlik yoluyla gösterilir. Diğer Hristiyanlarla paydaşlık, hesap verebilirlik, teşvik ve imanda büyümek için bir araç sağlar. İmanlılar bir araya geldiklerinde ibadet eder, dua eder, Kutsal Kitap'ı çalışır, hizmet eder ve yaşamlarını paylaşırlar.

Hristiyanlar paydaşlığa katılarak Tanrı'nın dünyaya olan sevgisini yansıtan güçlü, iman dolu topluluklar oluştururlar. Paydaşlık sadece rutin bir uygulama değil, Tanrı'yı onurlandıran ve O'nun inananlar için olan hedefini veya amacını yerine getiren bir yaşam sürmenin

temel bir parçasıdır. Hristiyanlar sevgi ve birlik içinde bir araya gelmeye devam ettikçe ruhen büyürler ve çevrelerindekiyle ışık olurlar.

Öğrencimiz, Tanrı'nın sözü etrafında düzenli olarak bir araya gelen, birbirlerini cesaretlendiren ve birbirleri için dua eden bir imanlılar topluluğuna katılmaya teşvik edilmelidir.

Değerlendirme

Arzumuz, yetiştirdiğiniz kişinin düzenli olarak kiliseye gitmesini sağlamaktır. Düzenli derken, her hafta katılana kadar onunla işinizin bitmediğini kastediyorum. Kimseye her hafta ne sıklıkta toplantılara katılması gerektiği konusunda öğüt veremem. Bazıları Pazar günü bir kez katılmanın yeterli olduğunu düşünürken, bazıları da “kilise kapıları her açık olduğunda” katılmayı tercih eder. Bu yüzden tekrar ediyorum, siz ve Kutsal Ruh bu konu üzerinde görüşmeli ve bir karara varmalısınız.

Büyümekte olan bir Hristiyan haftada en az bir kez her üç grup dinamiğine de dahil olmalıdır: bire bir, küçük grup ve büyük grup. Öğrencinizin Hristiyan paydaşlığı kavramını kavrayıp kavramadığı konusunda biraz daha fazla değerlendirme yapmak istiyorsanız, işte sorabileceğiniz birkaç soru:

1. Ruh'un meyvesinin tüm unsurlar arasında hangisinin diğer imanlılarla ilişkilerimizde en belirgin olması gerektiğini söylersiniz?
2. Hristiyan paydaşlığı fiziksel bir beden parçası olmaya nasıl benziyor?
3. Diğer Hristiyanların yanında olmak sizi rahatsız ediyor mu? (Eğer öyleyse...) Sizce bunun nedeni nedir?
4. Hristiyan bir arkadaşınızın size karşı bir konuda kin beslediğini biliyorsanız ne yapmanız gerektiğini düşünüyorsunuz?
5. Şu anda anlaşmazlık yaşadığınız birini düşünebiliyor musunuz? (Eğer öyleyse...) Bu konuda ne yapmalısınız?
6. Sizce aynı anda hem Tanrı'yı sevip hem de kardeşimizi sevmek mümkün müdür?
7. Sizce Mesih, öğrencilerinin birlik içinde ve benzer düşüncelere sahip olmalarını neden bu kadar önemsiyordu?
8. Diğer Hristiyanlarla paydaşlık etmek bizi “günahın aldaticılığıyla katılaştırmaktan” nasıl koruyabilir?

10. Bölüm

Rabbin Sözü

Hedef

Yeni doğmuş bir bebeğin annesinin sütüne karşı neredeyse anında ve içgüdüsel bir özlem duyması gibi, ruhsal olarak yeni doğmuş bir imanlı da ruhsal besine özlem duyar. Ne istediğini tam olarak anlamayabilir; ancak annesinin rahminden henüz birkaç dakika önce çıkmış bir bebek de ne istediğini bilmez, size vereceği tek karşılık ağlamak olacaktır. Yeni doğan bir bebekten mantıklı bir cevap bekleyemezsiniz. Her iki tür bebek de (yeni imanlı ve yeni doğmuş bebek) bu besini arzular, çünkü Yaratıcı bu isteği onların içine yerleştirmiştir.

Tanrı, onların küçük bedenlerinin sağlıklı kalmak ve büyümek için beslenmeye ihtiyaç duyduğunu bilir. Bebekler yiyeceklerle büyür; ruhsal bebekler ise Tanrı'nın Sözü ile büyür.

Aşağıdaki ayetler, Kutsal Kitap'ı ruhsal dünyada yiyeceğe eşdeğer olarak göstermektedir. Onsuz, yeni bir Hristiyan (hatta bu konuda eski bir Hristiyan bile) büyümez.

Her bir ayeti inceleyin ve ayetin kısa bir özetini not defterinize yazın.

Yasanın Tekrarı 8:3	1.Timoteos 4:61	Elçilerin İşleri 20:32
1.Petrus 2:2–3	2.Timoteos 3:16–17	Matta 4:4
Eyüp 23:12		

A. Kutsal Kitap

Kutsal Kitap'a en geniş perspektiften baktığınızda, onu bir tarih kaydı olarak görebilirsiniz; Tanrı'nın insanlık tarihine dahil olduğu anların kayıdıdır. İnsanlar sık sık, "Ah, Tanrı sadece kendisini gösterseydi, o zaman inanmakta güçlük çekmezdik" derler. İşte bu kitap budur — Tanrı kendisini insanlara gösterir, bize nasıl biri olduğunu, bizi nelerin

beklediğini, O'nu nelerin hoşnut ettiğini, nelerin hoşnut etmediğini, nereden geldiğimizi, nereye gittiğimizi vs. anlatır.

Tanrı yıllar boyunca harika şeyler söylemiş ve yapmıştır ve Kutsal Kitap insanların bunları asla unutmamamız için yazıldıkları yerdir.

Eski Antlaşma / Yeni Antlaşma

Eski Antlaşma İsa Mesih doğmadan önce (MÖ = “Mesih’ten önce”), Yeni Antlaşma ise O öldükten ve dirildikten sonra (MS = “*anno Domini*” veya “Rabbimiz’in Yılı”) yazılmıştır. Bunlara Eski ve Yeni Antlaşma denmesinin nedeni, Mesih’in kurban edilmesinden önce ve sonra Tanrı ile insanlar arasında var olan anlaşmalara atıfta bulunmalarıdır.

Eski Antlaşma döneminde Tanrı’yı izlemek isteyen insanlar, Tanrı’nın Musa aracılığıyla koyduğu yüzlerce yasaya itaat etmek zorundaydı. Antlaşma için kullanılan bir başka sözcük de yasa ya da antlaşmadır. İnsan-lar bu yasalara uyacaklarına söz verdiler/ anlaştılar ve Tanrı da (eğer sözlerini tutarlarsa) onları korumayı, kutsamayı ve büyük bir ulus yapmayı kabul etti. Bu, aralarında yaptıkları bir “sözleşme” gibiydi.

O günlerde, bir kişi günah işlediğinde, özenle hazırlanmış bir kurban sistemi o kişinin günahını masum bir hayvanın kanıyla “ört-terdi”. Ancak İsa çarmıhta kurban edildiğinde, Yeni Antlaşma ya da “Yeni Anlaşma” dönemini başlattı. O kusursuz, masum bir kurbandı ve hayvanların kanı insanların günahını Tanrı’nın gözünde sadece **ör-tebilirken**, İsa’nın kanı bunu **ortadan kaldırdı** — günahımızın **bedelini ödedi**.

Bu Yeni Antlaşma altında artık o imkânsız yasalara tabi değiliz. Bunun yerine, Tanrı’nın Kendisi Kutsal Ruh’ta içimizde yaşamakta ve yanlış yerine doğruyu yapmamıza yardım etmektedir. Bizi Tanrı’nın gözünde doğru kılan, tüm yasaları ne kadar iyi uygulayabildiğimiz değil, Mesih’e olan imanımızdır. Artık Eski Antlaşma’ya yükümlü de-ğiliz, ancak Eski Antlaşma’daki birçok önemli şey hala bizim için ge-çerlidir ve bunlardan bazılarını konuşmak için biraz zaman ayıracağız.

Kutsal Kitap’ı kim yazdı?

Kutsal Kitap tek bir kitap değildir; kırktan fazla yazar tarafından 500 yıl boyunca yazılmış altmış altı kitaptır. Bu yazarlar arasında

sıradan işçilerden yeryüzünde gelmiş geçmiş en etkili dünya liderlerine kadar geniş bir yelpazeden insanlar vardır: krallar, siyasetçiler, firavun tahtının varisi, peygamberler, din bilginleri, bir doktor, bir vergi görevlisi, bir çiftçi, balıkçılar ve başkaları. Yine de Kutsal Ruh'un bağı tüm bu yazarları birbirine bağlamıştır.

Yüzyıllar boyunca Tanrı'nın Kendisi, Kutsal Ruh'u aracılığıyla bu yazarların her birine tam olarak ne yazmaları gerektiğini söylemiştir. 2.Timoteos 3:16'da Kutsal Yazılar'ın tümünün "Tanrı esinlemesi" olduğunu, yani insanlar tarafından kâğıda dökülmüş olsa da nihai kaynağının Tanrı olduğunu okuruz.

Kutsal Kitap'taki peygamberlik sözleri hiçbir zaman sadece insanların zihninden çıkmamıştır, ama "Kutsal Ruh tarafından yöneltilen insanlar Tanrı'nın sözlerini ilettiler" (2.Petrus 1:21). Ben bu yazarların Tanrı'nın sözlerini kaleme aldıklarına inanıyorum.

Buna inanmamın nedenlerinden bazıları şunlardır:

1. Şu ana kadar tüm peygamberlikler tam olarak bildirildikleri gibi gerçekleşmiştir.
2. Bugünkü dünya hükümetlerinin genel yapısı, hangi ulusların müttefik, hangilerinin düşman olacağına ilişkin ayrıntılar da dahil olmak üzere, binlerce yıl önce Kutsal Kitap'ta önceden bildirilmiştir.
3. Tarihsel olarak doğrudur. Kutsal Kitap, çok yanlış göründükleri için tarihçilerin yüzlerce yıl boyunca alay ettikleri tarihin ayrıntılarını sağlar. Ancak arkeolojik kanıtlar gün ışığına çıkmaya devam ettikçe, Kutsal Kitap'ın tarihsel doğruluğunun sürekli olarak daha fazla onaylandığını görüyoruz ve alay edenler garip bir şekilde sessiz kalıyor.
4. Eski Antlaşma'taki beslenme ve sağlık yasaları, modern bilimin yararlı ve zararlı uygulamalarla ilgili daha yeni bulduğu şeylere çok yakındır. Musa tüm bunları M.Ö. 1350 yılında kendi başına nasıl bulmuş olabilir?
5. Kutsal Kitap yüzyıllar boyunca inanılmaz bir doğrulukla aktarılmıştır. Ölü Deniz Tımarları'nın keşfi sayesinde, bugün elimizde bulunan Kutsal Kitap'ın Mesih'in zamanında olduğu gibi olduğunu kesin olarak biliyoruz.

Kutsal Kitap'ın düzeni

Öğrencinizi Kutsal Kitap'ın içindekiler bölümüne götürün ve ona Kutsal Kitap'ın nasıl düzenlendiğini gösterin. Hatta hatırlaması için Kutsal Kitap'ına çizgiler ve kareler çizmek bile isteyebilirsiniz. (Yine de önce sorsanız iyi olur.)

Eski Antlaşma

1. **Yasa:** Yaratılış; Mısırdan Çıkış; Levililer; Çölde Sayım; Yasa'nın Tekrarı.
2. **Tarihler:** Yeşu; Hakimler; Rut; 1. ve 2.Samuel; 1. ve 2.Kral-lar; 1. ve 2.Tarihler; Ezra; Nehemya; Ester.
3. **Şairler:** Eyüp; Mezmurlar; Süleyman'ın Özdeyişleri; Vaiz; Ezgiler Ezgisi.
4. **Peygamberler:**
 - a. (Büyük Peygamberler) Yeşaya; Yeremya; Ağıtlar; Hezekiel; Daniel.
 - b. (Küçük Peygamberler) Hoşea; Yoel; Amos; Ovadya; Yunus; Mika; Nahum; Habakkuk; Sefanya; Hagay; Zekeriya; Malaki.

Yeni Antlaşma

1. **Tarihler:**
 - a. Müjde Kitapları — İsa'nın yaşamına ilişkin anlatılar — Matta, Markos, Luka, Yuhanna
 - b. Elçilerin İşleri — İsa'nın dirilişinden sonra ilk kilise hakkında.
2. **Mektuplar** — çeşitli elçiler tarafından kiliselere, insan grup-larına veya bireylere yazılan “mektuplar”: Romalılar, 1. ve 2.Korintliler; Galatyalılar; Efesliler; Filipililer; Koloseliler; 1. ve 2.Selanikliler; 1. ve 2.Timoteos; Titus; Fi-limon; İbraniler; 1. ve 2.Petrus; 1., 2. ve 3.Yuhanna; Yahuda
3. **Vahiy (Apokaliptik peygamberlik kitabı)** - dünyanın sonuna ilişkin peygamberliklerle ilgili olan kitap Vahiy.

Okumaya Nereden Başlamalı?

İşte bazı öneriler.

- a. **Yuhanna Müjdesi.** Bu kitap İsa'yı tanrılığı ile tanıtır ve bu kitapta İsa'nın Tanrı'nın eşsiz Oğlu olduğuna dair diğer tüm müjde kitaplarından daha fazla kanıt metni buluruz. İsa burada aynı zamanda çok kişisel olarak tanıtılır. O'nun kişisel yaşamı, öğrencileriyle olan ilişkisi ve Baba'sıyla olan ilişkisi hakkında önemli ayrıntılar görürüz. "İman" sözcüğü (ve farklı biçimleri) bu kitapta doksan yedi kez geçer ve okuyucuya imanın Hristiyan yaşamındaki merkezi önemi hakkında iyi bir fikir verecektir.
- b. **Markos Müjdesi.** Bu kitap, dört İncil arasında en kısa, en hızlı ve en aksiyon dolu olanıdır. Televizyonda saat altı haberlerini dinlemek gibidir. İsa'nın söylediklerinden çok yaptıklarına odaklanır. Bu kitapta İsa'nın mucizeleri bolca anlatılır. J. Sidlow Baxter'ın dediği gibi, "Markos dört İncil yazarının kamermanıdır ve bize unutulmaz sahnelerin çekimlerini sunar."
- c. **Matta Müjdesi.** Bu en uzun Müjde kitabıdır, yalnızca çalışan olan ve bir saatini okumaya ayırmanın zor olacağını düşünmeyenler için tavsiye edilir. Mesih'in doğumu, Vaftizci Yahya, İsa'nın ayartılması ve ilk havarilerin çağırılmasıyla ilgili harika betimlemelerle başlar. Tüm anlatılar öğrencilerinizin dikkatini kolayca çekecektir. Ardından, Hristiyan yaşam tarzının ne kadar radikal olması gerektiği konusunda yeni Hristiyanlar için mükemmel bir giriş olan Dağdaki Vaaz gelir.

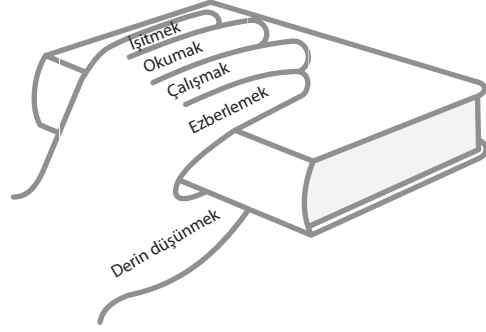
Eğer öğrenciniz Yahudi kökenli ise, bir Yahudi tarafından Yahudi okuyucular için yazıldığından ve İsa'yı Mesih olarak güçlü bir şekilde sunduğundan, bu Müjde onun içindir. Bu kitapta Eski Antlaşma'dan 130 alıntı vardır.

- d. **Luka Müjdesi.** Bu, İsa'nın doğumu ve çocukluğuna dair en kapsamlı anlatı ile başlayan bir başka uzun Müjde kitabıdır. Gençler ve Hristiyanlığa zaten aşina olanlar için harikadır. Noel anlatısı muhtemelen onlar için pek çok hoş anıyı geri getirecektir. Bu, bir belgesel izlemeye benzetilebilir; başlangıçta entelektüel ve mantıklı Yunanlıların okuması amaçlanan tarihi olayların gerçeklere dayalı aktarımına vurgu yapmaktadır.

- e. **Mezmurlar.** Yeni bir imanlı için bunların henüz fazla okunma-sını tavsiye etmem. Bir süredir Mesih'le birlikte yürüyenler için bunlar Tanrı'nın Sözü'ndeki en değerli bölümler arasındadır. Ancak yeni bir imanlı için biraz sıkıcı olabilir ve bazıları kafa-sını karıştırabilir. Hatta "Davut neden Tanrı'nın düşmanlarını paramparça etmesi için dua ediyor?" gibi düşüncelere yol açabilirler. Bu Hristiyanların yapacağı bir şey gibi görünmüyor. Öğrencinize Kutsal Yazılar okumasına ek olarak her gün bir tane oku-masını önerebilirsiniz. Mezmurlar 1, 2, 8, 18, 19, 23, 24, 25, 32, 34, 37, 42, 46,47, 49, 51, 52, 53, 56, 62, 63, 66, 67, 71, 84, 86, 91, 92, 96, 100, 101, 103, 107, 111-118, 119, 122, 123, 126, 130, 138,139, 145-150 gibi en az kafa karışıklığı ve en fazla ilhamlı kavrayabileceğini bildiğiniz belirli mezmurları veya seçin. (Eğer favorinin yukarıda listelenmediyse, ekleyin!)
- f. **Süleyman'ın Özdeyişleri.** Mezmurlar'da olduğu gibi Özdeyişler için de aynı yaklaşım geçerlidir. Öğrenciniz Özdeyişlerde ayın o gününe denk gelen bölümü okuyabilir (örneğin 12 Ma-yıs'ta Süleyman'ın Özdeyişleri 12. bölümü okuyun).
- g. **Elçilerin İşleri.** Bir ya da iki Müjde kitabını okuduktan sonra, okumak için bir sonraki mantıklı kitap Elçilerin İşleri olacaktır. İlk kilisenin büyümesini anlatır ve Kutsal Ruh'un Hristiyanların yaşamlarındaki rolünü yoğun bir şekilde vurgular. Bu kitapta imanlı bir yaşam sürmenin sonuçları açıktır ve Pavlus, Hristiyanların iman yürüyüşlerinin başlarında kavramaları gereken bir gerçek olan kişisel deneme ve sıkıntıların ortasında nasıl sevinçli bir şekilde yaşanacağına dair mükemmel bir örnek oluşturur.
- h. **Mektuplar.** Öğrenciniz birkaç Müjde kitabı ve Elçilerin İşleri'ni okuduktan sonra, onu bir mektup okumaya teşvik edebilirsiniz. Bunlar çok daha fazla konsantrasyon gerektirir, bu nedenle günde bir bölümle sınırlamasını tavsiye etmelisiniz. Ona kısa olanlardan biriyle başlayın. Efesliler mükemmel olacaktır çünkü Hristiyan yürüyüşünün ana temalarının çoğunu kapsar. Galatyalılar da iyi olabilir, çünkü beden işleri ile Ruh'un meyvesini karşılaştıran bölümü içerir.

Yukarıdaki örnekten de görebileceğiniz gibi, Tanrı Sözü'nü sağlam bir şekilde kavramak için izleyebileceğimiz beş yol vardır:

1. İşitmek,
2. okumak,
3. çalışmak,
4. ezberlemek ve
5. derin düşünmek.

Bunu grafiksel olarak göstermenin iyi yollarından biri, elinizin dış hatlarını bir kağıda çizmek ve her bir parmağı uygun şekilde adlandırmaktır. Ardından, parmakları tek tek ele alın ve her bir yöntemi destekleyen bir Kutsal Yazıya bakın, referansı ilgili parmağın yanına yazın.

Aşağıdakilerden birini seçin:

1. İşitmek: Romalılar 10:17; Luka 6:45–49; Luka 11:28
2. Okuyun: Yasanın Tekrarı 17:19; Vahiy 1:3
3. Çalışın: Elçilerin İşleri 17:11; 2.Timoteos 2:15
4. Ezberleyin: Mezmur 37:31; Mezmur 119:9–11
5. Derin düşünün: Yeşu 1:8; Mezmur 1:2,3

Bir nesneyi güçlü bir şekilde kavramak istiyorsak, TÜM parmaklarımızı kullanmalıyız. Sadece iki ya da üç parmağımızla tutmaya çalışırsak, nesne kolayca elimizden kayar ve düşer (bunu konuşurken gösterebilirsiniz). Aynı şekilde, Tanrı Sözü'nü sağlam bir şekilde kavramak istiyorsak, Kutsal Kitap'ı yüreğimize almak için bu yöntemleri kullanmalıyız. Tanrı'nın Sözü'nü işitmeli, okumalı, çalışmalı ve ezberlemeliyiz. Başparmağın diğer parmakların her birine dokunması gibi, Tanrı Sözü üzerinde derin düşünmek de bu diğer uygulamaların her biriyle bağlantılı olmalıdır.

Duyduğlarımız, okuduklarımız, çalıştıklarımız ve ezberlediklerimiz üzerinde derin düşünmeliyiz. Tanrı Sözü'nün bir kulağımızdan girip diğerinden çıkmasının hiçbir yararı yoktur. Yakup 1:23–27 şöyle der:

“Çünkü sözün dinleyicisi olup da uygulayıcısı olmayan kişi, aynada kendi doğal yüzüne bakan kişiye benzer. Kendini görür, sonra gider ve nasıl bir kişi olduğunu hemen unuttur.” Derin düşünme yoluyla bunun yüreklerimize işlemesine izin vermeliyiz.

Resimde, parmak ne kadar büyükse, ona karşılık gelen faaliyetin de o kadar zor olduğunu fark edeceksiniz. Dinlemek okumaktan daha kolaydır, okumak çalışmaktan daha kolaydır, vs. Bununla birlikte, parmak ne kadar büyükse, aktivitenin o kadar etkili olduğu da doğrudur.

Uzmanlar bize 24 saat sonra duyduklarımızın sadece yüzde 5'ini, okuduklarımızın yüzde 15'ini, çalıştıklarımızın yüzde 35'ini ve ezberlediklerimizin yüzde 100'ünü hatırlayabileceğimizi söylüyor. Bu doğru olduğuna göre, daha etkili faaliyetlere özel önem vermeliyiz.

Değerlendirme

Kendinize şu soruları sorun:

1. Öğrencim, düzenli olarak Kutsal Kitap'ı okumaya zaman ayırmanın önemini anlıyor mu?
2. Kutsal Yazılar'ı büyümek için vazgeçilmez bir ruhsal besin olarak görüyor mu?
3. Kutsal Kitap'ın düzeni hakkında temel bir anlayışa sahip mi? Her önemli kısmın önemini biliyor mu?
4. Kutsal Kitap'ı kendi başına okumaya başladı mı? Her soruya olumlu yanıt verebiliyorsanız, bu eğitim hedefi başarıyla yerine getirilmiştir.

Sonuç

Yeni doğmuş bir bebeğin büyümek için nasıl beslenmeye ihtiyacı varsa, yeni bir imanlının da ruhsal olarak gelişmek için Tanrı'nın Sözü'ne ihtiyacı vardır. Kutsal Kitap tarihsel bir kayıttan çok daha fazlasıdır. Tanrı'nın Kendisini insanlığa açıklaması, rehberlik, bilgelik ve gerçek kaynağıdır.

Eski ve Yeni Antlaşma, Tanrı'nın halkıyla olan ilişkisinin ana hatlarını çizer ve İsa'nın kurban edilmesinin yasalara sıkı sıkıya bağlılıktan ziyade imana dayalı yeni bir antlaşmayı nasıl kurduğunu gösterir.

71

11. Bölüm

Dua

Hedef

Öğrenci artık duanın önemi konusunda temel bir anlayışa sahiptir ve kendi kendine dua etmeye başlamıştır.

Kutsal Kitap temeli

“Hristiyan Yaşamı” adı verilen kasırganın merkezinde, Hristiyanlar olarak yaptığımız her şeyi etkilemesi gereken bir gerçek vardır: Hristiyanlık, dirilmiş ve yüceltilmiş Kurtarıcı’nın rehberliğinde Tanrı ile kurulan bir ilişkidir. Bunun temeli, Yaratıcı ile yaratılışı arasında var olan karşılıklı, canlı ve dinamik bir dostluktur. Hepimiz biliriz ki, biriyle ilişki kurmak istiyorsanız iletişim gereklidir. İletişim yoksa ilişkide yoktur. Bu kadar basittir. Tanrı ile bir ilişki kurmayı arzula-dığımıza göre, O’nunla konuşmamız gerekir.

Biz buna “dua” diyoruz. İsa, Matta 28:19–20’de bize şöyle bu-yurmuştur: “Öğrenci yetiştirin... size buyurduğum her şeye uymayı onlara öğretin.” İsa bize dua konusunda birçok öğreti vermiştir ve bunlardan bazıları aşağıda listelenmiştir.

Her zamanki gibi, her bir ayeti inceleyin ve kısa özetleri öğrenci yetiştirme defterinize not edin.

Matta 5:44	Luka 21:36	Luka 6:28
Matta 26:41	Matta 7:7–8	Yuhanna 15:7,16
Luka 18:1	Markos 13:33	Matta 24:20
Matta 6:5–9	Yuhanna 14:13,14	Luka 11:2
Markos 11:22–25	Matta 9:38	Yuhanna 16:24–27

Tanım

1. Rosalind Rinker: “*Dua, birbirini seven iki kişi arasındaki bir diyalogdur.*”
2. William R. Bright: “*Dua sadece Tanrı ile konuşmaktır.*”

3. S. D. Gordon: “*Dua, Tanrı ile olan tüm ilişki ve iletişimin genel adıdır.*”
4. Dick Eastman: “*Dua, tüm çabalarımızda Tanrı’ya olan tam bağımlılığımızı dile getirmektir.*”
5. Andrew Murray: “*Dua, görünmeyen ve her bakımdan kutsal olan Tanrı ile paydaşıktır. Ebedi dünyanın güçleri onun hizmetine sunulmuştur. Dua, gerçek imanın özüdür; tüm bereketlerin kanalı, gücün ve yaşamın sırrıdır.*”
6. Robert A. Cook: “*Dua bir haykırıdır. Doktor yeni doğan bebeğin yaşamın ilk kanıtı olarak ağlamasını bekler. Eğer ağlamazsa, ağlaması için onu sallar ya da tokatlar. Sessiz kalmaya devam ederse, yakında ölecektir.*”
7. Dr. Jack Taylor: “*Dua, zayıflığın güce dönüşmesidir. Dua, ‘Ben yapamam, ama Sen yapabilirsin’ demek ve Tanrı’nın ‘Ben yaparım’ sözüne güvenmektir.*”

Yeni imanlıların dua hakkında bilmesi gereken gerçekler

1. Dua sadece Tanrı ile konuşmaktır.

Tanrı bir insandan çok daha fazlası olmasına rağmen, düşündüğümüzden daha çok insana benzer. Bu nedenle, O’nunla tıpkı başka bir insanla konuştuğumuz gibi konuşmamızı ister. Hristiyan yaşamının özü Tanrı’yla hayati bir ilişki sürdürmek olduğundan ve iki insan arasındaki iletişim, ilişki kurmanın tek yolu olduğundan, bu ilişkiye sahip olmak için birbirinizle konuşmalısınız.

Örnekler:

- Yaratılış 18:22–33 (İbrahim)
- Yeşaya 1:18 ve Mezmur 139:23–24 (Davut)
- Matta 6:9–13 (İsa)
- Matta 11:25–26 (İsa)

2. Her zaman ve her yerde istediğiniz her şey hakkında dua edebilirsiniz.

Birçok insan Tanrı’nın “önemsiz” konularla uğraşmak istemediğini düşünür. O’nun savaşları durdurmak, kuraklığı sona erdirmek, baş-

kanlara ve krallara ülkelerini nasıl yöneteceklerini söylemek gibi daha önemli işlerle meşgul olduğunu düşünürler. Bu da gerçekten oldukça uzaktır. Süleyman'ın Özdeyişleri 15:8, "Ama doğruların duası O'nu hoşnut eder" der. Bu, aklımızda ne olursa olsun Tanrı'nın bizden haber almayı sevdiği anlamına gelir. Tanrı her yeredir (omnipresent) ve her şeye gücü yeter (omnipotent), dolayısıyla bizi dinleyebilmek için yaptığı işi durdurmak zorunda değildir.

O'nun taht odasına istediğimiz zaman, herhangi bir nedenle girebiliriz ve **O bizi her zaman açık bir kucakla karşılayacaktır.**

Herhangi bir neden:

- 1.Tarihler 4:10 (*bereket için*)
- 2.Tarihler 7:14 (*ulusal barış için*)
- 2.Tarihler 14:11 (*sıkıntıda yardım için*)
- Mezmur 18:1 (*Tanrı'ya olan sevgiyi ifade etmek için*)
- Mezmur 22:1–2 (*ıstırap içindeyken*)
- Mezmur 52:9 (*Tanrı'ya şükretmek için*)
- Mezmur 143:8 (*yönlendiriliş için*)
- Mezmur 143:9 (*koruma için*)
- Mezmur 143:10 (*yönlendiriliş için*)
- Romalılar 10:1 (*başkasının kurtuluşu için*)
- Yakup 5:16 (*fiziksel şifa için*)
- Mezmur 145:1–2 (*övgü ve tapınmayla*)
- Özdeyişler 3:5–6 (*rehberlik için*)
- Matta 5:44 (*düşmanlarınız için*)
- Matta 6:11 (*günlük ihtiyaçlar için*)
- Markos 11:22–23 (*imkansız olan için*)
- Markos 11:24 (*arzularınız için*)
- Luka 18:13 (*Tanrı'nın merhameti için*)
- Luka 22:31–32 (*arkadaşlarınız için*)
- Yuhanna 15:16 (*hizmetiniz için*)
- Yakup 1:5 (*bilgelik için*)
- 1.Yuhanna 1:9 (*bağışlanma için*)

- 1.Yuhanna 5:14 (**HER ŞEY** için)
- Filipililer 4:6,7 (**HER ŞEY** için)

Her zaman:

- Mısır'dan Çıkış 15:11-12 ("sevinçli" anlarımızda)
- 2.Samuel 12:16 (Aşağıya "çöktüğünüzde")
- 1.Krallar 18:36 (ruhsal savaşta)
- Mezmur 5:3 (yas)
- Mezmur 51:3-4 (günah işlediğinizde)
- 2.Timoteos 1:3 (gece ve gündüz)
- Mezmur 55:17 (akşam, sabah ve öğlen)
- Mezmur 88:1 (gündüz ve gece)
- Markos 1:35 (şafaktan önce)
- Luka 10:21 (içten gelen dualar)
- Elçilerin İşleri 16:25 (denenmeler sırasında)

Herhangi bir yerde:

- 1.Samuel 1:9-10 (Tanrı'nın evinde)
- Matta 6:6 (odanızda)
- Markos 1:35 (yanlızken)
- Matta 14:23 (tepelerde)
- Matta 18:19-20 (başkalarıyla birlikte)

3. Tanrı dualarımızı işitir.

Dua etmek sadece psikolojik bir egzersiz ya da disiplin değildir. Sadece kendi yararımız ve eğitimimiz için yaptığımız bir meditasyon biçimi de değildir. Gerçek bir sohbetir. Siz konuşursunuz ve Tanrı dinler. Kendi Söz'ü, Kutsal Kitap, koşullar ve hatta ruhunuzun doğrudan izlenimleri aracılığıyla sizinle konuşacaktır.

- Mezmur 10:17
- Mezmur 40:1

- 1.Petrus 3:12
- Mezmur 65:2
- Mezmur 34:15,17
- 1.Yuhanna 5:14-15

4. Tanrı dualarımızı üç farklı yol ile yanıtlar:

Evet, Hayır ya da Bekle. Sadece dua ederek Tanrı'dan bir şey istemek, o şeyi alacağımızı garanti etmez. Tanrı her şeyi bilendir. Bizi yakından tanır. Bazı isteklerimizin bizim için iyi olacağını bilir ve o zaman “Evet” diye yanıt verebilir.

Bazı isteklerimiz bizim için kötü olabilir ve o zaman “Hayır” diyebilir. Diğer istekler gelecekte bizim için iyi olabilir ama şu anda iyi olmayabilir. İşte o zaman “Bekle” der. Tutumumuz alçakgönüllü bir kabulleniş olmalıdır.

Tanrı'nın “Evet” diye yanıt verdiği zamanlar:

- Mezmur 32:5 — Davut'un bağışlanmak için ettiği dua
- 1.Samuel 1:11,19-20 — Hanna'nın bir oğul (Samuel) için duası
- 2.Krallar 20:1-6 — Hizkiya'nın Tanrı'nın canını bağışlaması için ettiği dua
- Yaratılış 24:12-27 — İbrahim'in hizmetkârının İshak'ın karısı için ettiği dua
- Yaratılış 25:21 — İshak'ın kısır Rebeka'nın çocuk sahibi olması için ettiği dua
- 1.Tarihler 4:9-10 — Yabes'in Duası
- 2.Krallar 6:15-18 — Elişa'nın düşmanlarının kör olması için ettiği dua
- Matta 9:27-31 — Kör adamlar İsa'dan gözlerini açmalarını isterler
- Luka 17:11-14 — İsa'dan kendilerini iyileştirmesini isteyen on cüzamlı
- Luka 18:35-43 — Kör dilenci İsa'dan gözlerini açmasını ister.

Tanrı'nın “Hayır” diye yanıt verdiği zamanlar:

- 2.Samuel 12:15-18 — Davut'un, Batşeva'yla işlediği günahın sonucu olan oğlunun yaşaması için ettiği dua. İsteği reddedilir.

- Matta 26:37-42 — İsa'nın çarmıha gerilmemesi için ettiği dua. İsteği reddedildi.
- 2.Korintliler 12:7-10 — Pavlus, Tanrı'dan "bedenindeki diken" çıkarması için (üç kez) dua ister. İsteği reddedildi.

Tanrı "Bekle" diye yanıt verdiğinde:

- Yaratılış 15:2-5 — İbrahim'in bir oğul için ettiği dua. Tanrı evet dedi, ama İshak'ın doğması için uzun yıllar geçmesi gerekti.
- Yaratılış 50:24-25 — Tanrı'nın Yusuf'a, onu ve ailesini Mısır'dan Kenan diyarına geri götüreceğine dair vaadi. Bu vaat gerçekleşti, ama ancak 440 yıl sonra.
- Mısır'dan Çıkış 5:22-23; 6:6-8 — Musa Tanrı'dan İsrail ulusunu kurtarmasını istedi. Tanrı kurtaracağını söyledi, ama ancak On Bela aracılığıyla gücünü ve varlığını tüm dünyaya gösterdikten sonra.

5. Beş çeşit dua vardır:

1. Hayranlık
2. İtiraf
3. Aracılık
4. Yalvarış
5. Şükran

Dua tamamen Tanrı'dan birşeyleri istemekten ibaret değildir. Biriyle öyle bir ilişkiniz olduğunu düşünün, karşınızdaki kişi sizden sadece bir şeyler istiyor!

1. Fiziksel duruşunuz ne olursa olsun Tanrı dualarınızı işitecektir.

İşte dua duruşundaki çeşitliliğin Kutsal Kitap'taki örnekleri:

- Yaratılış 18:22-23 (*İbrahim ayaktaydı*)
- 2.Krallar 20:1-2 (*Hizkiya yatağındaydı*)
- Mısır'dan Çıkış 34:8 (*Musa eğildi*)
- Daniel 6:10 (*Daniel diz çökmüştü*)

- Yeşu 7:6 (*Yeşu yere kapanmıştı*)
- 1.Samuel 1:26 (*Hanna ayaktaydı*)
- 1.Krallar 8:54–55 (*Süleyman diz çökmüştü*)
- Matta 26:39 (*İsa yere kapanmıştı*)
- Markos 11:25 (*“Ayağa kalktığınızda...”*)
- Luka 22:41 (*İsa diz çökmüştü*)

2. İman dua için şarttır.

Kutsal Kitap boyunca Tanrı şöyle der: “İçinizde ve sizin aracılığınızla çalışmamı istiyorsan, bunu yapabileceğime ve yapacağıma iman etmelisin.” İman, Tanrı’nın sizde geliştirmek istediği başlıca karakter niteliklerinden biridir ve bu konuda gelişmenize yardımcı olmak için elinden gelen her şeyi yapacaktır.

- Mezmur 37:5
- Markos 11:24
- İbraniler 11:6
- Süleyman’ın Özdeyişleri 3:5–6
- Romalılar 4:20–21
- Yakup 1:6–7
- Matta 17:19–21

3. Eğer Tanrı’ya itaat etmek istemiyorsak, O’ndan isteklerimizi yerine getirmesini bekleyemeyiz.

Tanrı’ya itaat etme isteğimiz dua yaşamımızın verimliliğini büyük ölçüde etkileyecektir.

- Mezmur 37:4
- Özdeyişler 28:9
- 1.Yuhanna 3:22
- Süleyman’ın Özdeyişleri 15:8
- Matta 6:14–15

4. Tanrı’nın dualarımızı işitmesini ve cevaplamasını beklemeden önce yaşamlarımızdaki bilinçli günahlarla baş etmeliyiz.

Tanrı’ya asla itaatsizlik etmeyeceğimizi düşünmek aptallıktır. Bizler insanız; bu nedenle zaman zaman hata yapabiliriz. Hedefimiz Rab’de olgunlaştıkça daha az hata yapmaktır. Bu arada, Tanrı’ya itaatsiz-

lik ettiğimiz bilincine vardığımızda, O'nunla aramızdaki sorunları mümkün oldukça en kısa zamanda düzeltmemiz gerekir. Tanrı'ya dua ederken bizim de önceliklerimiz vardır, ama Babamız yaşamlarımızda günah görürse onları dinlemek için zaman ayırmayacaktır.

- Mezmur 32:3–5
- Mezmur 66:18
- Mezmur 139:23–24
- Süleyman'ın Özdeyişleri 28:13
- Yeşaya 59:2
- 1.Yuhanna 1:9

5. Dua etmek zordur.

Her şeyde olduğu gibi, sabırla dayanmak önemli bir faktördür. Kutsal Kitap bu tutumun karşılıksız kalmayacağını söyler.

- Mezmur 40:1
- Luka 18:1–8
- Luka 11:5–9
- 1.Korintliler 15:58

6. Tanrı'ya alçakgönüllülükle yaklaşmalıyız.

Kiminle konuştuğumuzu unutmayın. Kutsal Kitap'ı okuduğunuzda, Tanrı'ya alçakgönüllülükle yaklaşmamızın O'nu çok memnun ettiğini, gururlu davranmamızın ise tam ters bir etki yarattığını göreceksiniz.

- 2.Krallar 22:19
- Mezmur 51:16–17
- Mezmur 10:17
- 1.Petrus 5:5–6
- Yakup 4:10
- 2.Tarihler 7:14
- 2.Tarihler 34:27
- Luka 18:9–11

7. O bizi tamamen çocukları olarak kabul eder.

Göksel Babamızla aramızdaki bağdan dolayı O'na dua ederek yaklaşma konusunda kendimizi cesur ve güvende hissedebiliriz. Yaratıcımız, Kurtarıcımız, kralların Kralı ve evrenin Rabbi olması nedeniyle O'na dua ederken alçakgönüllü bir yürekle yaklaşırız, ama aynı zamanda bizim uğrumuza ölecek, bizi evlat edinecek ve yüceltecek kadar bizi sevdiği için O'na cesaret ve güvenle yaklaşabiliriz.

- Efesliler 3:12
- İbraniler 4:15,16
- İbraniler 10:19–22

8. Yüksek sesle dua etmek.

Sizi dinleyen diğer insanları etkilemeye çalışmayın. Sadece Tanrı'yla konuşmaya konsantre olun. Bu, herkesin önünde dua etmekten kaçınılması gerektiği anlamına gelmez. Aksine, İsa bizi diğer imanlılarla birlikte yüksek sesle dua etmeye teşvik etmiştir. Toplu duanın özel ve güçlü bir yanı vardır. Sadece toplu dua sırasında bizi motive eden şey konusunda dikkatli olmamız gerekir. Eğer insanların dualarımızdan etkilenmesini sağlamaya çalışıyorsak, etkilenebilirler ama Tanrı etkilenmeyecektir ve o zaman asıl hedef kitemizi kaybetmiş oluruz! Matta 6:6 ve Luka 20:46–47.

9. Dua ederken aklınızı kullanın.

Sadece cümleler tekrarlamayın. Dua yüreğinizden gelmelidir. Unutmayın, Tanrı yüce bir varlıktır ve O'na ettiğimiz dualar bu gerçeği onurlandırmalıdır.

- Matta 6:7

10. Beklentiyle dua edin; isteklerinizde spesifik olun. Tanrı'dan ne istiyorsunuz?

- Yaratılış 18:23–32
- 2.Krallar 6:15–18
- Yuhanna 16:24
- Hakimler 6:36–40
- Matta 7:7–11
- Filipililer 4:6–7

11. Umutla bekleyin; dinlemek için zaman ayırın.

Eğer dinlemek için zaman ayırırsanız, O'nun söyleyecekleri karşısında hayrete düşebilirsiniz!

- 1.Krallar 19:11–12
- Yeşaya 55:1–4
- Mezmur 85:8
- Mezmur 62:5
- Mezmur 27:14
- İbraniler 3:15

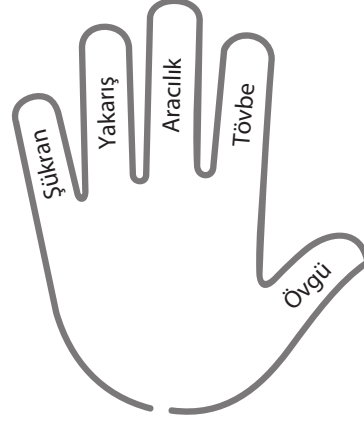
Nasıl dua edilmeli

Şimdi dua etmek için çok pratik bir yol paylaşmak istiyorum. Elinizdeki beş parmağı düşünün. Baş parmağınızın ibadet zamanını, işaret

parmağınızın tövbe zamanını, orta parmağınızın aracılık etme zamanını, yüzük parmağınızın yakarış zamanını ve küçük parmağınızın şükran zamanını temsil ettiğini düşünün.

Dua ederken bunu aklınızda tutun; dengeli bir dua yaşamı sürdürmenize yardımcı olacaktır.

- Tanrı'nın huzuruna övgü ve tapınma ile girin
- Daha sonra günahlarınızı itiraf edin
- Başkaları ve onların ihtiyaçları için dua edin
- Kendi ihtiyaçlarınızı Rab'bin önüne getirin
- Zamanınızı şükranla kapatın

Gelin bu adımların her birini inceleyelim.

1. Övgü

Özünde dua bir tapınma eylemidir. Tanrı'nın yüceliğini, gücünü ve kutsallığını kabul etmenin bir yoludur. Dua yoluyla ibadet, imanlıların Tanrı'nın doğası üzerinde düşünmelerini ve sevgi ve hayranlıklarını ifade etmelerini sağlar. Bu, övgü sözlerinden O'nun ilahi görkemini derin düşünmeye kadar birçok şekilde olabilir. Tapınmaya yönelik dua bireyleri Tanrı'ya yaklaştırır, imanı güçlendirir ve Yaratıcı ile imanlının arasındaki bağı güçlendirir.

- **Mezmur 95:6** — “Gelin, tapınalım, eğilelim, bizi yaratan RAB'bin önünde diz çökelim.”
- **Yuhanna 4:24** — “Tanrı ruhtur, O'na tapınanlar da ruhta ve gerçekte tapınmalıdırlar.”
- **Vahiy 4:11** — “Rabbimiz ve Tanrımız! Yüceliği, saygıyı, gücü almaya layıksın. Çünkü her şeyi sen yarattın; hepsi senin isteğinle yaratılıp var oldu.”

2. Tövbe

Tövbe, duanın bir diğer önemli kısmıdır. Günahlar ve eksiklikler için bağışlanma dilemek, hataları kabul etmek ve değişmeye karar vermektir. İmanlılar dua yoluyla yüreklerini Tanrı'ya açar, günahlarını itiraf eder ve O'ndan merhamet dilerler. Bu süreç ruhsal yenileme getirir, yeni bir başlangıç ve imanda büyüme fırsatı sunar. Gerçek tövbe sadece **sözle** olmaz; **değişmek** ve ilahi ilkelere göre yaşamak için içten bir **arzu** içerir.

- **1.Yuhanna 1:9** — “Ama günahlarımızı itiraf edersek, güvenilir ve adil olan Tanrı günahlarımızı bağışlayıp bizi her kötülükten arındıracaktır.”
- **Elçilerin İşleri 3:19** — “Öyleyse, günahlarınızın silinmesi için tövbe edin ve Tanrı'ya dönün. Öyle ki, Rab size yenilenme fırsatları versin ve sizin için önceden belirlenen Mesih'i, yani İsa'yı göndersin.”
- **2.Tarihler 7:14** — “...adımla çağrılan halkım alçakgönüllülüğü takınır, bana yönelip dua eder, kötü yollarından dönerse, gökten onları duyacağım, günahlarını bağışlayıp ülkelerini sağlığa kavuşturacağım.”

3. Aracılık

Aracılık Duası, bireylerin başkaları için dua etmesidir. Bu özverili davranış sevgi ve şefkat göstergesidir ve aile, arkadaşlar, topluluklar ve hatta yabancıların iyiliği için endişe gösterir. Aracılık, Tanrı'nın halkının dualarını dinlediği ve ihtiyacı olanlara rahatlık, şifa ve destek getirebileceği inancını yansıtır. Pek çok kişi başkaları için aracılık etmenin dua edilen bireylere fayda sağladığını, imanlarını ve dünya ile bağlantı duygularını güçlendirdiğini düşünür.

- **1.Timoteos 2:1** — “Her şeyden önce şunu öğütlerim: Tanrı yoluna tam bir bağlılık ve ağırbaşlılık içinde sakın ve huzurlu bir yaşam sürelim diye, krallarla bütün üst yöneticiler dahil, bütün insanlar için dilekler, dualar, yakarılar ve şükürler sunulsun.”

- **Yakup 5:14–15** — “İçinizden biri hasta mı, kilisenin ihtiyarlarını çağırtsın; Rab’bin adıyla üzerine yağ sürüp onun için dua etsinler. İmanla edilen dua hastayı iyileştirecek ve Rab onu ayağa kaldıracaktır. Eğer hasta günah işlemişse, günahları bağışlanacaktır.”
- **Romalılar 8:26** — “Bunun gibi, Ruh da güçsüzlüğümüzde bize yardım eder. Ne için dua etmemiz gerektiğini bilmeyiz, ama Ruh’un kendisi, sözle anlatılamaz iniltilerle bizim için aracılık eder.”

4. Yakarış

Yakarış, Tanrı’dan bir şeyi içtenlikle isteme eylemi anlamına gelir. İster kişisel ihtiyaçlar, ister rehberlik, güç veya şifa için olsun, yardım için alçakgönüllü bir yalvarıştır. Zor anlarında imanlılar Tanrı’ya dönerek O’nun bilgeliğine ve sağlayışına güvenirler. Bazı dualar kişinin beklediği gibi yanıtlanmasa da, yakarış sabır ve güveni öğretir, Tanrı’nın planlarının her zaman en iyisi için olduğuna dair imanı güçlendirir.

- **Filipililer 4:6** — “Hiç kaygılanmayın; her konudaki dileklerinizi, Tanrı’ya dua edip yalvararak şükranla bildirin.”
- **Matta 7:7** — “Dileyin, size verilecek; arayın, bulacaksınız; kapıyı çalın, size açılacaktır.”
- **Yakup 5:16** — “Bu nedenle, şifa bulmak için günahlarınızı birbirinize itiraf edin ve birbiriniz için dua edin. Doğru kişinin yalvarışı çok güçlü ve etkilidir.”

5. Şükran

Minnettarlık duanın temel bir parçasıdır. Şükretmek Tanrı’dan alınan nimetleri ve iyilikleri kabul ederek hoşnutluk ve minnettarlık duygusunu geliştirir. Sevinç ya da sıkıntı zamanlarında şükran duası imanlıların yaşamdaki olumlu yönleri odaklanmasına yardımcı olarak Tanrı’nın planına olan güveni pekiştirir. En küçük nimetlerin bile farkına varmak ve takdir etmek huzur ve sevinç getirebilir, bu da şükran duasını duanın güçlü ve dönüştürücü bir yönü haline getirir.

- **1.Selanikliler 5:16–18** — “Her zaman sevinin. Sürekli dua edin. Her durumda şükredin. Çünkü Tanrı’nın Mesih İsa’da sizin için istediği budur.”
- **Koloseliler 3:17** — “Söylediğiniz, yaptığınız her şeyi Rab İsa’nın adıyla, O’nun aracılığıyla Baba Tanrı’ya şükrederek yapın.”
- **Mezmun 107:1** — “RAB’be şükredin, çünkü O iyidir, sevgisi sonsuzdur.”

Birkaç pratik ipucu

Dua zamanınıza hazırlanırken aşağıdaki noktaları göz önünde bulundurun.

1. Sessiz bir yer arayın.

Dua etmeye başlamadan önce, dikkatinizi dağıtacak şeylerden uzak, tamamen Tanrı’ya odaklanabileceğiniz bir yer bulun. Sessiz bir ortam zihninizin ve kalbinizin sakinleşmesine yardımcı olarak O’nun huzuruna girmenizi kolaylaştırır. Bu küçük bir oda, evinizin huzurlu bir köşesi, hatta تنها bir açık alan bile olabilir. Önemli olan, gürültü ve kesintilerden uzak, hareketsiz kalmanıza izin veren bir yerde olmaktır. İsa dua etmek için sık sık sessiz yerlere çekilerek bize örnek olmuştur. Sessizlikte kalbinizi tamamen açabilir ve Tanrı’ya yaklaşabilirsiniz.

2. Yanınızda Kutsal Kitabınız, bir not defteri ve bir kalem bulundurun.

Kutsal Kitabınızın yanınızda olması dua ederken Tanrı’nın Sözü’ne bağlı kalmanızı sağlar. Bir not defteri ve kalem, içgörülerini, düşünceleri ve Tanrı’nın yüreğinizde etkilediği her şeyi kaydetmek için değerli araçlardır. Bir şeyler yazmak daha derin düşünmenize ve Tanrı’nın size söylediklerini hatırlamanıza yardımcı olur. Ayrıca zaman içinde ruhsal gelişiminizi izlemenizi de sağlar. Bu öğeleri elinizin altında tutmak sizi Tanrı’nın yönlendirmesini dinleyebileceğiniz, öğrenebileceğiniz ve yanıt verebileceğiniz anlamlı ve yapılandırılmış bir dua zamanına hazırlar.

3. Dua edin ve Kutsal Ruh'tan yüreğinizi ve düşüncelerinizi Baba'ya doğru yönlendirmesini isteyin.

Duaya başlamadan önce Kutsal Ruh'tan size rehberlik etmesini isteyin. O, dua etmemize yardım eden ve yüreklerimizi Tanrı'nın isteğiyle uyumlu hale getirendir. O'nu dua zamanınıza davet etmek, düşünceleriniz tarafından dikkatinizin dağıtılması yerine odağınızın Baba'da kalmasını sağlar. Bu basit teslimiyet eylemi Ruh'un kelimelelerinizi, düşüncelerinizi ve duygularınızı yönlendirmesine izin vererek, dualarınızı daha içten ve Tanrı'nın hedefleriyle uyumlu hale getirir. O'nun aracılığıyla, dua zamanınız bir rutinden daha fazlası haline gelir; Tanrı'yla gerçek bir bağlantı kurduğunuz bir zaman olur.

4. Cep telefonu yok.

Tanrı'yla tam olarak birlikte olabilmek için telefonunuzu kapatın ya da başka bir odada bırakın. Bildirimler, mesajlar ve aramalar odağınızı kolayca bozabilir ve kalbinizi duadan uzaklaştırabilir. Tanrı sizin tüm dikkatinizi hak eder ve dijital dikkat dağıtıcıları ortadan kaldırmak daha sakın ve algılarınızın açık olmasına yardımcı olur. Kutsal Kitap okumak için telefonunuza güveniyorsanız, kesintileri önlemek için fiziksel bir Kutsal Kitap kullanmayı düşünün. Kutsal, dikkat dağıtıcı unsurlardan arınmış bir alan yaratmak, Tanrı'yla geçirdiğiniz zamana daha derinlemesine odaklanmanızı, kalbinizin ve zihninizin O'nda sabit kalmasını sağlar.

5. Kutsal Kitap okuyarak başlayın.

Kutsal Kitap Tanrı'nın yaşayan Sözüdür ve dua zamanınıza Kutsal Yazılarla başlamak O'nunla anlamlı bir iletişimin temelini oluşturur. İster yapılandırılmış bir plandan ister mevcut koşullarınıza hitap eden bir kitaptan okumak için bir bölüm seçin. Okurken, Tanrı'nın sizinle nasıl konuşuyor olabileceğine açık olun. O'nun Sözü rehberlik, teşvik ve bilgelik sağlar.

Size O'nun vaatlerini hatırlatarak ve sizi O'nunla daha derin bir paydaşlığa çekerek dualarınızı şekillendirmesine izin verin. Kutsal Yazılar yüreğinizi hazırlar, iman ve anlayışla dua etmenize yardımcı olur.

6. Okuduklarınız üzerinde derin düşünün.

Kutsal Kitap'ı okuduktan sonra anlamı üzerinde düşünmek için zaman ayırın. Derin düşünmek okumaktan daha fazlasıdır. Sözcüklerin yüreğinize yerleşmesini ve düşüncelerinizi değiştirmesini sağlar. Kendinize bu bölümün Tanrı, O'nun karakteri ve yaşamınız için isteği hakkında ne açıkladığını sorun. Bunun sizin koşullarınıza nasıl uygulandığını ve sizi ne gibi değişiklikler yapmaya çağırdığını düşünün. Kutsal Yazılar üzerinde derin düşünmek anlayışınızı derinleştirir ve Tanrı'nın gerçeğini içselleştirmenize yardımcı olur, böylece dualarınızda ve O'nunla günlük yürüyüşünüzde yol gösterici bir ışık olur.

7. Kutsal Ruh'tan yüreğinizi araştırmasını ve sizinle konuşmasını isteyin.

Tanrı Sözü üzerinde derin düşünürken, Kutsal Ruh'u yüreğinizi incelemeye davet edin. O'nun rehberliğine, düzeltmesine ya da teşviğine ihtiyaç duyduğunuz alanları ortaya çıkarmasını isteyin. Ruh netlik, görüş ve esenlik getirerek Tanrı'nın sesini ve yönlendirmesini tanımanıza yardımcı olur. İster bir huzur duygusu, ister değişme kanaatıyla da Tanrı'nın gerçeğine dair yeni bir anlayış yoluyla olsun, O'nun yönlendirmesine açık olun. Bu, Ruh'un yüreğinizi şekillendirmesine ve arzularınızı Tanrı'nın mükemmel iradesiyle uyumlu hale getirmesine izin verdiğiniz bir teslimiyet zamanıdır.

8. Yüreğinize dokunan her türlü izlenim ya da düşünceyi yazın.

Dua sırasında Tanrı'nın sizinle konuştuklarının kaydını tutmak imanınızı ve ruhsal yolculuğunuzu derinleştirmeye yardımcı olur. Belirli bir ayet, düşünce dikkatinizi çekiyorsa, bunu yazın. Günlük tutmak Tanrı'nın zaman içindeki sadakati üzerinde düşünmenizi ve sizinle nasıl konuştuğuna dair kalıpları görmenizi sağlar. Ayrıca O'nun rehberliğini hatırlamanıza yardımcı olarak, bilgeliğini günlük yaşamınızda uygulamanızı kolaylaştırır. İster bir teşvik sözü, ister O'nun sevgisinin bir hatırlatıcısı, ister kişisel gelişim için bir içgörü olsun, bir şeyler yazmak O'nunla olan yürüyüşünüzü güçlendirir.

9. Sessiz olun ve ruhsal kulaklarınızla Tanrı'yı dinleyin.

Dua sadece Tanrı'yla konuşmak değil, aynı zamanda dinlemektir. Düşüncelerinizi ve isteklerinizi O'nun önüne getirdikten sonra, sessiz olun ve O'nu bekleyin. Sessizlik O'nun sesine kulak vermenizi ve varlığını fark etmenizi sağlar. Tanrı genellikle yumuşak bir fısıltıyla konuşur ve gerçekleri yüreğinize işler. Zihninizi susturarak ve ruhunuzla dinleyerek, O'nun size yol göstermesi, teselli etmesi ve isteğini açıklaması için alan yaratırsınız. Bu durgunluk anlarında, O'nun sevgisinin ve rehberliğinin derinliğini yaşarsınız.

Değerlendirme

Kendinize şu soruları sorun:

1. Öğrencim duanın kendi gelişimi için ne kadar önemli olduğunu anlıyor mu?
2. Duayı bir ritüel olarak mı görüyor? Başkalarının duyması için bir konuşma mı yapıyor, yoksa Tanrı'yla iletişim mi kuruyor?
3. Duanın temelleri konusunda sağlam bir kavrayışı var mı?
4. Kendi başına dua ediyor mu?
5. Duaları Tapınma, İtiraf, Şükran, Aracılık ve Yakarış arasında bir denge yansıtıyor mu?
6. Önemli konular için dua ediyor mu, yoksa duaları yüzeysel veya anlamsız mı?
7. Günlük sessiz zaman geçirmeye doğru ilerliyor mu?

Sonuç

Dua, ibadet, tövbe, yakarış, aracılık ve şükranı kapsayan derin ve dinamik bir uygulamadır. Her bir unsur iman derinleştirir, Tanrı'yla ilişkiyi güçlendirir ve ruhsal tatmin sağlar. İster yüksek sesle konuşulsun, ister kalpten fısıldansın, dua dünya çapındaki tüm inananlar için hayati bir teselli, rehberlik ve güç kaynağı olmaya devam etmektedir.

Kişisel notlar _____

12. Bölüm

Etkili Bir Tanık Nasıl Olunur

Hedef

Öğrenci artık tanıklığın/müşdeyi paylaşmanın önemi konusunda te-mel bir anlayışa sahiptir, müşdenin ana unsurlarını bilir ve başka bir kişiye nasıl Hristiyan olacağını anlatabilir.

Kutsal Kitap temeli

Kutsal Kitap, Tanrı'ya tanıklık etmenin “çağrılmış olanlar” olarak yaşamlarımızın bir parçası olmasını istediği açıktır. İşte bunu doğru-layan birkaç ayet. Bunlara bakın ve özetlerini defterinize not edin.

Mezmur 107:2

Markos 5:18–20

Romalılar 1:16

Süleyman'ın Özdeyişleri 11:30

Luka 24:46–48

Romalılar 10:13–15

Süleyman'ın Özdeyişleri 24:11–12

Yuhanna 4:4–26

1.Korintliler 9:19–22

Hezekiel 3:18–19

Yuhanna 20:21

2.Korintliler.5:11

Matta 4:19

Elçilerin İşleri 4:12

2.Korintliler 5:18,20

Matta 5:13–16

Elçilerin İşleri 4:20

2.Korintliler 6:1–2

Matta 9:37–38

Elçilerin İşleri 17:1–3

Efesliler 3:8

Matta 24:14

Elçilerin İşleri 18:28

Tanım

Tanıklık etmek: “Kutsal Ruh'un gücüyle İsa Mesih'in müşdesini pay-laşmak ve geriye kalan şeyleri Tanrı'ya bırakmak.” Tanıklık, en geniş anlamıyla, bildiklerinizi söylemektir. Petrus ve Yuhanna'nın (onları tanıklık etmekten vazgeçirmeye çalışan) Yüksek Kurula söylediği gibi, “Biz gördüklerimizi ve işittiklerimizi anlatmadan edemeyiz” (Elçilerin İşleri 4:20). Mesih hakkında ne gördünüz veya duydunuz? Bunları başkalarına anlattığınızda tanıklık etmiş olursunuz.

Müjde: Bütün insanlar Tanrı'nın önünde günahları ile suçludur. Günahın cezası ölümdür — Tanrı'dan sonsuza dek ayrı kalmaktır. Ancak Tanrı bize olan büyük sevgisinden dolayı, günahlarımızın cezasını üstlenmesi için Oğlu İsa Mesih'i gönderdi ve O çarmıhta öldü. Üç gün sonra ölümden dirildi ve bugün ve sonsuza dek yaşamaktadır. Eğer bir kişi günahlı yaşam tarzından tövbe eder ve İsa Mesih'in Tanrı'nın Oğlu olduğuna ve kendisini sonsuz ölümden kurtarabileceğine iman ederse, kurtulacaktır.

“Kutsal Kitap'taki en belirgin ve değerli MÜJDE ayetleri:”

Yuhanna 3:16	Romalılar 6:23
Elçilerin İşleri 20:21	1.Korintliler 15:3–4
1.Korintliler 2:1–2	Elçilerin İşleri 16:30–31
Luka 24:46–48	

Hristiyan olarak tanıklığınızı paylaşmak, Tanrı'nın yaşamınızdaki yaptıklarını ilan etmenin etkili bir yoludur. Bu, İsa Mesih'le nasıl karşılaştığınızı ve yaşamınızın nasıl değiştiğini anlatan kişisel bir öyküdür. Kutsal Kitap imanlıları Tanrı'yı yüceltmek, imanı güçlendirmek ve müjdeyi yaymak için tanıklıklarını paylaşmaya teşvik eder. Vahiy 12:11 şöyle der: “*Kardeşlerimiz Kuzu'nun kanıyla ve ettikleri tanıklık bildirisiyle onu yendiler. Ölümü göze alacak kadar vazgeçmişlerdi can sevgisinden.*” Bu ayet, zorlukların üstesinden gelmede ve karanlığı yenmede tanıklığın gücünü vurgular.

Müjde'nin temelleri

Müjde en temel özünde çok basit dört noktadan oluşur:

1. *Tanrı her bireyi sever* ve herkesi kendisiyle sonsuz paydaşlığa sahip olması için yaratmıştır.

Yeremya 29:11	Yeremya 31:3
Yuhanna 3:16	Yuhanna 4:13–14
Yuhanna 10:10	

2. *Her birey günah işlemiştir*, böylece Tanrı'yla olan paydaşlığı kaybetmiş ve bu da sonsuz ayrılıkla sonuçlanmıştır.

Mezmun 14:2,3	Yeşaya 53:6
Romalılar 3:10,12	Romalılar 3:23
Romalılar 6:23	İbraniler 9:27

3. *Tanrı, Oğlu İsa Mesih'i günahlarımızın cezasını kendi üzerine alması için göndererek* Tanrı'yla yeniden birleşmeyi mümkün kılmıştır.

Yuhanna 3:17	Romalılar 5:8
Efesliler 1:6-7	Titus 2:14
1.Petrus 3:18	1.Yuhanna 4:9-10

4. *İsa'nın fedakarlığı*, kendi irademizle Mesih'i imanla hayatımıza kabul ettiğimizde bizim için geçerli olur.

Yuhanna 1:12	1.Yuhanna 5:11-13
Elçilerin İşleri 16:31	Yuhanna 5:24
Efesliler 2:8-9	Galatyalılar 2:16
Yuhanna 3:1-8	Vahiy 3:20
Romalılar 10:9-10	

Tanıklığınızı neden paylaşmalısınız?

1. Tanrı'ya ve O'nun Sözü'ne olan imanımızı güçlendirir.

Tanıklığımızı paylaştığımızda, Tanrı'ya olan imanımızı yineler ve kendimize O'nun gücünü ve sevgisini hatırlatırız. 1.Yuhanna 5:10 şöyle der: *“Tanrı'nın Oğlu'na inanan, yüreğinde Tanrı'nın tanıklığına sahiptir. Tanrı'ya inanmayansa O'nu yalancı durumuna düşürmüş olur. Çünkü Tanrı'nın Oğlu'yla ilgili tanıklığına inanmamıştır.”* Bu ayet imanımızı onaylamanın ve ilan etmenin önemini vurgulamaktadır.

2. Başkalarını imanda büyümeye teşvik eder.

Kişisel bir dönüşüm öyküsü duymak, başkalarını Tanrı'yla daha derin bir ilişki aramaya teşvik edebilir. Yuhanna 4:39 İsa'yla kuyu başında

karşılaştan Samiriyeli kadından söz eder: “*O kentten birçok Samiriyeli, ‘Yaptığım her şeyi bana söyledi’ diye tanıklık eden kadının sözü üzerine İsa’ya iman etti.*” Bu, basit bir kişisel öykünün başkalarını nasıl imana getirebileceğini gösterir.

3. İmanlılara kendi öykülerini paylaşma cesareti verir.

Tanıklığımızı paylaştığımızda, başkalarını da aynı şeyi yapmaları için cesaretlendiririz. Elçilerin İşleri 1:8 şöyle der: “*Ama Kutsal Ruh üzerinize inince güç alacaksınız. Yeruşalim’de, bütün Yahudiye ve Samiriy’e’de ve dünyanın dört bucağında benim tanıklarım olacaksınız.*” Tanıklık etmek imanlılar için hem bir emir hem de bir ayrıcalıktır.

4. Tanrı’ya yücelik getirir.

Tanıklıklarımız Tanrı’nın büyüklüğüne ve merhametine yücelik getirir. Vahiy 1:2, “*...Tanrı’nın sözüne ve İsa Mesih’in tanıklığına — gördüğü her şeye — tanıklık etmektedir*” der. Tanıklığımızı her paylaştığımızda Tanrı’yı onurlandırır ve yüceltiriz.

5. Sorumluluk sahibi olmamıza yardımcı olur.

İman öykümüzü paylaşmak bize Tanrı’nın sözüne göre yaşama vadedimizi hatırlatır. 2.Timoteos 1:8 bizi teşvik eder: “*Bunun için Rabbiniz’e tanıklık etmekten de O’nun uğruna tutuklu bulunan benden de utanma. Tanrı’nın gücüyle Müjde uğruna benimle birlikte sıkıntıya göğüs ger.*” Bu ayet imanlıları kararlı kalmaya teşvik eder.

6. Tanrı’nın gücünü ortaya çıkarır.

Tanıklıklarımız Tanrı’nın dönüştürücü gücünün canlı kanıtıdır. 1.Yuhanna 5:11 şöyle der: “*Tanıklık da şudur: Tanrı bize sonsuz yaşam verdi, bu yaşam O’nun Oğlu’ndadır.*” Tanıklıklar Tanrı’nın vaatlerinin doğruluğunu gösterir.

7. Düşmanın karanlığını uzaklaştırır.

Vahiy 12:17 şöyle der: “*Bunun üzerine ejderha kadına öfkelenildi. Kadının soyundan geriye kalanlarla, Tanrı’nın buyruklarını yerine getirip İsa’ya tanıklıklarını sürdürenlerle savaşılmaya gitti.*” Tanıklığımızı paylaşmak ruhsal karanlığı geri püskürtmeye yardımcı olur.

Akılda tutulması gereken önemli noktalar:

A. “Hristiyanca” konuşmaktan kaçının

Tanıklıklarımızı herkes için açık ve anlaşılır bir şekilde paylaşmak önemlidir. İnsanların kafasını karıştırabilecek ifadeler kullanmaktan kaçının, örneğin:

- “İsa’nın kanı günahlarımı temizledi.”
- “Kuzu’nun kurbanı.”
- “Kalbimi İsa’ya verdim.”
- “Tanrı benimle konuştu.”
- “İsa ruhumu kurtardı.”
- “Kurtuldum.”
- “Tanrı beni Kutsal Ruh’u ile doldurdu.”

Bunun yerine, bu ifadelerin günlük terimlerle ne anlama geldiğini açıklayan basit ve ilişkilendirilebilir bir dil kullanın.

B. Unutmayın, tanıklık etmek sizin işiniz. İnsanları dönüştürmek Tanrı’nın işidir.

Hristiyanlar olarak bizim rolümüz müjde mesajını sadakatle ve sevgiyle paylaşmaktır, bir yanıtı zorlamak ya da bir sonucu manipüle etmek değil. Değiştirme nihai olarak Tanrı’nın işidir, insan çabası ya da iknasının değil. Bu gerçek, tanıklık ederken bizi baskı ve endişeden özgür kılmalıdır — insanları Kendisine çeken ve yürekleri değiştiren Tanrı’dır. İsa bunu açıkça belirtmiştir: “Beni gönderen Baba bir kimseyi bana çekmedikçe, o kimse bana gelemez” (Yuhanna 6:44). Benzer şekilde, Kutsal Ruh dünyayı günah, doğruluk ve yargı konusunda ikna eder (Yuhanna 16:7–11) ve dönüşümün O’nun ilahi sorumluluğu olduğunu ortaya koyar.

C. Doğüstü bir şekilde çalışması için Kutsal Ruh’a güvenin. İnsanlarla Tanrı hakkında konuşmadan önce Tanrı’yla insanlar hakkında konuşun.

Müjdecilik sadece insani bir çaba değildir — ruhsal güçlendirme gerektiren ruhsal bir eylemdir. Dua temel bir hazırlıktır; başkaları için aracılık ettiğimizde, Tanrı’nın Ruhunu onların yüreklerinde harekete

geçmeye davet etmiş oluruz. Bizler et ve kanla değil, ruhsal kalelerle savaşıyoruz ve bunları yalnızca Tanrı yıkabilir. “Çünkü savaşımızın silahları insansal silahlar değil, kaleleri yıkan tanrısal güce sahip silahlardır” (2.Korintliler 10:4).

Pavlus da bize şunu hatırlatır: “Çünkü yaydığımız Müjde size yalnız sözle değil, kudretle, Kutsal Ruh’la ve büyük güvenle ulaştı” (1.Selanikliler 1:5). Dua etmeden tanıklık etmek savaşa silahsız gitmek gibidir.

D. İnsanları “proje” olarak görmeyin.

İnsanlara tamamlanması gereken görevler ya da toplanması gereken ödüller olarak değil, gerçek sevgi ve şefkatle yaklaşmak önemlidir. Her birey Mesih’in uğruna öldüğü, Tanrı’nın suretinde yaratılmış, saygınlığı ve lütfu hak eden bir ruhtur. Müjde baskı yapmak ya da korkutmak için bir araç değil, umut ve kurtuluş mesajıdır. İsa kuyu başında Samiriyeli kadınla konuştuğunda (Yuhanna 4) bu kişisel ilgiyi göstermiş, ona saygı göstermiş ve onu olduğu yerde karşılamıştır. “Tanrı ise bizi sevdiğini şununla kanıtlıyor: Biz daha günahkârken, Mesih bizim için öldü” (Romalılar 5:8). Müjdeyi paylaşmak her zaman Mesih’in insanlar için olan yüreğini yansıtmalıdır.

E. Tanıklık ederken hoş, samimi ve olumlu olun.

Ses tonunuz ve tutumunuz mesajınızın nasıl alındığını önemli ölçüde etkileyebilir. Sıcak ve saygılı bir şekilde yaklaşıldığında insanlar İsa hakkında bilgi almaya çok daha açık olurlar. Hoş ve olumlu olmak müjde mesajının sevincini ve esenliğini yansıtır. “Sözünüz tuzla terbiye edilmiş gibi her zaman lütufla dolu olsun. Böylece herkese nasıl karşılık vermek gerektiğini bileceksiniz” (Koloseliler 4:6). Dostça bir tavır yürekleri sert ya da yargılayıcı tonlardan çok daha fazla açar.

F. Tartışmaya girmekten kaçının.

Tartışmalar nadiren gerçek bir anlayışa ya da dönüşüme yol açar. Hedefimiz tartışmaları kazanmak değil, gerçeği sevgiyle paylaşmaktır. Hararetli tartışmalar yürekleri yumuşatmak yerine katılaştırabilir. Pavlus Timoteos’a şöyle öğüt vermiştir: “Rab’bin kulu kavgacı olmamalı, herkese karşı nazik olmalı, öğretebilmeli, gücenmemelidir”

(2.Timoteos 2:24). Sakin ve saygılı bir konuşma genellikle o anki tartışmanın çok ötesinde kalıcı bir etki bırakır.

G. Uygulanabilir Kutsal Yazılar kullanın.

Kutsal Kitap canlı ve etkindir ve içindeki gerçekler insanı ikna etme, cesaretlendirme ve yönlendirme gücüne sahiptir. Kişisel hikayelerimiz etkili olsa da, ilahi otoriteyi taşıyan Kutsal Yazılardır. İlgili ayetleri paylaşmak mesajınıza ağırlık ve netlik kazandırır. “Kutsal Yazılar'ın tümü Tanrı esinlemesidir ve öğretmek, azarlamak, yola getirmek, doğruluk konusunda eğitmek için yararlıdır.” (2.Timoteos 3:16). Doğru-dan kişinin durumuna ve ruhsal ihtiyacına hitap eden ayetler seçin.

H. Soruların yanıtlarını bilmiyorsanız dürüst olun ve bunları araştırıp kişiye geri döneceğinize söz verin (ve bu sözü tutun!)

Dürüstlük güven oluşturur. Bir şeyi bilmediğinizi kabul etmek zayıflık değil alçakgönüllülük gösterir. Düşünceli cevaplarla devam ettiğinizde daha fazla sohbet için bir kapı bile açabilir. “Tersine, sevgiyle gerçeğe uyararak bedenın başı olan Mesih'e doğru her yönden büyüyeceğiz” (Efesliler 4:15). Güvenilir ve doğru olmak hem Tanrı'yı hem de konuştuğunuz kişiyi onurlandırır.

I. Vaaz vermeyin.

Bir monolog sunma anlamında vaaz vermek genellikle bire bir ortamlarda itici olabilir. İnsanlar duyulduklarını ve saygı gördüklerini hissettikleri diyaloglara daha iyi yanıt verirler. Etkili tanıklık, dinlemeyi ve diğer kişinin düşünceleri ve sorularıyla ilgilenmeyi de içerir. “Sevgili kardeşlerim, şunu aklınızda tutun: Herkes dinlemekte çabuk, konuşmakta yavaş, öfkelenmekte de yavaş olsun” (Yakup 1:19). Vaaz vermeyi değil, sohbet etmeyi hedefleyin.

J. Tanıklık durumunu kendi açılarından bir karar noktasına getirin.

Bir yanıt vermeye zorlayamasak ve zorlamamamız gerekse de, insanları duyduklarını düşünmeleri ve kişisel bir karar vermeleri için sevgiyle teşvik etmeliyiz. Müjdeyi bir yanıt davet etmeden paylaşmak

kişiyi bir sonraki adımda ne yapacağıyla ilgili kararsız bırakabilir. Petrus Pentikost'ta vaaz verdiğiğinde, insanlar ne yapmaları gerektiğini sordular ve o da net bir çağrıda bulundu: “Tövbe edin, her biriniz İsa Mesih’in adıyla vaftiz olsun” (Elçilerin İşleri 2:38). Bu fırsatı sunun, ama kararı onlara bırakın.

Nereden başlamalı?

Sizi bir A4 kâğıdı alıp İsa’yla olan yolculuğunuzu yazmaya teşvik etmek istiyorum. Aklınıza gelen her şeyi yazmak için zaman ayırın. Hatırlayabildiğiniz kadarıyla en başından başlayın ve günümüze kadar devam edin. İhtiyacınız kadar kâğıt kullanmaktan çekinmeyin.

Bunu yaptıktan sonra, yazdığınız her şeyi okuyun, sonra hikayenizi yeniden yazın ve bu sefer aşağıda belirtilen kategorilere göre düzenleyin. Bu alıştırmayı yaptıktan sonra, hikayenizi üç dakikalık kısa bir versiyon halinde sunabilmelisiniz. Bu, konu üzerinde kalmanıza ve ilgisiz konulara sapmamanıza yardımcı olur. Paylaşmak için daha fazla zamanınız olduğunda daha ayrıntılı bir şekilde bunu yapabilirsiniz ve ayrıca hikayenizi sunarken kılavuz olarak üç noktayı takip edebilirsiniz.

İşte hikayenizi hazırlarken aklınızda tutmanız gereken üç kategori:

1. İsa’yı tanımadan önceki yaşamınız.

- Kısa ve öz tutun.
- Her olumsuz ayrıntıyı paylaşmanıza gerek yoktur.
- Asıl önemli nokta, eski veya önceki yaşamınızın Tanrı’yı onurlandırmadığıdır.
- Huzurdan yoksundunuz ve kendinizi suçlu hissediyordunuz.
- Kötü seçimler yaptınız ve başkalarını incittiniz.
- Bencil, dürüst olmayan ya da kaybolmuş biriydiniz.

2. İsa’yla nasıl tanıştınız?

- Ne zaman ve nerede oldu?
- Koşullar nasıldı?
- Nasıl bir tepki gösterdiniz?

3. İsa'yla tanıştıktan sonraki yaşamınız.

- Ne değişti?
- Yaşamınız şimdi nasıl farklı?
- Bu deneyim sizi ve başkalarını nasıl etkiledi?

Tanıklığınız paylaşılmaya hazır olduğunda ne yapmalısınız?

2.Timoteos 4:2 şöyle der,

“Tanrı sözünü duyur. Zaman uygun olsun olmasın, bu görevi sürdür. İnsanları tam bir sabırla eğiterek ikna et, uyar, isteklendir.”

Tanıklığınızı hazırladıktan sonra aşağıdaki adımları göz önünde bulundurun:

1. Doğru fırsat için dua edin.

Tanrı'dan sizi doğru anlara ve hikayenizi duymaya ihtiyacı olan insanlara yönlendirmesini isteyin.

2. Cesur ve yürekli olun.

İnancınızı paylaşmaktan korkmayın. Matta 24:14, “Göksel egemenliğin bu Müjdesi bütün uluslara tanıklık olmak üzere dünyanın her yerinde duyurulacak. İşte o zaman son gelecektir” der. Hikayeniz müjdenin yayılmasının hayati bir parçasıdır.

3. Fırsatlara açık olun.

İster sohbetlerde, ister sosyal medyada ya da kilise ortamlarında olsun, tanıklığınızı paylaşmanın bir fark yaratabileceği durumları arayın.

4. Her anı en iyi şekilde değerlendirin.

Bazen paylaşmak için sadece kısa bir zamanınız olabilir. Tanıklığınızı kısa ve etkili tutun.

5. Hikayenizi paylaşırken yaratıcı olun.

Tanıklığınızı çeşitli şekillerde paylaşabilirsiniz, örneğin:

- Yazmak ve sosyal medyada paylaşmak.
- Bir video oluşturmak.
- Bir arkadaşınızla birebir paylaşmak.
- Bir kilise veya grup ortamında konuşma yapmak.

İşte Müjde'yi biriyle paylaşmanın bazı basit yolları:

1. Sevgi dolu eylemlerle **ihtiyaçları karşılayın** (ihtiyaçlar için dua edin, başka şekillerde yardım edin).
2. **Onlara Söz'ü okuyun** (unutmayın, Tanrı herkesi kullanabilir!).
3. Müjde'yi açıkça anlatan bir **yayın kullanın** (bir broşür ya da kitap).
4. **Öykümüz** — Tanrı'nın yaşamınızda neler yaptığına dair 2–3 dakikalık (ya da 20 saniyelik) net bir tanıklık (Elçilerin İşleri 22:1–21).
 - a. *Daha önce yaşamınız nasıldı?*
 - b. *Tanrı ne yaptı?*
 - c. *Şimdiki yaşamınız nasıl?*

Unutmayın, Müjde'yi içermeyen bir tanıklık müjdecilik değildir.

Tanrı'nın Hikayesi — Müjde'yi kendi sözlerinizle 2–3 dakika içinde net bir şekilde açıklayarak paylaşın:

- a. Hepimiz Tanrı'dan ve O'nun ailesinden ayrı düşmüş günahkarlarız.
- b. İsa, Baba Tanrı tarafından günahlarımızın bağışlanması için çarmıhta ölmesi ve cezamızı üzerine alması için gönderildi.
- c. Günahlarımızdan tövbe eder ve İsa'nın bizim için yaptıklarına iman edersek, günahlarımızdan dolayı cezalandırılmayız ve cennette sonsuz yaşama sahip olur ve Tanrı'nın ailesine katılırız.
- d. Bu armağanı ancak kabul edersek alabiliriz.

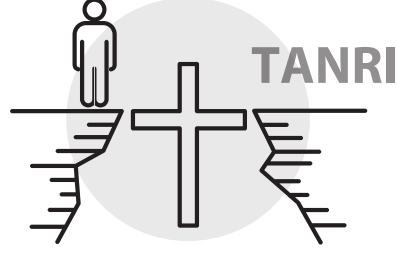
Romalılar Yolu benzetmesini kullanmak isteyebilirsiniz:

- a. Romalılar 3:10–12 ve 23: Hepimiz günah işlediğimiz için herkesin kurtuluşa ihtiyacı vardır.
- b. Romalılar 6:23: Günahın sonucu ölümdür.
- c. Romalılar 5:8: İsa Mesih günahlarımız için öldü. Ölümü-

müzün bedelini ödedi.

- d. Romalılar 10:9–10 ve 13 ya da Yuhanna 1:9: İsa Mesih’e iman ederek kurtuluşa ve sonsuz yaşama kavuşuruz.
- e. Romalılar 5:1 ve 8:1: İsa Mesih aracılığıyla kurtuluş bize Tanrı’yla barışı getirir.

Köprü resmini bu ya da başka bir resimle birlikte kullanmak isteyebilirsiniz.

Birini kurtuluşa yönlendirmek

— Eğer anladıklarını düşünüyorsanız, aşağıdaki soruları sorun:

- Günahınızı *kabul ediyor* ve Tanrı’dan bağışlanma almazsanız bunun için sonsuza dek cezalandırılacağınızı anlıyor musunuz? (Evet.)
- İsa’nın günahlarınız için zaten cezalandırıldığına ve size kendi adıyla bağışlanma fırsatı verdiğine *inanıyor* musunuz? (Evet)..
- Günahınıza sırtınızı *dönmek*, bağışlanmak ve daha iyi bir yaşam sürmek istiyor musunuz? (Evet.)

Eğer her soruya “Evet” yanıtını verirlerse, Tanrı’dan şu şekilde bağışlanma dileyebilirler:

“Tanrım, lütfen İsa’nın adıyla günahlarımı bağışla ve benden istediğin gibi yaşamama yardım et.”

Değerlendirme

Kendinize aşağıdaki soruları sorun:

1. Öğrencim tanıklık etmenin neden bu kadar önemli olduğunu anlıyor mu?
2. Öğrencim bana müjdenin temel unsurlarının neler olduğunu söyleyebilir mi?
3. Öğrencim başka bir kişiye nasıl kurtulacağını söyleyebilir mi?

Vahiy 6:9 ve 20:4 ayetlerinin bize hatırlattığı gibi, imanlıların tanıklığı her zaman güçlü olmuştur — denenmeler karşısında bile. Hikayelerimizin yaşamları dönüştürebileceğini bilerek, inancımızı cesurca paylaşmak için hepimize ilham versin.

This image shows a blank sheet of white paper with horizontal blue or grey ruling lines, typical of notebook paper. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

13. Bölüm

Kutsal Ruh'la Dolmak

Hedef

Öğrenci artık temel bir anlayışa sahiptir ve Kutsal Ruh'un işleyişinden yararlanır.

Kutsal Kitap temeli

Aşağıda Kutsal Ruh'la dolmak konusunu ele alan birkaç ayet bulunmaktadır. Her bir referansa bakın ve öğrenci defterinize özetleyin.

- Elçilerin İşleri 1:8 — Kutsal Ruh bir Hristiyan'ın yaşamındaki gücün kaynağıdır; bereketli ve verimli bir yaşam sürmek için O'nun gücünden yararlanmalıyız.
- Romalılar 8:5–6 — Aklımızı eski günahkâr yaşamımıza verebiliriz ya da Ruh'un bizden istediği yaşamı yaşayabiliriz. Her seçenek kendine özgü sonuçlar doğurur. Ayrıca Ruh zihinlerimizi kontrol edebilir.
- 1.Korintliler 2:14–15 — Ruh tarafından kontrol edilen insan ruhsal gerçeği ayırt edebilir.
- Efesliler 4:30 — Kutsal Ruh'un arzularına aykırı bir şekilde davranarak O'nu kederlendirebiliriz.
- Efesliler 5:18 — “Ruh ile dolun” diye buyurulmuştur.
- Galatyalılar 5:16 — Kutsal Ruh tarafından kontrol edilen insan saf, doğru bir yaşam sürebilir.
- Galatyalılar 5:25 — Bu bir davettir; bu nedenle Ruh'un tasarımları ve niyetleri doğrultusunda yaşamamayı da seçebiliriz.
- 1.Selnikliler 5:19 — Kutsal Ruh'un yaşamlarımızdaki çalışmasına engel olabiliriz.

Tanımlar:

Kutsal Ruh'un içimize girmesi:

Tövbe eden bir günahkâr kurtulduğunda Kutsal Ruh'un onun yaşamına girmesidir.

Kutsal Ruh yeniden doğanların içinde kalıcı olarak yaşar. Bu, kurtuluş anında her inanlının yaşamında gerçekleşir — Yuhanna 14:16–18; Yuhanna 16:7; Romalılar 8:9–11; 1.Korintliler 6:19.

Kutsal Ruh’la dolmak:

Kendi iradesini Tanrı’nın iradesine teslim eden bir inanlının yaşamında Kutsal Ruh’un yönlendirici, kontrol edici ve güçlendirici etkisi. Doldurulma bir inanlının yaşamında sık sık, hatta her gün ve her saat gerçekleşebilir. Doldurulmak inanlının inisiyatifine ve itaatine bağlıdır.

Bir örnek

Bir bardağa biraz su dökün ve öğrencinize sorun: “Bu bardağın içinde su olduğunu söyleyebilir misiniz? (“Evet.”) Suyla dolu olduğunu söyleyebilir misiniz? (“Hayır, sadece yarısı dolu.”) Çoğu Hristiyan ve Kutsal Ruh için bu böyledir. Tüm Hristiyanlar kurtuluşla birlikte otomatik olarak Kutsal Ruh içlerinde yaşar, tıpkı bu bardağın su tarafından ‘kuşatılması’ gibi, ancak hepsi Kutsal Ruh’la ‘dolmaz’. Arada önemli bir fark vardır.” Şimdi bardağı ağzına kadar suyla dol-durun. “Bardak şimdi doldu mu? (“Evet.”)

Bir bardağın dolu olduğunu söyleyebilmemiz için belirli bir sürecin gerçekleşmesi gerekir. Kutsal Ruh’la dolmak da buna benzer; bu durum kendiliğinden gerçekleşmez. Yaşamlarımız Kutsal Ruh’la dolduğunda, O’nun bizi yönlendirmesine, denetlemesine ve isteğini yerine getirmemiz için bizi güçlendirmesine izin verdiğimiz anlamına gelir.

Bu, birçok Doğu mistik dininin öğrettiği gibi ‘benliği boşaltmak’ değildir. Bu anlayışta en yüce hedef, benliğin tamamen yok edilmesi; tanrıların her şey, insanın ise hiçbir şey olmasıdır. Oysa burada söz konusu olan, Tanrı’nın sizden yapmanızı istediği şeyi yapmaya istekli olmanız ve bu kararı yerine getirebilmeniz için O’nun sizi güçlendirmesine izin vermenizdir. Bir bakıma, Mesih’ten yaşamını sizin aracılığıyla sürdürmesini istemiş oluyorsunuz.”

Bardağı devirin ve biraz suyun masaya ya da yere dökülmesine izin verin. “Hristiyan’ın yaşamı her zaman sorunsuz değildir. Yaşamlarımız zaman zaman biraz dağınık olur. İşlerin nasıl gittiği ya da gitmediği konusunda hayal kırıklığına uğrarız ya da Tanrı’nın

yaşamlarımızı nasıl yönlendirdiğini beğenmeyiz, bu yüzden kontrolü geri alırız. İşte günah budur.

Mesih'e gelmeden önce, tıpkı Şeytan'ın dediği gibi, 'Tanrı BENİM yaşamımı yönetmiyor!' diyorduk. Ancak Hristiyan olduğumuzda, Tanrı'dan Rabbimiz ve Kralımız olmasını istedik ve O'nun sadık kulları olduk. Günah işlediğimizde, eski tutumumuza geri döner ve Tanrı'ya, 'Sana ihtiyacım yok. Benim için yaptığın planlardan hoşlanmıyorum. Yaşamımın kontrolünü yeniden ele almak istiyorum' deriz. Şeytan'ın isyanına yeniden katılırız. Bu olduğunda, tıpkı suyun bir kısmını dökmek gibi olur.

Bardağın içinde hâlâ su vardır ama artık ağzına kadar dolu değildir. Kutsal Ruh yaşamlarımızı hâlâ kuşatır ama artık dolmayız. O bizi yönlendirmiyor, kontrol etmiyor ya da güçlendirmiyor. Ama bu kalıcı bir durum olmak zorunda değildir. Tıpkı benim bu bardağı yeniden doldurabileceğim gibi (bardağı tekrar ağzına kadar doldurabilirim), siz de Kutsal Ruh tarafından yeniden doldurulabilirsiniz."

Tartışmalı bir konu

Ne yazık ki, Kutsal Ruh konusu o kadar tartışmalı hale gelmiştir ki, kilise bu konuda konuşmamayı tercih etmekte ve Kutsal Ruh hakkında konuşanlar ve öğretenler bazen çok radikal ya da çok aşırı olmakla eleştirilmektedir.

Bu konuda teolojik görüşünüzün ya da doktrininizin ne olduğu önemli değildir. Gerçek şu ki, Hristiyanlar olarak Baba'ya, Oğul'a ve Kutsal Ruh'a inanıyoruz. Kutsal Ruh'a aile içinde kimsenin bahsetmediği amca muamelesi yapsak da, bu O'nu ortadan kaldırmaz. Kutsal Ruh Tanrı'nın önemli bir parçasıdır. O Tanrı'dır ve öğrencinizin Kutsal Ruh'u tanıması ve O'nunla yakın bir ilişki geliştirmesi gerekir. Teolojik yelpazenin radikal köşelerinden birinde olabileceğimi inkar etmiyorum, ancak gerçeği söylemek gerekirse, Kutsal Ruh'la olan deneyimim çok gerçek ve samimi olmuştur. "*Living on the Edge of Paradise*" ve "*Thrive-7 Principles to an Impactful Live*" adlı kitaplarımda sık sık bu ilişkiye atıfta bulunuyorum.

Bu konuya daha fazla yaklaşırken göz önünde bulundurmamız gereken birkaç noktayı paylaşmama izin verin. Bir okuyucu ya da bir imanlıyı eğitmek ile meşgul biri olarak farklı bir görüşe sahip

olabileceğinizi tamamen anladığımı lütfen unutmayın. Buna saygı duyuyorum, ancak yine de Kutsal Yazılar hakkındaki deneyimimi ve anlayışımı paylaşmak istiyorum.

1. Kurtulmak için Kutsal Ruh'a ihtiyacımız vardır.

Yuhanna 3. bölümde İsa ile Yahudi Ferisi Nikodim arasında geçen konuşmayı okuruz. Nikodim Tanrı'yı tanımak isteyen bilgili bir adamdı.

Konuşma sırasında İsa'ya birinin yeniden doğmasının nasıl mümkün olduğunu sorar ve Yuhanna 3:6'da İsa şöyle yanıt verir: "Beden-den doğan bedendir, Ruh'tan doğan ruhtur." İsa'nın bu yanıtı yeni doğumun Tanrı'nın Ruh'u tarafından başlatılan ruhsal bir deneyim olduğunu gösterir. Aynı şekilde Pavlus da 1.Korintliler 12:3'te Korintliler'e yazarak, Kutsal Ruh dışında hiç kimsenin "İsa Rab'dir" diyemeyeceğini belirtir. Ayrıca İsa, Yuhanna 14:17'de öğrencilerine Kutsal Ruh'un "bizimle ve içimizde" yaşadığını vaat eder.

Yukarıda bahsedilen ayetler göz önünde bulundurulduğunda, Kutsal Ruh'un çalışması olmadan hiç kimsenin İsa'yı Rab olarak kabul ya da itiraf edemeyeceğini söyleyebiliriz. Bu sadece Kutsal Ruh aracılığıyla olur. Bu, Kutsal Ruh'un içimizde, ruhsal varlığımızda yaptığı bir iştir.

2. İsa'nın öğrencileri zaten Kutsal Ruh'a sahiptiler.

İsa göğe yükselmeden hemen önce Yeruşalim'deki sahneyi bir hatırlatalım. Elçilerin İşleri Kitabı 1. bölümde durumu tam olarak görürüz. İsa öğrencilerini geride bırakmak üzeredir. Ne olmak üzere olduğunu bilmektedir. Diğer yandan öğrencilerin, gerçekleşmek üzere olan olaylar hakkında hiçbir fikirleri yoktur.

Burada, o sırada Zeytin Dağı'nda İsa'nın etrafını saran insanların O'nun izleyicileri ve öğrencileri olduğunu açıkça belirtmek istiyorum. O'nu Rab ve Efendi olarak kabul ettiler ve tanıdılar. Bu sözcük İsa'nın takipçilerini tanımlamak için ancak çok sonraları kullanılmış olsa da, bugünkü karşılığı ile onların *Hristiyan* olduklarını söyleyebiliriz.

Söz aracılığıyla, Elçilerin İşleri 1. bölümde okuduğumuz, Zeytin Dağı'nda İsa'yla birlikte olan bu öğrencilerin zaten Kutsal Ruh'a sahip oldukları sonucuna varabilirim. Yuhanna 20:22'de (başka bir anda) İsa'nın "...üzzerlerine üflediğini" ve "Kutsal Ruh'u alın" dediğini okuyoruz. Burada, Zeytin Dağı'nda, İsa'nın ayrılmasından birkaç dakika

önce, İsa'nın yanında bulunan öğrencilerin zaten Kutsal Ruh'a sahip olduklarını anlamak önemlidir.

3. Gücü beklemek için talimatlar.

Yukarıda belirtilen noktalara rağmen, İsa'nın göğe alınmadan hemen önce öğrencilerine Yeruşalim'e gitmelerini ve Kutsal Ruh'un güçlendirmesini beklemelerini söylediğini unutmayın. Elçilerin İşleri 1:4 "Yeruşalim'den ayrılmayın, Baba'nın verdiği ve benden duyduğunuz sözün gerçekleşmesini bekleyin." ve sonra 8. ayette "Ama Kutsal Ruh üzerinize geldiğinde güç alacaksınız..."

İsa'ya inanan ve O'na Rab ve Efendi diyen bu izleyicilere, bilinmeyen bir şey için gidip beklemeleri talimatının verilmiş olması ilginçtir. Onlara özellikle Kutsal Ruh'un **gücünü** alana kadar ayrılmamaları söylenmişti.

4. Tanıklık etmek için güçlendirildiler.

Bu bizi değinmek istediğim bir sonraki noktaya getiriyor. Bu güçlendirme her zaman onları tanıklık etmeleri için donatmayı hedefliyordu. "Tüm dünyaya gitmeleri için." Bu güçlendirme ya da doldurmanın düzenli olarak gerçekleşmesi gereken bir şey olduğuna inanıyorum. Elçilerin İşleri 1:8'de Söz açıktır: "... güç alacaksınız... ve benim tanıklarım olacaksınız..."

5. Yeniden doğan her Hristiyan'ın içinde Kutsal Ruh vardır.

Bu benim kişisel deneyimimdi; Hayatımda, kendi günahlarım konusunda ikna olup İsa'nın önünde kendimi alçaltarak O'nu Rabbim ve Efendim olarak hayatıma davet ettiğim bir an oldu. Bu, Kutsal Ruh'un çalışmasıyla gerçekleşti; O ruhuma dokundu ve onu İsa'da canlandırdı.

Yaşamımın ilerleyen dönemlerinde Kutsal Ruh'la yüreğimi sevinç ve cesaretle dolduran çok güçlü bir karşılaşma daha yaşadım. İsa'yı Müslüman insanlarla paylaşmak için dünyanın öbür ucuna gitmek istedim.

Bu aynı zamanda eşimin, babamın, annemin ve tanıdığım diğer birçok arkadaşımın da deneyimiydi. Her Hristiyan Kutsal Ruh'a sahip olsa da, bu her Hristiyan'ın Kutsal Ruh'la güçlendirildiği ya da **doldurulduğu** anlamına gelmez. Bu, öğrencinize anlatmanız gereken önemli bir noktadır. Pavlus'un Efesliler 5:8'de bizi teşvik ettiği

gibi sizde öğrencilerinizi Kutsal Ruh'la dolmaya teşvik edin ve bu şekilde tanıklık etmek için güçleneceklerdir. Bizim yaşamlarımızda da böyle oldu.

Kutsal Ruh'un dolmasını nasıl deneyimleyebilirsiniz?

1. Kutsal Ruh tarafından yönlendirilmeyi ve güçlendirilmeyi içtenlikle **arzulayın** (Matta 5:6; Yuhanna 7:37-39).
2. Günahlarınızı **itiraf edin**. İmanla, Mesih sizin için öldüğü için geçmiş, şimdiki ve gelecekteki tüm günahlarınızı bağışladığı için Tanrı'ya şükredin (Koloseliler 2:13-15; 1.Yuhanna 1; 2:1-3; İbraniler 10:1-17).
3. Yaşamınızın her alanını Tanrı'ya **teslim edin** (Romalılar 12:1-2).
4. **İmanla**, Kutsal Ruh'un doluluğunu talep edin:
 - *O'nun Buyruğu:* Ruh'la dolun. "Şarapla sarhoş olmayın, bu sizi sefahate götürür. Bunun yerine Ruh'la dolun" (Efesliler 5:18).
 - *O'nun Vaadi:* Kendi isteğine göre dua ettiğimizde bize her zaman yanıt verecektir. "Tanrı'nın önünde güvenimiz şu ki, O'nun isteğine uygun ne dilersek bizi işitir. Her ne dilersek bizi işittiğini bildiğimize göre, O'ndan dilediklerimizi aldığımızı da biliriz" (1.Yuhanna 5:14, 15).

Kutsal Ruh'la yalnızca iman aracılığıyla dolarız. Ancak gerçek dua, bu imanı ifade etmenin yollarından biridir. Aşağıda önerilen bir dua yer almaktadır:

"Sevgili Babam, Sana ihtiyacım var. Kendi yaşamımı yönlendirdiğimi ve bu nedenle Sana karşı günah işlediğimi kabul ediyorum. Mesih'in çarmıhta benim için ölmesi aracılığıyla günahlarımı bağışladığın için sana şükrediyorum. Şimdi İsa'yı yeniden yaşamımın tahtında yerini almaya davet ediyorum. Lütfen Sözünde vaat ettiğin gibi, imanla istediğim takdirde beni Kutsal Ruh'unla doldur. Tanrım, yaşamımı yönlendirdiğin ve beni Kutsal Ruh'la doldurduğun için sana şükrediyorum."

Bu dua yüreğinizin arzusunu dile getiriyor mu? Eğer öyleyse, Tanrı'dan sizi hemen şimdi Kutsal Ruh'la doldurmasını isteyin ve bunu yapması için O'na güvenin.

Kutsal Ruh'la dolduğunuzu (yönlendirildiğinizi ve güçlendiğinizi) nasıl anlarsınız?

1. Tanrı'dan sizi Kutsal Ruh'la doldurmasını istediniz mi?
2. Şu anda Kutsal Ruh'la dolu olduğunuzu biliyor musunuz? Hangi yetkiye dayanarak? (Tanrı'nın kendisinin ve Sözü'nün güvenilirliği üzerine: İbraniler 11:6; Romalılar 14:22–23.)
3. Hislerinize güvenmeyin. Yetkimiz duygularımız değil, Tanrı'nın Sözü'nün vaadidir. Hristiyan, Tanrı'nın Kendisinin ve Sözü'nün güvenilirliğine iman ederek (güvenerek) yaşar.

Ruh'ta nasıl yürünür?

İman (Tanrı'ya ve O'nun vaatlerine güvenmek) bir Hristiyan'ın Ruh tarafından yönetilen bir yaşam sürmesinin tek yoludur. Mesih'e her an güvenmeye devam ettikçe:

1. Yaşamınız giderek daha fazla Ruh'un meyvesini gösterecek (Galatyalılar 5:22–23) ve Mesih'e daha çok benzeyeceksiniz (Romalılar 12:2; 2.Korintliler 3:18).
2. Dua yaşamınız ve Tanrı Sözü'nü çalışmanız daha anlamlı hale gelecektir.
3. Tanıklık ederken O'nun gücünü deneyimleyeceksiniz (Elçilerin İşleri 1:8).
4. Dünyadaki ruhsal çatışmalara (1.Yu.2:15–17), benliğe karşı (Galatyalılar 5:16–17) ve Şeytan'a karşı (1Petr.5:7–9; Efesliler 6:10–13) hazırlıklı olacaksınız.
5. O'nun günaha ve ayartmaya karşı direnme gücünü deneyimleyeceksiniz (1.Korintliler 10:13; Filipililer 4:13; Efesliler 1:19–23; 2.Timoteos 1:7; Romalılar 6:1–16).

Vaftiz olmak ve Kutsal Ruh'la dolmak her imanlı için mümkündür. Kutsal Ruh seçkin bir azınlık tarafından kazanılan bir rozet ya da

madalya değildir. Çaba ya da zamanla elde edilen bir ruhanilik düzeyi de değildir. O, en yeni genç imanlı da dahil olmak üzere, isteyen ve alan herkesin üzerine özgürce dökülen bir armağandır.

İsa'nın dediği gibi, “Eğer siz kötü olduğunuz halde çocuklarınıza iyi armağanlar vermeyi biliyorsanız, göksel Babanız kendisinden dileyenlere Kutsal Ruh'u ne kadar çok verecektir!” (Luka 11:13). Ne kaçır-dıklarını bilmeyenler var. Mevcut olan tek şeyin sıradan Hristiyanlık olduğunu sanıyorlar.

Belki de bu kitabı elinize almadan önce siz de onlardan biriydiniz. Artık durumun böyle olmadığını biliyorsunuz. Hatırlatma amacıyla, Kutsal Ruh'la dostluğun getirdiği yarar ve bereketlerden sadece bir-kaçını burada bulabilirsiniz:

1. *Teselli*. İsa Kutsal Ruh'u Teselli Edici olarak adlandırmıştır. O, hayatımızda her zaman yanımızda olan, bize huzur ve güven aşılama hazır ve yetkin olandır (Yuhanna 14:15–17; 1.Korintliler 14:3).
2. *İkna etme*. Kutsal Ruh'un rollerinden biri bizi Tanrı'ya ihtiyacımız olduğuna ikna etmek ve O'ndan ayrı olduğumuzu göstermektir. Sonra bizi bu ihtiyacın tek yanıtı olan İsa'ya çeker ve sonunda O'nun aracılığıyla Tanrı'yla doğru bir konuma getirildiğimize ikna eder (Yuhanna 16:8–11).
3. *Rehber*. Kutsal Ruh, bizi tüm gerçeğe yönlendiren ve gelecekte olacakları bize gösteren Rehberdir. O, tuzaklardan kaçınmamızı sağlar, kendi kendimize zarar vermememize yardımcı olur ve zor durumlarda söyleyeceğimiz en uygun sözleri bize verir (Yuhanna 16:13; Elçilerin İşleri 16:6).
4. *Paydaşlık*. Kutsal Ruh, Tanrı olan ve her zaman var olan bir yoldaş ve arkadaşır (2.Korintliler 13:14; Filipililer 2:1).
5. *Ruhsal armağanlar*. Tanrı'nın Ruhu, bizi Tanrı'nın egemenliğinde en verimli şekilde kullanmak üzere donatan armağanlarla birlikte gelir. Bu armağanları aldığımızda ve işlevsel olarak kullandığımızda, bütün beden daha güçlü, daha sağlıklı ve daha olgun hale gelir (Romalılar 12:6–8; 1.Korintliler 12:1–10; 14:1; İbraniler 2:4).

6. *Meyve*. Kutsal Ruh yaşamlarımızda ne kadar özgür çalışırsa, o kadar çok meyve veririz. Hayatınızda daha fazla sevgi, esenlik, sabır, iyilik ya da başka bir iyi nitelik istiyorsanız, kendinizi Kutsal Ruh'a daha çok teslim etmeniz gerekir (Galatyalılar 5:22–23; Efesliler 5:9).
7. *Açıklanan gizemler*. Kutsal Ruh, başka hiçbir yolla elde edilemeyen içgörü ve anlayış verir. Bu, Tanrı'nın planları ve amaçlarının açıklanmasını ve çözümsüz gibi görünen sorunların çözümüne dair önemli anahtarları da içerir (1.Korintliler 2:6–12).
8. *Dua yardımı*. Kutsal Ruh daha etkili bir şekilde dua etmemize yardımcı olmak ve aslında bizim aracılığımızla dua etmek için hazırdır. Birçok Hristiyan kendilerini Ruh'un hizmetine hiç açmadıkları için duayı donuk ve cansız bulurlar (Romalılar 8:26; 1.Korintliler 14:15).
9. *Güç*. Etkili tanıklar olma, cesur olma, Kutsal Kitap'ı anlama ve Hristiyan yaşamının içermesi gereken hemen hemen her şeyi yapma gücü, içimizde yaşayan ve vaftiz eden Kutsal Ruh'tan gelir (Luka 24:49; Elçilerin İşleri 1:8; 10:38; Romalılar 15:13; 1.Selaniyeliler 1:5).
10. *Özgürlük*. Gerçek özgürlük, Kutsal Ruh'un yaşamlarımızda yaptığı bir çalışmadır. Bu çalışmaya izin vermemiz ve O'nunla iş birliği yapmamız gerekir (Romalılar 8:2; 2.Korintliler 3:17). Ve bunun yanı sıra daha pek çok şey vardır. Kutsal Ruh'un imanlının yaşamında yapmaya hazır olduğu şeyleri düşünmek gerçekten etkileyicidir.

Bu gerçeği düşündüğünüzde, pek çok Hristiyan'ın Tanrı'nın yaşamlarındaki işine “Hayır, teşekkürler” demeye devam etmesi daha da inanılmazdır. Bazıları korku, yanlış bilgi, dini önyargı ya da gururun, onları seven ve onlar için sadece en iyisini isteyen bir Tanrı'ya, kalplerinin kapısını ardına kadar açmalarını engellemesine izin vermeye devam ediyor.

Sonuç

Kutsal Ruh'un dolması her inanlının yaşamında hayati ve devam eden bir süreçtir. Tüm Hristiyanlar kurtuluşla birlikte Kutsal Ruh'u alsa

da, Ruh'la dolmak Tanrı'nın iradesine bilinçli ve sürekli bir teslimiyet gerektirir. Kutsal Yazılar'ın öğrettiği gibi, bu dolu inanlıları doğru yaşamaları, ruhsal meyve vermeleri ve Mesih için etkili tanıklar olarak hizmet etmeleri için güçlendirir.

Elçilerin İşleri'ndeki öğrencilerin deneyimi Kutsal Ruh'un gücünü beklemenin ve aramanın önemini göstermektedir. Ruh'a zaten sahip olmalarına rağmen, O'nun güçlendirici varlığını beklemeleri talimatı verilmiştir. Ruh'u almak ve Ruh'la dolmak arasındaki bu ayrım, inanlının sürekli ruhsal yenilenmeye olan ihtiyacını vurgular. Kutsal Ruh'un dolması bir kerelik bir olay değil, günlük bir gerekliliktir.

Birçok imanlı yanlış anlamalar, teolojik farklılıklar ya da çok radikal görülme korkusu nedeniyle Ruh'un doluluğunu benimsemekte tereddüt eder. Ancak Kutsal Yazılar, Kutsal Ruh'un Hristiyan yaşamının isteğe bağlı bir parçası olmadığını, teselli, rehberlik, mahkumiyet ve güç sunan temel ve aktif bir varlık olduğunu açıkça belirtir. O'nun armağanları bizi hizmet için donatırken, meyveleri de karakterimizi Mesih'i daha tam olarak yansıtacak şekilde şekillendirir.

Ruh'un doluluğunu deneyimlemek arzu, tövbe, teslimiyet ve iman gerektirir. Tanrı'nın vaadi açıktır: İsteyenler alacaktır. Ruh'la dolu bir yaşam duayı dönüştürür, imanı güçlendirir ve günaha karşı zafer kazanılmasını sağlar. O'nun gücü sayesinde imanlılar gerçek özgürlüğü ve Tanrı vergisi görevlerini yerine getirme yeteneğini bulurlar.

Sonuç olarak, Kutsal Ruh'un dolmasını kucaklamak Tanrı'ya “evet” demekle ilgilidir — O'nun bizi her gün yönlendirmesine, şekillendirmesine ve güçlendirmesine izin vermektir. Bunu yaparak, Mesih'in vaat ettiği bol yaşamı deneyimler ve O'nun varlığının ve amacının doluluğunda yürürüz.

Değerlendirme

Kutsal Ruh'un hizmetini gerçekten anlayıp anlamadığını belirlemek için öğrencinize sorabileceğiniz bazı sorular şunlardır:

1. Kutsal Ruh ile ilişkiniz nasıl?
2. “Kutsal Ruh'un içimizde olması” ne demektir?
3. Bir kişi hangi noktada Kutsal Ruh tarafından doldurulur?
4. “Kutsal Ruh tarafından doldurulmak” ne anlama gelir?
5. Eğer bir kişi “Kutsal Ruh'la nasıl dolabilirim?” diye sorsaydı ne derdiniz?

14. Bölüm

Ruhsal Savaş

Hedef

Öğrenci artık sıkıntı, Şeytan, ayartma ve günahla ilgili temel gerçekler hakkında temel bir anlayışa sahiptir.

Kutsal Kitap temeli

Tanrı, Şeytan'ın işleriyle ilgili gerçekleri, Şeytan'ı izlemenin sonuçlarını, onun etkilerinden nasıl kaçacağımızı ve ruhsal olarak düştüğümüzde kendimizi nasıl toparlayacağımızı bilmemizi ister. Daha önce de birçok kez önerdiğim gibi, Kutsal Yazılar'ın aşağıdaki ayetlerine bakıp her birinin özetini öğrenci yetiştirme defterinize not edelim.

Mezmun 37:23–24

Luka 22:31–32

1.Petrus 5:8–10

Mezmun 119:9–11

2.Korintliler 2:11

1.Yuhanna 2:1–2

Mezmun 145:14

Efesliler 4:27

1.Yuhanna 2:12–14

Süleyman'ın Özdeyişleri 24:16

Efesliler 6:10–18

1.Yuhanna 4:4

Mika 7:8

Yakup 4:7–8

1.Yuhanna 5:3–5

Ruhsal Savaşın Tanımı

Hristiyan bakış açısına göre ruhsal savaş, Tanrı'nın güçleri ile Tanrı'nın dünyadaki amacını alt etmeye çalışan karanlığın güçleri arasında süregelen mücadeledir. Kutsal Kitap inananların fiziksel düşmanlara karşı değil, görünmeyen güçlere karşı ruhsal bir savaş içinde olduklarını öğretir.

Efesliler 6:12 şöyle der:

“Çünkü savaşımız insanlara karşı değil, yönetimlere, hükümlerlere, bu karanlık dünyanın güçlerine, kötülüğün göksel yerlerdeki ruhsal ordularına karşıdır.”

Bu ayet ruhsal savaşın doğasının altını çizerek, savaşın insan düşmanlara karşı değil, kötülüğün ruhsal güçlerine karşı olduğunu vurgular.

Ruhsal Savaşa Pratik Olarak Nasıl Katılabiliriz?

Ruhsal savaşa katılmak, kasıtlı eylem ve Kutsal Kitap ilkelerine güvenmeyi gerektirir. Aşağıda Hristiyanların ruhsal savaşı etkili bir şekilde yürütebilmeleri için beş pratik yol yer almaktadır:

1. Tanrı'nın Zırhını Giymek

Elçi Pavlus imanlılara şeytanın planlarına karşı durmak için Tanrı'nın tüm zırhını giymelerini söyler. Bu zırh gerçek, doğruluk, esenlik müjdesi, iman, kurtuluş, Tanrı Sözü ve duadan oluşur.

Efesliler 6:13–17:

“Bu nedenle, kötü günde dayanabilmek, gerekli her şeyi yaptıktan sonra yerinizde durabilmek için Tanrı'nın bütün silahlarını kuşanın.”

2. Dua ve Oruç

Dua ruhsal savaşta güçlü bir silahtır, inananların Tanrı'yla iletişim kurmasına ve O'nun yardımını istemesine olanak tanır. Oruç duaları yoğunlaştırır ve ruhsal kararlılığı güçlendirir.

Markos 9:29

İsa onlara, “Bu tür ruhlar ancak duayla kovulabilir” yanıtını verdi.

3. Tanrı Sözü'nü Kullanmak

Kutsal Kitap, düşmana direnmek için güçlü bir araç olan “Ruh'un kılıcı” (Efesliler.6:17) olarak tanımlanır. İsa'nın kendisi de Şeytan'ın ayartmalarına karşı koymak için Kutsal Yazıları kullanmıştır.

Matta 4:4:

“İsa ona şu karşılığı verdi: ‘İnsan yalnız ekmekle yaşamaz, Tanrı'nın ağzından çıkan her sözle yaşar’ diye yazılmıştır.”

4. Şeytana Karşı Direnmek

Hristiyanlar, Tanrı'ya boyun eğerek ve imanda sağlam durarak Şeytan'ın saldırılarına aktif bir şekilde direnmeye çağırılırlar.

Yakup 4:7

“Bunun için Tanrı’ya bağımlı olun. İblis’e karşı direnin, sizden kaçacaktır.”

5. Kutsal Bir Yaşam Sürmek

Kutsallık ve Tanrı’ya itaat dolu bir yaşam, imanlıları ruhsal saldırılara karşı güçlendirir. Günah düşmana kapıları açarken, doğruluk ruhsal koruma sağlar.

1.Petrus 1:16:

“Nitekim şöyle yazılmıştır: ‘Kutsal olun, çünkü ben kutsalım.’”

Hatırlanması gereken bazı temel gerçekler:

1. Hristiyan olmak artık sorunlarınız olmayacağı anlamına gelmez, ama artık içinde yaşadığınız evrenin en yüce sorun çözücüsüne sahipsiniz

Yasa’nın Tekrarı 31:8
Yuhanna 16:33
2.Timoteos 3:12
Mezmurlar 34:7
Yuhanna.15:18–21
1.Petrus 5:7,8
Yeşaya 41:10

Elçilerin İşleri 14:21,22
2.Petrus 2:9
Romalılar.8:36–39
Yuhanna 16:1–4
1.Korintliler 10:13
Yuhanna 17:14,15

2. Bir Hristiyan olarak yaşayacağınız zorluklar dört kaynaktan birinden gelecektir:

a. *Bilgisizce davranışların doğal sonuçları* — Hoşea 8:7; Galatyalılar 6:7.

Parmağınıza çekiçle vurmak, yeterince sıkı giyinmediğiniz için soğuk algınlığına yakalanmak ya da ödemelerinizi yapmadığınız için arabanıza el konulması gibi şeylerden söz ediyorum. Tanrı’nın kendi amaçlarını gerçekleştirmek için bunları kullanabileceğini biliyoruz, ancak bunlar genellikle evrenin doğal yasalarından kaynaklanır.

b. Şeytanın ayartmaları.

Şeytan'ın bütün gün ve her gün bir numaralı faaliyeti sizi Tanrı'ya itaatsizlik etmeye ikna etmeye çalışmaktır. 1.Yuhanna 2:15–16 bize bu ayartmaların üç yönden birinden geleceğini söyler:

1. *Bedenin arzusu* — yiyecek, cinsellik, rahatlık, haz gibi doğal ihtiyaçların yanlış kullanımı (2.Samuel 11:2–4; Matta 4:2–3).
2. *Gözün arzusu* — bir şeylere sahip olma konusunda kontrolsüz istek; maddecilik; görülen her şeye sahip olma arzusu (Matta 4:8; 2.Timoteos 4:10).
3. *Yaşamın gururu* — şöhret, güç, tanınma ve başkalarının gözünde yüceltilme konusunda takıntılı olmak; Tanrı'nın yaşamındaki öncelik konumunu ele geçirebilecek her şey; Tanrı'yı tahtından indirip kendini oraya koyabilecek arayışlar (Matta 4:5–6; Obadya 3).

c. Günahın bir sonucu olarak Tanrı'nın disiplini

Tanrı, çocuklarını sever ve hiçbir sevgi dolu baba, çocuklarının yasak bölgelere kontrolsüzce girmesine disiplin uygulamadan izin vermez. Dünyevi çocuklarımızın, istenmeyen davranışların olumsuz sonuçları olduğunu öğrenmesi gerektiği gibi, biz de göksel Babamızın çocukları olarak hata yaptığımızda O'nun sevgi dolu — her ne kadar hoşumuza gitmese de — düzeltmesini beklemeliyiz. Bu bizim iyiliğimiz içindir (Yasa'nın Tekrarı 8:5; İbraniler 12:5–11; Süleyman'ın Özdeyişleri 3:11–12; Vahiy 3:19).

d. Ruhsal gelişimi sağlamak amacıyla tasarlanmış Tanrı'nın sınamaları

Tanrı içimizde çalıştığı için sık sık zorluklarla karşılaşırız. Bir antrenörün sporcularını en iyi yarışmacıları yetiştirmek için sıkı antrenmanlardan geçirmesi gibi, Tanrı da bizi olgunlaştırmak, Efendi'ye yararlı kılmak ve hizmete hazırlamak için zorlu bir eğitimden geçirir. Mezmur 119:71,75; Yuhanna 12:27; İbraniler 5:8; Yeşaya 30:20–21; 2.Korintliler 12:7.

3. Bu dört kaynaktan herhangi birinden kaynaklanan zorluklar, Tanrı'nın iki Kutsal Kitap ilkesini mükemmel bir şekilde birleştirme-siyle izin verdiği durumlardır:
 - Galatyalılar 6:7-8 — Kişi ne ekerse onu biçer, iyi ya da kötü.
 - Romalılar 8:28 — Tanrı, her şeyi iyiliğe dönüştürebilir.

Tanrı'nın sizi sevdiği ve yaşamınız için harika bir planı olduğu doğru olsa da, O'nun planının her adımı ve her yönü bizim "harika" olarak adlandırdığımız şey değildir. Evrenin temel yasalarından biri, ne ekerseniz onu biçeceğinizdir.

Her nedenin bir sonucu vardır ve Tanrı, yaratılışının sorunsuz işlemesini sağlamak için hem fiziksel hem de ruhsal bu yasaları koymuştur. Bu yasalar tamamen kişisel değildir. Eğer onları çiğnerseniz, kim olursanız olun onlarda sizi çiğnerler.

4. Günaha karşı direnmek değil, ondan kaçmak gerekir. Öte yandan Şeytan'dan kaçmak değil, ona karşı aktif olarak direnmek gerekir. Matta 4:11; Efesliler 6:10-18; 1.Petrus 5:8-9.
5. Kurtuluş bize günah işleme ruhsatı vermez; günah Tanrı'yla paydaşlığı bozar. Yeşaya 59:2; 1.Korintliler 6:12; 1.Petrus 4:1-2.
6. Günah işlediğinizde, itiraf, alçakgönüllü tövbe ve Kutsal Ruh'un doluşunu yeniden benimsemek sizi
 - Sizi Tanrı'yla doğru bir ilişkiye geri döndürecektir.
 - Hepimiz zaman zaman hata yapacak ve günah işleyeceğiz — Mezmur 14:3.
 - İsa günahlarımızın bedelini zaten ödemiştir — Koloseliler 1:13-14.
 - Tanrı, günahları bağışlar ve bunları tekrar anımsamaz. — Yeşaya 43:25.
 - Tanrı'yla ilişkinizde arınmayı ve onarılmayı deneyimlemek için günahınızı O'na itiraf edin — Mezmur 66:18.

7. Ne kadar kötü bir hata yaptığınız önemli değildir;

- Tanrı sizi hala seviyor Romalılar 5:8
- Tanrı sizi tamamen kabul eder Efesliler 1:6-7
- Tanrı sizin İsa Mesih gibi olmanızı ister. Romalılar 8:28-29

Günümüzde ruhsal savaşın önemi

Modern dünyada ruhsal savaş Hristiyanlar için önemini korumaktadır. İşte bunun neden gerekli olduğuna dair üç neden:

1. Aldatmacadan korunma

Kutsal Kitap, imanlıları yoldan çıkarmaya çalışan sahte öğretilere, ideolojilere ve felsefelere karşı uyarır. Ruhsal savaşa katılmak Hristiyanların gerçeği aldatmacadan ayırt etmelerine yardımcı olur.

2.Korintliler 10:4-5 Çünkü savaşımızın silahları insansal silahlar değil, kaleleri yıkan tanrısal güce sahip silahlardır. Safsataları, Tanrı bilgisine karşı diklenen her engeli yıkıyor, her düşüncüyü tutsak edip Mesih'e bağımlı kılıyoruz.

2. Günaha ve ayartmaya karşı zafer

Ahlaki çürüme ve ayartılarla dolu bir dünyada, ruhsal savaş inanları imanlarında sağlam durmaları ve günaha direnmeleri için donatır — Galatyalılar 5:16: *Şunu demek istiyorum: Kutsal Ruh'un yönetiminde yaşayın. O zaman benliğin tutkularını asla yerine getirmezsiniz.*

3. Tanrı'nın Egemenliğini Yaymak

Ruhsal savaş, müjdeyi yaymak ve Tanrı'nın işini engelleyen ruhsal engelleri aşmak için hayati önem taşır — Matta 16:18: *"Ben de sana şunu söyleyeyim, sen Petrus'un ve ben kilisemi bu kayanın üzerine kuracağım. Ölüler diyarının kapıları ona karşı direnemeyecek."*

Sonuç

Ruhsal savaş Hristiyanlar için her zaman var olan bir gerçekliktir ve Tanrı'nın ilahi hedefi ile karanlığın güçleri arasındaki mücadeleyi kapsar. Kutsal Kitap, imanlıların ete ve kana karşı değil, görünmeyen ruhsal güçlere karşı bir savaş içinde olduklarını açıkça belirtir. Bu

çatışmanın doğasını anlamak, Hristiyanları imanlarında sağlam durmaları, ayartılmaya direnmeleri ve zorluklara rağmen ruhsal olarak büyümeleri için gerekli araçlarla donatır.

Ruhsal savaşa katılmak hem bilgi hem de eylem gerektirir. Kutsal Yazılar, bu mücadelede yolumuzu bulmamız için net bir rehberlik sunar: Tanrı'nın zırhını giyerek, dua ve oruçla kendimizi adayaarak, aldatmaya karşı bir silah olarak Tanrı'nın Sözü'nü kullanarak ve düşmanın saldırılarına karşı bizi güçlendiren kutsal bir yaşam sürerek. Bu disiplinler bireysel imanlıları güçlendirir ve ahlaki ve ruhsal zorluklarla dolu bir dünyada Tanrı'nın krallığının gelişmesine katkıda bulunur.

Zorluklar, ayartılmalar ve denemeler Hristiyan yolculuğunda kaçınılmazdır. Ancak bunlar sadece engeller değil, aynı zamanda ruhsal büyüme için fırsatlardır. Zorluklar ister doğal sonuçlardan, ister düşmanın ayartmalarından, ister ilahi terbiye ve disiplin süreçlerinden, isterse Tanrı'nın sınamasından kaynaklansın, hepsi O'nun egemen kontrolü altındadır. Hristiyanlar, savaşın şiddetli olduğunu kabul etmekle birlikte, imanda sadık olanlar için zaferin kesin olduğunu bilmelidir. Tanrı'nın koruma, rehberlik ve yenileme/onarma vaatleri, hiçbir zorluğun tek başına üstesinden gelinemeyeceğini gösterir. Sonuç olarak ruhsal savaş, umutsuzluk savaşı değil, Mesih'te zaferle sonuçlanan bir mücadeledir. Ayartmadan kaçmalı, Şeytan'a aktif olarak direnmeli ve günahattan tövbe edilmelidir. Tanrı'nın lütfu, bağışlaması ve güçlendirmesi aracılığıyla imanlılar, O'nun tarafından tamamen kabul edildiklerini ve sevildiklerini bilerek yaşamın zorluklarıyla güvenle yüzleşebilirler. Dikkat, iman ve itaat ile Tanrı'nın önlerine koyduğu yolda zaferle yürüyebilirler.

Değerlendirme

- **Zorluklar:** Öğrenciniz zorlukların Hristiyan yaşamının normal bir parçası olduğunu anlıyor mu?
- **Şeytan:** Şeytan'ın, cinleriyle birlikte sürekli olarak İsa'nın takipçilerini Tanrı'ya karşı isyan etmeye ikna etmeye çalışan bir varlık olduğunu anlıyor mu?
- **Ayartma:** Ayartmadan KAÇMASI ve Şeytan'a DİRENMESİ gerektiğini anlıyor mu?

-

This image shows a single page of white paper with horizontal blue or grey ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page, leaving small margins at the top and bottom. There are no vertical margin lines, and the page is completely blank except for the lines themselves.

15. Bölüm

Cömertlik

Hedef

Bu bölümde, İsa'nın bir takipçisi olarak öğrendiğim en kişisel ve dönüştürücü derslerden birini paylaşmak istiyorum: **cömertlik**. Uzun yıllar boyunca vermeyi anlamakta zorlandım. Bu alanda bana yol gösteren olmadı ve iman yolculuğumun ilk dönemlerinde para konuları çoğu zaman konuşulmaktan kaçınılan bir meseleydi. Bu yüzden deneme yanılma yoluyla kendi yolumu bulmak zorunda kaldım.

Bu bölümün amacı, öğrencilik sürecinde olan kişinin yaşamında cömertlik ilkesini yerleştirmektir. Elbette bu ilkeyi başkasına aktarmadan önce cevaplamanız gereken soru şudur: “Bu ilke benim kendi yaşamımda yerleşmiş mi?” Bu yazıyı kaleme almadaki amacım, Kutsal Kitap'ın cömertlik konusunda ne dediğine dair bir bakış açısı sunmak ve benim inancımı şekillendiren gerçek hayattan dersleri paylaşmaktır: Sahip olduğum her şey Tanrı'ya aittir ve O, benden istediği her şeyi, istediği zaman alabilir.

Cömertliğin Kutsal Kitap Temeli

Kutsal Yazılar'ı inceledikçe ve Tanrı'yla yürüyüşümde büyüdükçe, cömertliğin sadece iyi bir fikir olmadığını — derin bir ruhsal ilke olduğunu fark etmeye başladım. Bu, Hristiyan yaşamının merkezinde yer alır ve Kutsal Kitap, vermeye dair öğreti, teşvik ve hatta buyruklarla doludur. Aşağıdaki ayetler benim için temel oluşturmuştur:

Luka 6:38 — “*Verin, size verilecektir...*”

Elçilerin İşleri 20:35 — “*Vermek, almaktan daha büyük mutluluktur.*”

2.Korintliler 9:6 — “*Az eken az biçer, çok eken çok biçer.*”

2.Korintliler 9:7 — “*Tanrı sevinçle vereni sever.*”

Matta 6:21 — “*Hazineniz neredeyse, yüreğiniz de orada olacaktır.*”

Süleyman'ın Özdeyişleri 11:25 — “*Cömert olan bolluğa erecek...*”

Malaki 3:10 — “Bütün ondalıklarınızı ambara getirin...”

Filipililer 4:19 — “Tanrım da her ihtiyacınızı kendi zenginliğiyle Mesih İsa’da görkemli bir biçimde karşılayacaktır.”

Yasa’nın Tekrarı 15:10 — “Verirken yüreğinizde isteksizlik olmasın.”

İbraniler 13:16 — “İyilik yapmayı, sizde olanı başkalarıyla paylaşmayı unutmayın.”

Bu ayetler düşünce yapımı yeniden şekillendirdi ve bana cömertliğin yasa ya da görevle ilgili olmadığını öğretti — cömertlik sevgi, iman ve itaatle ilgilidir.

Cömertlik nedir?

Cömertliği nasıl tanımlayacağım konusunda uzun süre mücadele ettim. Sözlük tanımları yüzeysel ve yetersiz geliyordu. Kutsal Yazılar’a dayanan ve yaşam deneyimiyle örtüşen bir tanım arıyordum. Sonunda kendi sonucuma ulaştım:

“Cömertlik, yaşamayı seçtiğim bir bağlılıktır; sahip olduğum her şeyin Tanrı’dan geldiğini kabul etmek ve O’nun, ne zaman isterse benden her şeyi alabileceğini benimsemektir.”

Bu artık yüzdeler ya da kurallarla ilgili değildi; teslimiyetle ilgiliydi.

Tanrı’nın deposu

Cömertliği anlamamda benim için en dönüştürücü ayetlerden biri **Luka 6:38** oldu:

“Verin, size verilecektir. İyice bastırılmış, silkelenmiş ve taşmış, dolu bir ölçekle kucağınıza boşaltılacak. Hangi ölçekle vererseniz, aynı ölçekle alacaksınız.”

Bu ayet sadece ilham verici değildi — verme konusundaki düşünce tarzımı tamamen değiştirdi. Daha önce de okumuştum elbette, fakat gerçekten bağlamı içinde inceleyip kendi deneyimlerimin ışığında gördüğümde yüreğimde kök saldı. İlk kez şunu fark ettim: cömertlik sadece itaatle ilgili değildi; kullandığım “ölçü” ile ilgiliydi — ve bu ölçü, Tanrı’nın bana geri verirken kullanacağı ölçüyü belirliyordu.

Luka 6'daki "Ölçü"yü Anlamak

İsa bu bölümde oldukça canlı ve etkileyici bir dil kullanır. *"İyi ölçüyle, bastırılmış, silkelenmiş ve taşan ölçüyle"* dediğinde, zihnimde bir kap canlanıyor — belki bir çuval ya da kavanoz — tam kapasitesine kadar dolduruluyor. Birinin tahılı doldurup bastırıldığını, boşlukları ortadan kaldırmak için silkelediğini ve ardından içindekiler taşana kadar üzerine daha fazlasını eklediğini hayal ediyorum. Bu tasvir hayal gücümü derinden etkiledi. Tanrı yarım ölçüyle vermez. O verdiğinde, dolu, taşan ve bolca verir.

Ancak burada asıl önemli nokta şudur: **kullandığım ölçü, bana geri verilecek ölçüyü belirler.** İşte beni gerçekten etkileyen kısım buydu. Eğer bir çay kaşığıyla veririm, Tanrı da bana geri verirken aynı çay kaşığını kullanır. Eğer cömert bir kova ile veririm, Tanrı da aynı büyüklükte bir kovayla karşılık verir. Bu ilke bir manipülasyon meselesi değildir — Tanrı'nın doğasıyla uyum içinde yaşamakla ilgilidir.

Kutsal Bir Hayal: Cennetteki Depo

Luka 6:38 üzerinde düşünürken zihnimde bir resim oluştu. Cennette bir depo hayal ettim — belki kutsal bir dolap ya da sandık gibi. Bu depoda, raflara dizilmiş, üzerinde Tanrı'nın çocuklarının isimlerinin yazılı olduğu kaplar vardı. Bir yerde, o kutsal depoda benim adımlı taşıyan bir kap da bulunuyordu.

Tanrı'nın, çocuklarından biri ihtiyaç içinde O'na geldiğinde bu depoya girdiğini hayal ettim. Raflara yaklaşır, bizim ya da benim adımlı taşıyan kabı alır, o kabı bizim hayatımıza dökceği bereket miktarını ölçmek için kullanır. Eğer cimrice, bir çay kaşığıyla vermişsek, bize de o ölçüyle döker. Ama eğer bir litreyle vermişsek, o ölçüyle döker.

Bu hayalî tasvir, derin bir ruhsal gerçeği anlamama yardım etti: **Tanrı, bizim vermek için seçtiğimiz ölçüyü onurlandırır.** O cimri değildir, ama tutarlıdır. Yanıtı, kalbimizin tutumuna göre şekillenir.

Tanrı her zaman sadıktır — ama kapasiteyi biz belirleriz

Açık olayım: bu, Tanrı'nın sevgisini ya da bereketini kazanmaktan ibaret değildir. Biz sadık olmasak bile Tanrı iyidir ve sadıktır. Ne zaman isteksiz ya da yetersiz vermiş olsam bile, O'nun lütfunun bana fazlasıyla verildiğini gördüm. Ama özellikle hizmetteki zor dönemlerde öğrendiğim bir şey varsa, o da **cömertliğin kapasite oluşturduğudur**. Ben daha çok verdiğimde, kendimi daha çok almaya açarım. Sadece maddi anlamda değil, iman, güven ve huzur açısından da.

Bir zamanlar maddi sıkıntı içindeyken Tanrı'dan bereket dilemiştim. Dua ederken O'nun beni duyduğunu, depoya yürüdüğünü, dolabı açtığını ve “İşte senin kabın” dediğini hayal ettim. Zihnimde gördüğüm kap küçüktü — çünkü az vermiştim. O an anladım ki, Tanrı'dan gelen bereketin akışını belirleyen şey, benim ne kadar cömert olduğumdu.

Bu konu hiçbir zaman Tanrı'nın bereketi esirgemesiyle ilgili değildi — mesele benim kullandığım ölçüyü sınırlamamdı. Eğer bolluk görmek istiyorsam, kapasitemi artırmam gerekiyordu. Bu da daha çok vermek, daha çok güvenmek ve daha istikrarlı bir şekilde itaat etmek anlamına geliyordu.

Ölçüyü artırma gücü

Luka 6:38'in güzel yanı şudur: İsa yalnızca bir ilke ortaya koymaz — bize bir fırsat da sunar. **Kullandığımız ölçüyü artırabiliriz**. Eğer isteksizlikle ya da korkuyla veriyorsak, bunu değiştirebiliriz. Daha cömert, daha sevinçli ve daha istikrarlı bir şekilde vermeyi seçebiliriz.

Bunu kendi hayatımda defalarca deneyimledim. Başlangıçta, uygun olduğunda küçük miktarlar veriyordum. Sonra eşimle birlikte belirli bir oran belirledik — önce yüzde beş, sonra on ve zamanla gelirimizin yüzde yirmisine kadar çıktık. Her artış bizim için bir adım ve zorlayıcı bir süreçti, ama her seferinde Tanrı'nın sadakatının bize karşılık verdiğini gördük.

Her “ölçümü artırdığımda” bir risk almış gibi hissediyordum. Bu, imanımı sınadı. Ama aynı zamanda mali konulara bakışımı değiştirdi ve gerçek sağlayıcım olarak Tanrı'ya olan bağımlılığımı artırdı.

Vermek bereketi artırır

Bazıları bu yaklaşımın “refah öğretisine”ne kaydığını söyleyebilir. Bu endişeyi anlıyorum ve şunu açıkça belirtmek isterim: Zengin olmak için vermiyorum. **Veriyorum çünkü sahip olduğum her şey Tanrı’ya aittir.** Veriyorum çünkü önce O verdi. Veriyorum çünkü İsa, vermenin almaktan daha büyük bir mutluluk olduğunu söyledi. Aldığım bereketler — esenlik, ihtiyaçların karşılanması, tanıklıklar — bu alanda teslim edilmiş bir yaşamın sadece meyveleridir.

Yine de ekme ve biçme ilkesinin işlediğini açıkça gördüm. Cömertçe verdiğimde, açıklayamadığım şeyler gerçekleşti: maddi karşılıklar, mükemmel zamanlama, olağanüstü lütuf. Bir keresinde arabamızı bağışladık. O an için bu çok radikal bir adımdı — ama kısa süre sonra, ihtiyacımız olan ev eşyalarını hiçbir talebimiz olmadan hediye olarak aldık. Tanrı öyle şekilde hareket etti ki, itaatimizin ruhsal alanda bir şeyleri harekete geçirdiği açıktı.

Senin ölçün nedir?

Bu yüzden kendime ve başkalarına sık sık şu soruyu soruyorum: **Tanrı’nın deposundaki ölçünün büyüklüğü nedir?** Eğer Tanrı bugün onu çıkaracak olsa, mevcut ihtiyacınla örtüşür mü? O’nun yaşamına geri dökmesi için yer açtın mı?

Eğer açmadıysan, iyi haber şu ki bunu değiştirebiliriz. Bugün daha büyük bir ölçü seçebiliriz. Bu, Tanrı’yı etkilemekle ilgili değil; yüreğimizi O’nunkiyle uyumlu hale getirmek ile ilgilidir. Bu, “Rab, her şeyimle Sana güveniyorum. Sana ait olanı al” diyebilmektir.

Hayatımı değiştiren ilke

Luka 6:38 benim için sadece ezberlenen bir ayet olmaktan çıktı — cömertliği gördüğüm bir bakış açısına dönüştü. Bu ayet bana Tanrı’nın hem adil hem de cömert olduğunu hatırlatır ve imanla vererek O’nun düzenine katılabildiğimi gösterir. Gökteki depo bir mecaz olabilir, ama ardındaki ilke gerçektir: **Ben hangi ölçüyü kullanırsam, O da aynı ölçüyü kullanır.**

Bu farkındalık beni özgür kıldı. Korkmadan verebilmeyi öğretti. Ve bana şunu gösterdi: Tanrı'dan daha cömert olamam.

“İlk Olma” İlkesiyle Yolculuğum

Uzun yıllar boyunca, ondalık vermenin — gelirim ilk yüzde onun — yalnızca Eski Antlaşma'ya ait bir yasa olduğunu düşündüm. Artık yasa altında değil, lütuf altında olduğuma göre Tanrı'nın benden böyle bir şey beklemeyeceğini varsaydım. Elimden geldiğinde veriyor ve bunun yeterli olduğunu düşünüyordum.

Ancak imanım büyüdükçe Tanrı Sözü aracılığıyla bu düşüncemi sorguladı. **“İlk olan” ilkesinin** yasacılıkla değil, zaten **Tanrı'ya** ait olanı O'nu **onurlandırarak** vermekle ilgili olduğunu fark ettim. Bu ilke **öncelik, güven** ve **tapınmayla** ilgilidir. Zorunluluk değil, sevgi meselesidir.

Kayin ve Habil'den Öğrenmek

Bakış açımı değiştiren temel hikâyelerden biri Kayin ve Habil'in hikâyesiydi:

“Günler geçti. Bir gün Kayin toprağın ürünlerinden RAB'be sunu getirdi. Habil de sürüsünde ilk doğan hayvanlardan bazılarını, özellikle de yağlarını getirdi. RAB Habil'i ve sunusunu kabul etti. Kayin'le sunusunu ise reddetti. Kayin çok öfkелendi, suratını astı.” — Yaratılış 4:3–5

Bu pasaj bana şunu öğretti: Tanrı sadece “bir şey” aramıyordu — **ilkini** ve **en iyisini** istiyordu. Habil ilkini verdi; Kayin ise “bir kısmını”. Farkı yaratan buydu. Bu bir ayrımcılık değil, yürek meselesiydi.

Daha sonra Mısır'dan Çıkış kitabını incelerken aynı ilkeyi tekrar gördüm:

“Bütün ilk doğanlar benimdir...” — Mısır'dan Çıkış 34:19

“Bütün ilk doğan oğullarınızın bedelini ödemelisiniz. Kimse huzuruma eli boş çıkmazın.” — Mısır'dan Çıkış 34:20

Bu sadece hayvanlarla ilgili değildi — **her şeyde Tanrı'yı birinci sıraya koymakla ilgiliydi**; buna maddi konular da dahildi.

Tanrı'nın verdiği gibi vermek

Bu ilke, Tanrı'nın kendi örneğini düşündüğümde daha da derinleşti:

“Çünkü Tanrı dünyayı o kadar çok sevdi ki, biricik Oğlu'nu verdi...” — Yuhanna 3:16

Tanrı artanı değil, **ilkini** ve en değerlisini verdi. **Fedakârca** ve **bilinçli şekilde** verdi. O bunu benim için yaptıysa, ben nasıl olur da gelirim ilk kısmını O'na emanet etmekte tereddüt edebilirim?

Uygulama: Neyi değiştirdik?

Petro ile bunu anladıktan sonra yaklaşımımızı tamamen değiştirdik. Artık ay sonunda ne kaldığına bakmıyorduk. Gelirimizi aldığımız anda ilk payı Tanrı için ayırıyorduk. %10, %12 ya da %20 — önce veriyorduk; kira, alışveriş ya da faturadan önce. İlke basitti:

“Servetinle ve ürününün turfandasıyla RAB’bi onurlandır.” — Süleymanın Özdeyişleri 3:9

Ve vaat gerçekleşti:

“O zaman ambarların tıka basa dolar...” — Süleymanın Özdeyişleri 3:10

Durumu değerlendirmek: Bir uyanış

Çok dürüst bir değerlendirme yaptık. Yıllık toplam gelirimizi hesapladık ve Tanrı'nın egemenliği için (kilise, hizmetler, misyonlar) ne kadar verdiğimizi karşılaştırdık. Kendimizi cömert sanıyorduk ama oran düşündüğümüzden çok daha düşüktü. Bu bizi derinden etkiledi.

Her yıl vermemizi artırmaya karar verdik: önce %5, sonra %10, sonra %12 ve zamanla %20. Ve her artışta Tanrı ihtiyaçlarımızı karşıladı — bazen mucizevi şekilde.

“...bütün ondalıklarınızı ambara getirin. Beni bununla sınavın...” — Malaki 3:10

Belirsiz zamanlarda iman

Zor dönemlerde — COVID-19 salgını sırasında, gelirimiz %25 azaldığında bile — **vermemizi kısmayı reddettik**. Başka alanlarda

kısıntıya gittik, ama Tanrı'ya ilk olarak verme konusundaki bağlılığımızı sürdürdük. Ve Tanrı karşılık verdi.

“İman olmadan Tanrı'yı hoşnut etmek olanaksızdır...”

— **İbraniler 11:6**

İnsanların yüreklerinde çalıştı, yeni destekçiler ortaya çıkardı ve yılın sonunda bize maddi bir fazlalık bile verdi. Bu daha önce hiç olmamıştı — hele böyle zor bir yılda hiç.

“İlk” Neden önemlidir

“İlk ürün” ilkesi sayılarla ilgili değildir; **güven** ve **onurla** ilgilidir. Tanrı'nın benim parama ihtiyacı yoktur, ama önceliğimi hak eder.

Eğer tüm faturalarımı ödeyip sonra geriye kalandan Tanrı'ya veriyorsam, O'nu birinci değil sonuncu sıraya koymuş olurum. Ama geliri mi alır almaz payını ayırırsam, şu mesajı veriyorum: “Rab, Sen benim **birinci önceliğimsin**. Kalanıyla yaşamam için Sana güveniyorum.”

Son düşünceler: Her şey Tanrı'ya aittir

Günün sonunda Tanrı'ya ilk payı vermek bir şey kaybetmekle ilgili değildir — zaten her şeyin O'na ait olduğunu kabul etmekle ilgilidir.

“RAB'bindir yeryüzü ve içindeki her şey, dünya ve üzerinde yaşayanlar.” — **Mezmurlar 24:1**

Verdiğimde verdiklerimden vazgeçmiyorum. Baştan beri benim olmayan şeyi geri veriyorum. Sadece şunu diyorum: Tanrım Sen sahibisin ben ise aracıyım. Sen herşeyden önce gelirsin.

Cömert bir şekilde yaşayarak öğrendiğim şeyler

Cömertlik ile olan yolculuğum birçok inişler ve çıkışlar ile dolu geçmiştir. Paylaşmaya meyilli bir şekilde büyümедim, ama zamanla, itaatkarlıkla, ve Tanrı'nın sadakatiyle, vermek hayatımın en sevinçli alanlarından birisi olmuştur. İşte öğrendiğim dersler — kendi hayatınıza da uygulayabileceğiniz dersler.

1. Cömertlik öğrenilmelidir

Çocukken paylaşmakta zorlanırdım, bir yetişkin olarak bile vermek hakkında kararsız ve bazen de dargın hissederdim. Ama cömertliğin öğrenilebileceğini fark ettim. Akşam üstü gelen bir istek değildir — küçük adımlar ve düzenli bir şekilde itaat etmekle gelişir.

2. Kişiseldir

Cömertlik İsa Mesih ile olan ilişkimizin bir yansımasıdır. Kimse nasıl vermeniz hakkında sizin için karar veremez. Tanrı'ya karşı dürüst olup, yüreğimi parça parça değiştirmesine izin vermem gerekti.

3. Tanrı kaynağımızdır

Hizmet ettiğimiz yıllarda, özellikle polislik mesleğini bırakıp imanla yaşamaya karar verdiğimde, Tanrı'nın her zaman sağladığını öğrendim. Gökten yağan parayla değil, ama kendi halkı aracılığıyla. Her ihtiyacımızı beklemediğimiz zamanlarda, bazen de mucizevi bir şekilde karşıladığında, imanım büyüdü.

4. İtaat etmek bereket getirir

Hayatımın en önemli anlarından birisi, kilisedeyken son kalan 70 dolarımı verdiğim zamandı. Tanrı iman ile attığım o adımı bereketleyip, tanımadığım birisi aracılığıyla 300 dolar armağan etti. Mesele miktar değildi — mesela yüreğim ve itaat etmektir. Tanrı'ya vermek için “Evet” dediğimde, tekrar ve tekrar Tanrı'nın sağlığını deneyimledim.

5. “İlk” İlkesi

Eskiden ondalık vermenin tarihi geçmiş, Eski Antlaşmaya ait olan bir uygulama olduğunu düşünürdüm. Ama Rabbin Sözü'nü daha derinden okuyunca, Tanrı'ya ilk vermenin (arta kalanları değil) ebedi bir ilke olduğunu anladım. Bu yasa ile ilgili değil — bu onur ile ilgili. Tanrı bize nasıl ilkini (İsa'yı) verdiyse, bende Tanrı'ya ilkimi veriyorum.

6. Tanrı'dan daha cömert olamazsınız

Bu benim en güçlü inançlarımdan birisidir: Tanrı'ya daha fazla verdiğim her seferde, Tanrı daha fazla sağlamıştır. İster 1 000 dolar ya da bir araba bağışlamak olsun, ister COVID-19 gibi finansal krizler

sırasında %20'lik bağış oranımızı korumak olsun; Tanrı her zaman imdadımıza yetişti.

7. Vermek bakış açınızı değiştirir

Bir keresinde, verdiğim şeylerin ölçüsünün göksel bir dolapta saklandığı bir cennet resmi hayal etmiştim. Tanrı, benim verdiğim ölçünün aynısını kullanarak karşılığını veriyor. Bu görsel, vermenin ve almanın birbirine nasıl bağlı olduğunu görmeme yardımcı oldu. Eğer bir çay kaşığıyla verirsem, bir çay kaşığıyla alırım. Ama eğer büyük bir kapla verirsem, O da buna uygun şekilde bereketler.

8. Pratik hale getir

Bu uygulamaların bana yardım ettiğini fark ettim, size de yardımcı olacağına inanıyorum.

- **Dua** — Tanrı'dan vermeni yönlendirmesini iste.
- **Rabbin Sözü'nü incele** — Para konusunda Sözü'nü aklını yenilemesine izin ver.
- **Hesap Tut** — Ne kadar kazandığını ve ne kadar vereceğini hesapla.
- **Küçük başla** — İmanına göre ver ve oradan büyümeye devam et.
- **Önce ver** — Harcamadan önce, ondalığını bir yana ayır.
- **Her yıl tekrar gözden geçir** — İmanını her yıl daha fazla ondalık vererek büyüt.

9. Bu ruhsal bir savaştır

Verdiğim miktarı azaltmak için denendiğim zamanlar oldu, mesele pandemi zamanlarında. Ama imanın baskı altında büyüdüğünü öğrendim. Tam da o anlarda, Tanrı sıklıkla en olağanüstü yollarla harekete geçmiştir.

10. Cömertlik hayat getirir

Celile Gölü ve Ölü Deniz arasındaki karşılaştırmayı çok seviyorum. Bir tanesi alıp hayat verir, ve hayat ile doludur. Diğeri sadece alır ama içinde hiç bir şey yaşayamaz. Bu görsel bana vermek için yaratıldığını hatırlatır — ve o cömertlik ruhsal bir canlılık getirir.

Verme sebebim

Zengin olmak için ya da Tanrı'dan lütuf kazanmak için vermiyorum. Veriyorum çünkü **bende olan her şey zaten Onun'dur**. İsa Mesih'e hayatımı verdiğim gün, paramın, zamanımın, evliliğimin, ailemin, her şeyimin sahipliğini O'na verdim. Zaten O'na ait olan şeyi geri veriyorum. Açık ellerle yaşamak istiyorsanız, şimdi başlayın. Küçük bir adım atın. Bugün bir şey verin, küçük bir şey olsa da. İtaatkar küçük bir adım ile Tanrı düşündüğünüzden çok daha fazlasını yapabilir.

Değerlendirme

1. **Cömertliğin anlamını kendi sözlerinle tanımlayabilir misin?**
 - Teslim olmayı, itaat etmeyi, ve Tanrı'ya iman etmeyi yansıtmalıdır.
2. **Hayatının hangi alanında daha cömert olman gerekiyor?**
 - Bir liste yap, dua et, ve küçük bir adım ile başla.
3. **Gelirini ve ne kadar vereceğini hesaplamış durumda mısınız?**
 - Yüzdelik olarak ne kadar veriyorsun? İlk ürünlerin mi yoksa arta kalanlar mı?

Eğer bu ilkeleri uygularsanız, benim yaşadıklarımı tadacağınıza inanıyorum: Bunlar, Tanrı'nın önünde cömertçe yaşamaktan gelen sevinç, esenlik, ve Hedef'tir.

Bu soruları düşünmek ve dua etmek için biraz zaman ayırın. Cevaplarını bir deftere yazmak veya eşiniz, arkadaşınız, ya da küçük grubunuz ile konuşmak isteyebilirsiniz.

1. **Hiç, vermeyi ilişkisel bir ibadet eylemi olarak görmek yerine bir kural olarak algıladığınız için, vermekten kaçındığınız oldu mu?**
Ondalık vermek hakkında olan görüşünüzü ne etkiledi?
2. **Verdiğinizde — para, zaman, veya enerji — Tanrı'ya ilk olanı mı yoksa arta kalanı mı veriyorsunuz?**
Tanrı'nın hayatınızda ilk olması için ne değişmelidir?
3. **Tanrı'nın bize İsa aracılığıyla ilkinin verdiğini bilmek, sizi vermeye nasıl teşvik ediyor?**

4. **Şu anda maddi durumunuzu, Tanrı'ya ilk payı vermek üzere planlıyor musunuz; yoksa tepkisel olarak mı veriyorsunuz?**

Ne tür bir değişim sizi ilk ürünü vermeye yöneltebilir?

5. **En son ne zaman yıllık gelirinizle ondalıklarınızı karşılaştırdınız?**

Bunu şimdi yapmaya razı olup, Tanrı'ya ne gösterdiğini sormaya hazır mısınız?

6. **Maddi durumunuz zor olduğunda Tanrı'ya nasıl tepki veriyorsunuz?**

Korku imanınızı zayıflatıyor mu, yoksa imanınız tutumunuzu ve tavrınızı şekillendiriyor mu?

7. **Kendinizi varlıklarınızın sahibi olarak mı yoksa sorumlusu olarak mı görüyorsunuz?**

Eğer her şeyin Tanrı'ya ait olduğuna inanırsanız, hayatınızda ne değişir?

8. **Bu ay hangi ilk ürünü verme “küçük adımıyla” başlayabilirsiniz?**

Tanrı, öncelikle hangi konuda O'na güvenmeni istiyor?

Kişisel notlar _____

3. KISIM

16. Bölüm

Küçük Grup Ortamında Rabbin Sofrası

Komünyon veya Efkaristiya olarak da bilinen Rab'bin Sofrası, İsa Mesih'in kurban edilişini anmak için yapılan kutsal bir ibadettir. Son Akşam Yemeği sırasında İsa'nın kendisi tarafından başlatılan bu tören, O'nun günahların bağışlanması için parçalanan bedenini ve dökülen kanını hatırlatır. Küçük grup ortamlarında Rab'bin Sofrası saygı, doğru Kutsal Kitap anlayışı ve tapınmaya hazırlanmış bir yürekle uygulanmalıdır. Bu bölüm, küçük grup ortamında Rab'bin Sofrası'nın nasıl yönetileceğine dair adım adım bir rehber sunacak ve uygulamanın Kutsal Kitap'a uygun ve ruhsal açıdan besleyici kalmasını sağlayacaktır.

Rab'bin Sofrası'nı kim yönetebilir?

Rab'bin Sofrası'nı kimin yönetebileceği konusu, farklı Hristiyan gelenekleri arasında sıkça tartışılır. Bazı mezhepler Rab'bin Sofrası'nı yönetmek için atanmış bir din görevlisi ya da kilise ihtiyarı gerektirirken, birçok küçük grup ortamında sıradan imanlıların da bu hizmete öncülük etmesine izin verilir. Kutsal Kitap, Rab'bin Sofrası'na yalnızca ruhban sınıfının öncülük edebileceğini açıkça söylemez. Bunun yerine, Rab'bin Sofrası'na saygıyla yaklaşmanın ve Mesih'i anmanın önemini vurgular. 1.Petrus 2:9'da imanlılar *"Ama siz seçilmiş soy, Kral'ın kâhinleri, kutsal ulus, Tanrı'nın öz halkısınız"* olarak tanımlanır.

Bu, tüm imanlıların Mesih'i temsil etme kâhinlik rolünü paylaştıklarını göstermektedir. İsa'nın kendisi öğrencilerine Rab'bin Sofrası'nı bir topluluk olarak yapmalarını talimatını vermiştir (Luka 22:19–20). İlk kilise bu amaçla sık sık evlerde toplanırdı (Elçilerin İşleri 2:46). Bu nedenle, küçük bir grup ortamında, Rab'bin Sofrası'nın önemini anlayan ve ona alçakgönüllü bir yürekle yaklaşan herhangi bir olgun imanlı onun kutlanmasına önderlik edebilir. Ancak liderlik, uygulamanın Kutsal Kitap öğretisiyle uyumlu olmasını, birliği teşvik etmesini ve olayın ciddiyetini korumasını sağlamalıdır. Ayinin Mesih'i onur-

landıracak ve katılımcıları eğitecek bir şekilde yapılmasını sağlamak için kilise önderliğinin rehberliği de faydalı olabilir.

Rab'bin Sofrası'nın Kutsal Kitap Temeli

Rab'bin Sofrası, İsa Mesih'in ihanete uğradığı gece İsa tarafından başlatılmıştır. Kutsal Yazılar'daki birincil referans Müjdeler de bulunur ve Elçi Pavlus tarafından yinelenir:

1. Matta 26:26–28 — *“Yemek sırasında İsa eline ekmek aldı, şükredip ekmeği böldü ve öğrencilerine verdi. ‘Alın, yiyin’ dedi, ‘Bu benim bedenimdir’. Sonra bir kâse alıp şükretti ve bunu öğrencilerine vererek, ‘Hepiniz bundan için’ dedi. ‘Çünkü bu benim kanımdır, günahların bağışlanması için birçokları uğruna akıtılan antlaşma kanıdır.’”*
2. 1.Korintliler 11:23–26 — *“Size ilettiğimi ben Rab'den öğrendim. Ele verildiği gece Rab İsa eline ekmek aldı, şükredip ekmeği böldü ve şöyle dedi: ‘Bu sizin uğrunuza feda edilen bedenimdir. Beni anmak için böyle yapın.’ Aynı biçimde yemekten sonra kâseyi alıp şöyle dedi: ‘Bu kâse kanımla gerçekleşen yeni antlaşmadır. Her içtiğinizde beni anmak için böyle yapın.’ Bu ekmeği her yediğinizde ve bu kâseden her içtiğinizde, Rab'bin gelişine dek Rab'bin ölümünü ilan etmiş olursunuz.”*

Bu ayetler Rab'bin Sofrası'nın bir anma, şükran ve İsa'nın kurban edilişini anma zamanı olduğunu göstermektedir.

Rab'bin Sofrası'nı Küçük Grup ortamında sunmak için adım adım rehber

Adım 1: Malzemelerin hazırlanması

Küçük grup toplanmadan önce gerekli unsurların hazır olduğundan emin olun:

- Mayasız ekmek/kraker — Mesih'in günahsız bedenini simgeler.
- Üzüm suyu veya şarap — Mesih'in kanını temsil eder.

- Küçük kaplar veya ortak bir kap — Tercihe ve rahatlık düzeyine bağlı olarak.
- Tabaklar veya tepsiler — Ekmek veya şarabı saygılı bir şekilde dağıtmak için.

Adım 2: Katılımcıları hazırlamak

Küçük grubu Rab'bin Sofrası'na saygıyla ve kendini sorgulayarak yaklaştırmaya teşvik edin.

- 1.Korintliler 11:27–28 — *“Bu nedenle kim uygun olmayan biçimde ekmeği yer ya da Rab'bin kâsesinden içerse, Rab'bin bedenine ve kanına karşı suç işlemiş olur. Kişi önce kendini sinsin, sonra ekmekten yiyip kâseden içsin.”*
- Katılımcılardan birkaç dakika sessiz dua ederek günahlarını itiraf etmelerini ve yüreklerini hazırlamalarını isteyin.

Adım 3: Dua ile açılış

Rab'bin Sofrası'na, İsa'nın fedakarlığının armağanı için /İsa'nın çarmıhtaki fedakarlığı için Tanrı'ya şükrederek bir kutsama duasıyla başlayın. Örnek bir dua şöyle olabilir:

“Göklerdeki Babamız, Oğlun İsa Mesih'in fedakârlığı için sana şükrediyoruz. Bu kutsal sofraya yaklaşırken O'nun çektiği acıları, ölümünü ve dirilişini hatırlayalım. Yüreklerimizi temizlemeni ve bu ana saygıyla yaklaşmamıza yardım etmeni diliyoruz. İsa'nın adıyla, Amin.”

Adım 4: Kutsal Yazıları okumak ve ekmeği bölmek

Matta 26:26'yı yüksek sesle okuyun: *“Onlar yemek yerken İsa ek-mek aldı, şükrettikten sonra ekmeği bölüp öğrencilerine verdi ve, ‘Alın, yiyin, bu benim bedenimdir’ dedi.”*

Ardından ekmeği alın, şükredin, bölün ve gruba dağıtarak onları Mesih'in fedakarlığı üzerinde düşünmeye teşvik edin.

Adım 5: Kutsal Yazıları okuyun ve kâseyi paylaşın

Matta 26:27–28'i yüksek sesle okuyun — *Sonra bir kâse alıp şükretti ve bunu öğrencilerine vererek, “Hepiniz bundan için” dedi. “Çünkü bu benim kanımdır, günahların bağışlanması için birçokları uğruna akıtılan antlaşma kanıdır.”*

Her katılımcının kâsedan içmesine izin vererek kâseyi dağıtın ve Mesih'in günahların bağışlanması için döktüğü kanın önemini hatırlatın.

6. Adım: Söz ve dua üzerine tapınarak derin düşünme

Rab'bin Sofrası'ndan aldıktan sonra, grubu Rab'bin Sözü üzerinde tapınarak düşünme ve dua zamanına yönlendirin. Bir şükran ezgisi ya da sessiz bir enstrümantal müzik çalınabilir. Grubu Mesih'le olan kişisel ilişkileri üzerine derin derin düşünmeye teşvik edin.

Mezmun 103:2–5 — “*RAB’be övgüler sun, ey canım! İyiliklerinin hiçbirini unutma! Bütün suçlarını bağışlayan, Bütün hastalıklarını iyileştiren, Canını ölüm çukurundan kurtaran, Sana sevgi ve sevecenlik tacı giydiren, Yaşam boyu seni iyiliklerle doyuran O’dur, Bu nedenle gençliğin kartalınki gibi tazelenir.*”

Adım 7: Kapanış duası ve teşvik

Tanrı'ya şükran duası ve grubun Mesih'e sadakatının devamı için teşvik sözüyle bitirin.

“*Rab İsa, büyük fedakârlığın ve kurtuluş armağanının için sana şükrediyoruz. Bu Rabbin Sofrası zamanı bize Senin sevgini ve Mesih'in bedeni olarak birliğimizi hatırlatsın. İtaat, sevgi ve minnettarlık içinde yürümemize yardım et. Senin kutsal adınla dua ediyoruz. Amin.*”

Katılımcıları günlük yaşamlarında Mesih'in fedakarlığını hatırlamaya ve O'nu onurlandıracak şekilde yaşamaya teşvik edin.

Sonuç

Rab'bin Sofrası, imanlıların imanını güçlendiren ve Mesih'in bedenini birleştiren güçlü ve kutsal bir uygulamadır. Küçük grup ortamında sunulduğunda, hazırlıkla, saygıyla ve Kutsal Kitap öğretisine uygun şekilde gerçekleştirilmelidir.

Bu adımlar izlendiğinde, sıradan imanlılar küçük gruplarına anlamlı ve Kutsal Kitap'a uygun bir Rabbin Sofrası uygulamasında önderlik edebilirler. Rab'bin Sofrası her zaman derin düşünüşün, tapınmanın ve Mesih'e yeniden adanmanın bir zamanı olsun.

17. Bölüm

Küçük Grup/ Ev Topluluğu Yönetimi: Adım Adım Rehber

Küçük grup toplantıları topluluğu geliştirmenin, görüş alışverişine teşvik etmenin ve ortak bir hedefe olan bağlılığı derinleştirmenin etkili bir yoludur. İster bir çalışma grubu, ister bir iş toplantısı ya da Kutsal Kitap Çalışması (KKÇ) gibi inanç temelli bir toplantı olsun, yapılandırılmış bir yaklaşım üretkenlik ve anlamlı etkileşim sağlar. Bu bölümde, KKÇ ortamına odaklanarak, verilen çalışmada vurgulanan ilkelere dayalı olarak küçük bir grup yönetmekle ilgili temel adımları özetleyeceğim.

1. Toplantı için hazırlık

Küçük bir grubun başarısı için hazırlık şarttır. Lider toplantının ana hatlarını belirlemeli, hedefleri ortaya koymalı ve gerekli materyallerin hazır olduğundan emin olmalıdır.

1.1 Hedefin tanımlanması

Net bir hedef olmalıdır. KKÇ ortamında hedef, Kutsal Kitap'ı incelemek, hesap verebilirliği teşvik etmek ve bir topluluk olarak ruhsal açıdan büyüme.

1.2 Program belirlenmesi

Bir gündem tartışmanın yapılandırılmasına yardımcı olur. Tipik bir küçük grup gündemi şunları içerir:

- Hoş geldiniz ve tanışma (gerekirse)
- Açılış duası veya teşvik sözü
- Geçmiş tartışmaların veya eylemlerin gözden geçirilmesi
- Ana konu/çalışma
- Uygulama ve eylem adımları
- Kapanış konuşması ve dua

1.3 Uygun bir yer seçimi

Toplantı mekanı sessiz, rahat ve sohbete elverişli olmalıdır. On-line toplantılar sabit internet bağlantıları ve ilgili teknolojiye erişim gerektirir.

1.4 Katılımcıların davet edilmesi

Katılımcıların tarih, saat, yer ve konu hakkında önceden bilgilendirildiğinden emin olun.

2. Toplantının başlatılması

Açılış, toplantının tonunu belirler ve katılımı teşvik eden sıcak bir atmosfer yaratır. Toplantı üç bölümden oluşacaktır.

- Her katılımcıdan geçen hafta hakkında paylaşımda bulunmaları istenmelidir.
- Kutsal Kitap'ı birlikte okumak ve çalışmak.
- Önümüzdeki hafta için hedefler belirleyin ve dua taleplerini paylaşın.

2.1 Dua ve övgü

KKÇ gibi inanç temelli bir küçük grupta, dua ile başlamak, Tanrı'nın varlığını ve O'nun rehberliğini davet eder. Ezgiler ya da sözlerle yapılan övgüler ibadet ve şükran ruhunu besler.

2.2 Hesap verebilirliğin sağlanması

Grup üyelerinin takibi, hesap verebilirlik ve destek için çok önemlidir. Sorulacak bazı kilit sorular şunlardır:

- Kutsal Kitap'ı her gün okuyup üzerinde düşünüyor musunuz?
- Düzenli bir şekilde dua ediyor musunuz?
- Önceki toplantılarda öğrenilen dersleri uyguluyor musunuz?

3. Önceki derslerin ve kararların gözden geçirilmesi

Önceki toplantılar üzerine düşünmek sürekliliğin ve hesap verebilirliğin korunmasına yardımcı olur.

3.1 Geçmiş derslerin hatırlanması

Grup üyeleri son toplantıda öğrenilenlerin kısa bir özetini sunma-

lıdır. Bu, herkesin hafızasını tazelemesini ve önceki tartışmaların üzerine bir şeyler inşa etmesini sağlar.

3.2 Deneyimlerin paylaşılması

Katılımcılar öğrendiklerini nasıl uyguladıklarını tartışmalıdır. Anahtar sorular şunları içerir:

- Son dersteki öğretileri nasıl uygulamaya geçirdiniz?
- Öğrendiklerinizi başka biriyle paylaştınız mı?
- Dersi uygularken ne gibi zorluklarla karşılaştınız?

4. Birlikte çalışmak

Çalışma bölümü toplantının temelini oluşturur. Tüm katılımcıların sürece katılımı, öğretişlerin daha iyi anlaşılmasını ve uygulanmasını sağlar. Farklı yaklaşımlar çalışmayı ilginç kılar ve derin düşünmeye yönlendirir.

4.1 Pasajın okunması

Seçilen pasaj, açıklık ve anlaşılabilirliği sağlamak için iki kez yüksek sesle okunmalıdır.

4.2 Hikayenin tekrarlanması

Bir veya daha fazla grup üyesi pasajı ezberden tekrar etmeye çalışabilir. Bu, öğrenmeyi pekiştirir ve anlamayı sağlar.

4.3 Pasajın tartışılması

Tartışma kilit sorularla yönlendirilmelidir:

- Bu bölüm Tanrı hakkında ne gösteriyor?
- İnsanlar hakkında bize ne öğretiyor?
- Ne gibi buyruklar ya da uyarılar içeriyor?
- Bunu günlük yaşamımızda nasıl uygulayabiliriz?

Farklı bakış açılarını teşvik etmek tartışmayı zenginleştirir ve daha derin kavrayışlara olanak sağlar.

5. Dersleri uygulamak

Derslerin pratikte uygulanması, öğrenmenin eyleme dönüşmesini sağlar.

5.1 Anında uygulama

Katılımcıları çalışma sırasında öğrendiklerini uygulamaya teşvik edin. Bu, birbiriniz için dua etmeyi, yeni kararlarda bulunmayı veya dersle ilgili derhal harekete geçmeyi içerebilir.

5.2 Kişisel Uygulama

Her katılımcı aşağıdaki soruları yanıtlamalıdır:

- Bugün öğrendiklerime nasıl itaat edeceğim?
 - Bu dersi kiminle paylaşacağım?
 - Bu hafta kimi teşvik edeceğim veya kime rehberlik yapacağım?
- Sözlü kararların teşvik edilmesi, sorumluluk ve hesap verebilirliği artırır.

6. Bağış ve topluluk desteği

Bağış yapmak, iman temelli grupların önemli bir unsurudur. Kilise ortamında, sunu toplamak ve bu bağışların toplumu desteklemek ya da misyonlar için nasıl kullanılacağına karar vermek, toplumsal sorumluluk duygusunu güçlendirir.

7. Toplantının sonuçlandırılması

Uygun bir kapanış, konuşulanları pekiştirir ve grup uyumunu güçlendirir.

7.1 Kapanış duası

Kapanış duası şunları içermelidir:

- Edindiğimiz bilgiler için
- Çıkarılan dersleri uygulamak için güç istekleri
- Kişisel ve grup ihtiyaçları için dualar

7.2 Gelecek planlarının belirlenmesi

Kapanıştan önce aşağıdakilere karar verin:

- Bir sonraki toplantının tarihi ve saati,
- Bir sonraki çalışma için pasaj veya konu,
- Bir sonraki toplantıdan önce yapılması gerekenler.

8. Takibin teşvik edilmesi

Toplantılar arasında etkileşimi teşvik etmek, katılımı ve hesap verebilirliği sürdürmeye yardımcı olur. Öneriler şunları içerir:

- konuşulan konular ve dua istekleri için grup sohbetleri,
- grup liderleri tarafından kişisel görüşmeler,
- bireysel çalışmaya devam etmek için teşvik.

Sonuç

Küçük bir grup toplantısı düzenlemek niyet ve düzen gerektirir. Hazırlık aşamasından sonuç aşamasına kadar her adım verimli ve anlamlı bir tartışmayı teşvik eder.

İster Keşif Kutsal Kitap Çalışması gibi inanç temelli bir ortamda kullanılsın, ister diğer küçük grup toplantılarına uyarlansın, bu ilkeler toplantıların etkili, ilgi çekici ve dönüşümsel kalmasını sağlar.

Toplantınızı şu şekilde yapabilirsiniz.

Dua: Toplantıya dua ile başlayın.

Övgü: İlahiler söyleyerek veya teşvik sözleriyle Tanrı'yı yüceltin.

Sor: Birbirinize hesap verebilirlik amacıyla yaşamlarınız hakkında şu soruları sorun.

- ← Geriye Bak
1. Geçen buluşmadan beri Kutsal Kitap okudunuz ve dua ettiniz mi?
 2. Kutsal Kitap'tan / geçen dersten öğrendiklerinizi gündelik hayatta nasıl uyguladınız?
 3. Geçen buluşmadan beri Müjde'yi kiminle paylaştınız?
 4. Dua isteklerinizi veya tanıklıklarınızı paylaşın. Ardından birbiriniz için dua edin.

İncele: Kutsal Kitap'tan birlikte öğrenin.

- ↑ Yukarı Bak
1. Çalışılan bölümü yüksek sesle iki kez **okuyun**.
 2. Bölümü **anlatın**, ardından **hakkında konuşun**. (Önce ne oldu? Sonra ne oldu?)
 3. Gruptan birinin, hatırladığı kadarıyla bölümü **anlatmasını** isteyin.
 4. Şu soruları tek tek **sorun**:
 - a. Bu bölüm bize **Tanrı** (Baba, Oğul veya Kutsal Ruh) hakkında ne öğretiyor?
 - b. Bu bölüm bize **insanlar** (biz) hakkında ne öğretiyor?
 - c. Bu bölümde **yapmamız** veya **yapmamamız** gereken şeyler nelerdir?

Uygula: Öğretiyi hemen uygulamanız için yapmanız gerekeni yapın (ders sırasında).

→ İleriye Bak

Yap: Bugün öğrendiklerinize nasıl itaat edeceksiniz? Bunu kiminle paylaşacaksınız? Bu hafta Müjde'yi kiminle paylaşacaksınız? Bir sonraki buluşmada paylaşmak üzere bunları not edin.

Ver: (Topluluk varsa) bağışları toplayın ve paranın nasıl kullanılacağına grup olarak karar verin.

Dua: Toplantıyı dua ile kapatın.

Yukarıdaki şema, Tanrı'nın sözüne ilişkin küçük bir grup çalışmasını etkili bir şekilde yürütmenin temel adımlarını göstermektedir.

Aşağıda ilk 7 hafta boyunca Kutsal Kitap'ı çalışmak için kullanılacak ayetlerin bir listesi bulunmaktadır. Yukarıda bahsedilen yaklaşım, küçük grup ortamında Kutsal Kitap'ın farklı temalarını çalışmak için kullanılabilir.

1	Tövbe Edin ve İman edin	Luka 19:1-10
2	Vaftiz Olun	Elçilerin İşleri 8:26-39
3	Dua edin	Matta 6:5-15
4	Gidin ve Öğrenciler Yetiştirin	Yuhanna 4:4-42 (Sizin Hikayeniz, Tanrı'nın Hikayesi, Köprü, Romalılar Yolu)
5	Sevin	Luka 10:25-37
6	Rab'bin Sofrası	Luka 22:7-20
7	Verin	Markos 12:41-44

Aşağıda, çalışmalar için kullanılacak konuların ve Kutsal Kitap'a dayalı ayetlerinin bir listesi bulunmaktadır

	Konu/Tema	Referans
1	Başlangıçta	Yuhanna 1:1-3
2	Yaratılış	Yaratılış 1-2
3	Günah ve ölüm	Yaratılış 2:15-17, Yaratılış 3
4	İlk Cinayet	Yaratılış 4:1-16
5	Tufan/Söz	Yaratılış 6-9:17
6	Babil	Yaratılış 11:1-9
7	İbrahim — Vaat	Yaratılış 12:1-5, 15:1-20
8	İbrahim — denenme	Yaratılış 22:1-19
9	Yusuf — İsrail'den Mısır'a	Yaratılış 37, 39-46
10	Musa	Mısır'dan Çıkış 1, 4:1-17

	Konu/Tema	Referans
11	Kurtuluş	Çıkış 5-15
12	On Emir	Mısır'dan Çıkış 19:3-6, 20:1-17
13	Sonsuz Krallık	2.Samuel 5:1-5, 7:1-17
14	İlyas	1.Krallar 12:25-30, 17:1, 18:16-46
15	Kurtarıcı İsa hakkındaki peygamberlik — Sürgün, Yeruşalim'in ele geçirilmesi.	2.Krallar 17:1-23, 25:1-12, 53. Yeremya 23:5-8,
16	İsa'nın Doğumu	Yeşaya 7:14, Mika 5:2-5, Matta 1:18-21, Luka 1:26-38, 2:1-20
17	İsa'nın Vaftizi ve Sınanması	Luka 2:52, Matta 3:1-3, 11,13, 4:1-11, Luka 4:14, 31-44
18	Öğrencilerin çağırılması	Luka 5:1-11, Markos 3:14-15
19	Doğa üzerinde yetki	Luka 8:22-25
20	Ruhlar üzerinde yetki	Markos 5:1-20
21	Hastalık ve günah üzerinde yetki	Luka 5:17-26
22	Ölüm üzerinde yetki	Yuhanna 11:1-44
23	Kayıp Oğul	Luka 15
24	Zengin ve Fakir Adam	Luka 16:19-31
25	Son Akşam Yemeği	Luka 22:1-27

18. Bölüm

Vaftiz İçin Hazırlık

Giriş

Vaftiz, Hristiyan imanının temel sakramentlerinden biridir ve imanlının Mesih'in ölümü, gömülmesi ve dirilişiyile olan birlikteliği simgeler. Farklı Hristiyan gelenekleri vaftizi farklı şekillerde yorumlasa da, Kutsal Kitap onun imanlının yaşamındaki gerekliliği için güçlü bir teolojik temel sunar. Bu bölüm, yeni bir Hristiyan'ın neden vaftiz olması gerektiğine dair üç temel nedeni incelemektedir:

1. Vaftiz, günaha ölümü ve Mesih için yaşamayı simgeler.
2. İtaatin bir eylemi ve imanın açık bir ilanıdır.
3. Mesih'te yeni bir yaşama açılan bir kapı görevi görür.

Romalılar 6'yı dikkatle analiz ederek, vaftizin bir inanlının ruhsal yolculuğunda neden gerekli olduğunu göstereceğiz.

1. Günaha ölmek ve Mesih için yaşamak

Elçi Pavlus Romalılar 6:3–4'te şöyle der: “*Mesih İsa'ya vaftiz edildiğimizde, hepimizin O'nun ölümüne vaftiz edildiğimizi bilmez misiniz? Baba'nın yüceliği sayesinde Mesih nasıl ölümden dirildiyse, biz de yeni bir yaşam sürmek üzere vaftiz yoluyla O'nunla birlikte ölüme gömüldük.*” Bu pasaj vaftizin Mesih'in ölümüne, gömülmesine ve dirilişine katılımımızı sembolize ettiğini göstermektedir.

Yeni bir imanlı için vaftiz, günahın gücünden kesin bir kopuşu temsil eder. İnsanlar Mesih'e gelmeden önce günahın kölesi olur ve onun egemenliği altında yaşarlar (Romalılar 6:6). Ancak vaftiz yoluyla kişi günahı reddettiğini ve Mesih'e bağlılığını açıkça ilan eder. Tıpkı Mesih'in ölüp gömülmesi gibi, vaftiz de inanlının günaha karşı ruhsal ölümünü simgeler. Aynı şekilde, Mesih nasıl dirildiyse, vaftiz de inanlının doğrulukla yönetilen yeni bir yaşama dirilişini temsil eder.

Bu anlamda vaftiz kurtuluşun anlamını pekiştirir. Hristiyanlık sadece Tanrı'ya bir inanç değil, Mesih'in yaşamına, ölümüne ve dirilişine aktif bir katılımdır. Bu dönüşümün canlı bir temsili ve inanlının eski günahkâr doğasını geride bıraktığının dışsal bir teyididir.

2. Vaftiz: İtaatin bir eylemi ve imanın açık bir ilanıdır.

Vaftiz sadece sembolik değil, aynı zamanda Mesih'in buyruğuna itaat etme eylemidir.

İsa öğrencilerine şu buruğu verir: *“Bu nedenle gidin, bütün ulusları öğrencilerim olarak yetiştirin; onları Baba, Oğul ve Kut-sal Ruh'un adıyla vaftiz edin; size buyurduğum her şeye uymayı onlara öğretin”* (Matta 28:19–20). Bu emir, vaftizi Mesih'i izlemeyi seçen herkes için temel bir uygulama olarak belirler.

Romalılar 6, bir inanlının Mesih'teki yeni kimliğini vurgulayarak vaftizin gerekliliğini pekiştirir. Pavlus vaftiz olanların *“günahtan özgür kıldıklarını ve doğruluğun kölesi olduklarını”* vurgular (Romalılar 6:7).

Vaftiz sadece kişisel bir karar değil, aynı zamanda bir iman beyanı ve başkalarına bir tanıklıktır. İnananlar vaftiz edildiklerinde ailelerine, arkadaşlarına ve toplumlarına Mesih'i izlemeyi ve O'nun efendiliğine boyun eğmeyi seçtiklerini açıkça ilan ederler.

Bu topluma açık tanıklık önemlidir, çünkü Hristiyanlık izole bir şekilde yaşanmak üzere tasarlanmamıştır. Mesih'in bedeni olarak kilise, birbirlerini destekleyen ve teşvik eden imanlılardan oluşur. Vaftiz, bir inanlının bu ruhsal aile içindeki yolculuğunun başlangıcını işaret eder.

Vaftiz edilmekle kişi sadece Mesih'e değil, aynı zamanda Hristiyan topluluğuna da bağlılığını kabul eder ve kendisinden daha büyük bir şeyin parçası olduğunu onaylar.

Ayrıca vaftiz hesap verebilirliği de teşvik eder. Başkalarının huzurunda vaftiz edilen bir imanlı, Söz'ün ilkelerine göre yaşamayı kabul eder. Bu topluma açık beyan onların kararlılığını güçlendirir ve diğer inananları iman yolculuklarında onları desteklemeye teşvik eder.

3. Vaftiz: Mesih'te yeni bir yaşama giriş

Romalılar 6:4'te Pavlus, vaftiz yoluyla imanlıların *“yaşamın yeniliğinde yürümek üzere diriltildiklerini”* vurgular. Bu ifade Hristiyan

dönüşümünün özünü özetlemektedir. Vaftiz sadece bir ritüel değil, yeni bir yaşamın başlangıcıdır: doğruluk içinde yaşamak için güçlenmek.

Romalılar 6:11’de Pavlus şöyle yazar: “*Siz de böylece kendinizi günah karşısında ölü, Mesih İsa’da Tanrı karşısında diri sayın.*” Bu ayet vaftizin sadece günahı geride bırakmakla ilgili olmadığını, aynı zamanda Tanrı’ya itaatle şekillendiren yeni bir varoluşu kucaklamakla ilgili olduğunu göstermektedir. Bu yeni yaşamda, imanlı artık günahkâr arzular tarafından yönetilmez, Kutsal Ruh tarafından yönlendirilir (Romalılar 8:9–11).

Vaftizin bu dönüştürücü yönü inananlara güvence sağlar. Mesih’i izlemeye tam olarak kendilerini adadıklarında hatırlayabilecekleri somut bir anı işaret eder.

Tıpkı Mesih’in dirilişinin, kurtuluştaki önemli bir olay olması gibi, vaftiz de bir inanlının ruhsal yolculuğunda belirleyici bir andır — günahkâr bir geçmişten yeni bir doğruluk ve kutsallık yaşamına geçiş.

Dahası, vaftiz bir inanlının Mesih’in bedeni olan Kilise’ye dahil olduğunu gösterir. Pavlus 1.Korintliler 12:13’te şöyle der: “*İster Yahudi ister Grek, ister köle ister özgür olalım, hepimiz bir beden olmak üzere aynı Ruh’ta vaftiz edildik ve hepimizin aynı Ruh’tan içmesi sağlandı.*” Bu ayet, inananları tek bir aile haline getiren vaftizin birleştirici doğasını vurgular. Bu birlik sayesinde imanlılar imanlarında büyür ve Tanrı’ya ve başkalarına hizmet etme çağrılarını yerine getirirler.

Sonuç

Romalılar 6’nın vurguladığı gibi, vaftiz her Hristiyan imanlı için önemli bir adımdır. Günaha ölmenin ve Mesih’te yeni bir yaşama dirilmenin güçlü bir sembolü, itaatın bir ifadesi, imanın topluma açık bir beyanı ve dönüştürücü bir doğruluk yaşamına giriştir. Pavlus’un öğretileri vaftizin isteğe bağlı bir ritüel değil, bir inanlının ruhsal yolculuğunun hayati bir bileşeni olduğunu açıklığa kavuşturur.

Yeni imanlılar için vaftiz, Mesih’le ilişkilerinde yeni bir bölümün başlangıcına işaret eder. Bu bir teslimiyet, adanma ve dönüşüm anıdır. Vaftiz sayesinde imanlılar sadece Mesih’in ölümü ve dirilişiyle özdeşleşmekle kalmaz, aynı zamanda Mesih’in bedenindeki rollerini de benimserler. Vaftiz sularından çıktıklarında, Kutsal Ruh’un rehberliğinde Tanrı’yı yüceltmeye adanmış bir yaşama adım atarlar.

- [illegible]

19. Bölüm

Yerel Kilisenin Kutsal Kitap Modeli: Elçilerin İşleri 2:37–47 Üzerine Bir İnceleme

Giriş

Yerel kilise, ibadet, paydaşlık, büyüme ve hizmet için bir ortam sağlayarak bir imanlının ruhsal yolculuğunda çok önemli bir rol oynar. Elçilerin İşleri 2:37–47 ayetleri yerel bir kilisenin neye benzemesi ve imanlıların neden bu kilisenin bir parçası olması gerektiğine dair temel bir model sunar. Bu bölümde ilk kilisenin oluşumu anlatılmakta ve sağlıklı bir Hristiyan topluluğunu tanımlayan temel unsurlar vurgulanmaktadır.

Yerel bir kilisenin önemli yönleri

1. Müjde merkezli vaaz ve öğretim

Elçilerin İşleri 2:37–38 Petrus'un vaazının dinleyicilerinin yüreklerini nasıl ikna ettiğini ve onları tövbeye ve vaftize yönlendirdiğini kaydeder. Yerel bir kilise, ruhsal gelişimi beslemek için Müjde'yi sadakatle vaaz etmeli ve sağlam doktrini öğretmelidir.

2. Tövbe ve vaftiz

Müjde'ye verilen yanıt tövbe ve vaftizi içeriyordu (Elçilerin İşleri 2:38). Yerel bir kilise İsa Mesih'e iman yoluyla kurtuluşu vurgulamalı ve yeni imanlıları vaftiz yoluyla imanlarını açıkça beyan etmeye teşvik etmelidir.

3. Elçilerin öğretilerine bağlılık

Elçilerin İşleri 2:42'de, ilk imanlılar kendilerini elçilerin öğretilerine adanmışlardır. Bu durum, sürekli öğrenmenin ve Kutsal Kitap hakikatine bağlılığın önemini ortaya koymaktadır.

4. Paydaşlık ve topluluk

İlk kilise düzenli olarak paydaşlık, birlikte yemek yemek ve dua için toplanırdı (Elçilerin İşleri 2:42,46). Yerel bir kilise, inananlar arasında güçlü ilişkiler geliştirmeli ve ruhsal ve duygusal destek sağlamalıdır.

5. Dua ve tapınma

Elçilerin İşleri 2:42 ve 47 ayetleri toplu dua ve tapınmanın önemini vurgular. Gelişen bir kilise, toplu ve bireysel duaya, tapınmaya ve Tanrı'nın varlığını aramaya öncelik vermelidir.

6. Cömertlik ve birbirimizle ilgilenmek

İlk kilise kaynaklarını paylaşmış ve ihtiyacı olanlara yardım etmiştir (Elçilerin İşleri 2:44-45). Kutsal Kitap'a uygun bir kilisede cömertlik, sevgi ve karşılıklı destek olmalıdır.

7. Müjdecilik ve büyüme

Elçilerin İşleri 2:47'de Rab'in her gün kurtulmakta olanları onların arasına kattığı belirtilir. Sağlıklı bir yerel kilise aktif olarak müjdeleme yapmalı, Müjde'yi yaymalı ve yeni imanlılara kucak açmalıdır.

Lcbcl wpcj `gp igjgclgl n\_pĈ\_qĭ mjk\_kĭx ecpcirg`glc b_gp
qc`cnjcp

/, Ruhsal büyüme ve öğrencilik

Yerel bir kilisenin parçası olmak, inananların sağlam öğreti, rehberlik ve öğrencilik yoluyla imanlarında büyümelerini sağlar.

0, Topluluk ve teşvik

Kilise bir aidiyet ve teşvik duygusu sağlayarak inananların imanlarında dayanmalarına yardımcı olur.

1, İbadet için fırsatlar

Toplu ibadet, imanlıların aîrı'yı birlikte yüceltmelerini sağlayan, Hristiyan yaşamının hayati bir yönüdür.

4. Hizmet ve eğitmek

Yerel kilise, imanlıların armağanlarını Tanrı'ya ve başkalarına hizmette kullanmaları için fırsatlar sunar.

5. Hesap verebilirlik ve ruhsal destek

Bir kilise topluluğu, inananların imanları konusunda sorumlu kalmalarına yardımcı olur ve zorluklar sırasında destek sunar.

6. Tanrı'nın misyonuna katılım

Müjdecilik ve hizmetler aracılığıyla yerel kilise üyeleri Büyük Görevi yerine getirirler (Matta 28:19-20).

Elçilerin İşleri 2:37-47 ayetleri yerel bir kilisenin nasıl olması gerektiğine dair güçlü bir model sunar: Tanrı'nın Sözü'ne bağlı, dua ve tapınmaya adanmış, gerçek bir paydaşlık içinde olan ve aktif bir şekilde müjdeleme yapan.

Yerel bir kilisenin parçası olmak ruhsal gelişim, teşvik ve Tanrı'nın misyonuna katılım için gereklidir. Her imanlı bu Kutsal Kitap ilkeleriyle uyumlu yerel bir kilisenin aktif bir üyesi olmaya çalışmalıdır.

Kutsal Ruh'un yeniden doğan Hristiyan'ın yaşamındaki armağanları ve yerel kilisedeki rolleri

Kutsal Ruh'un armağanları, imanlıları Mesih'in bedeninde hizmet etmeleri için donatmak üzere onlara verilen yeteneklerdir. Bir kişi yeniden doğduğunda ve vaftiz edildiğinde, kilisenin inşa edilmesi için kendisini ruhsal armağanlarla güçlendiren Kutsal Ruh'u alır (1.Korintliler 12:7). Bu armağanlar inanlının yerel inanç topluluğuna etkin bir şekilde katkıda bulunmasını, birliği güçlendirmesini ve Tanrı'nın Egemenliğini yaymasını sağlar. Bu bölümde Yeni Antlaşma'da ana hatlarıyla belirtilen Kutsal Ruh'un farklı armağanları ve yeni vaftiz olmuş imanlıların Hristiyan inanç topluluğundaki rolü ele alınmaktadır.

Kutsal Ruh'un Armağanları

Yeni Antlaşma, ruhsal armağanların kökenini ve hedefini vurgulaya-rak bunların bir listesini sunar. Bu armağanlar şunları içerir:

1. Bilgelik — Tanrı'nın gerçeğini etkili bir şekilde uygulama yeteneği (1.Korintliler 12:8).
2. Bilgi — ruhsal konularda derin bir anlayış (1.Korintliler 12:8).
3. İman — Tanrı'nın gücüne duyulan olağanüstü güven (1.Korintliler 12:9).
4. İyileştirme — hastalıkları tanrısal güçle iyileştirme yeteneği (1.Korintliler 12:9).
5. Mucize — doğaüstü eylemler gerçekleştirme yeteneği (1.Korintliler 12:10).
6. Peygamberlik — Tanrı'nın isteğini ve gerçeği bildirmek (1.Korintliler 12:10; Romalılar 12:6).
7. Ruhlar arasında ayırım yapmak — ruhsal güçlerin ayırt edilmesi (1.Korintliler 12:10).
8. Dil — ilahi esinle esinlenmiş dillerde konuşmak (1.Korintliler 12:10).
9. Dillerin yorumlanması — ruhsal dilleri anlamak ve yorumlamak (1.Korintliler 12:10).
10. Hizmet (yardım) — başkalarını pratik yollarla desteklemek (Romalılar 12:7; 1.Korintliler 12:28).
11. Öğretmek — Tanrı'nın sözünü açıkça açıklamak (Romalılar 12:7; Efesliler 4:11).
12. Teşvik (öğüt verme) — imanlıları güçlendirmek ve motive etmek (Romalılar 12:8).
13. Bağış — maddi destek yoluyla cömertlik (Romalılar 12:8).
14. Önderlik — kiliseye rehberlik etmek ve onu denetlemek (Romalılar 12:8).
15. Merhamet — ihtiyacı olanlara şefkat göstermek (Romalılar 12:8).
16. Havarilik — kilise hareketlerini kurmak ve yönetmek (Efesliler 4:11; 1.Korintliler 12:28).
17. Müjdecilik — müjdeyi etkili bir şekilde yaymak (Efesliler 4:11).
18. Pastörlük (çobanlık) — imanlılarla ilgilenmek ve onlara rehberlik etmek (Efesliler 4:11).

Yeni vaftiz olmuş inanlının Hristiyan topluluğundaki yeri

Yeni vaftiz olmuş bir imanlı, Hristiyan topluluğunda hayati bir rol oynar. Beş temel işlev söz konusudur:

1. Hizmette bulunmak — ruhsal armağanlarını kilisenin ihtiyaçlarını karşılamak için kullanmak (1.Petrus 4:10-11).
2. Kiliseyi inşa etmek — imanlı kardeşleri cesaretlendirmek ve güçlendirmek (1.Selanikliler 5:11).
3. Müjde'yi yaymak — müjdecilik ve sosyal yardım faaliyetlerine katılmak (Matta 28:19-20).
4. Öğrencilik ve büyüme — başkalarının olgunlaşmasına yardımcı olurken imanda öğrenmek ve büyümek (Koloseliler 3:16).
5. Birliği teşvik etmek — kilise içindeki uyum ve sevgiye katkıda bulunmak (Efesliler 4:3-6).

Sonuç

Kutsal Ruh'un armağanları yeniden doğmuş bir İmanlının ve kilisenin yaşamında çok önemlidir. İmanlıların, Tanrı'nın kendilerine verdiği amaçları veya hedefleri gerçekleştirmelerine olanak tanır ve müjdeyi yaymaları için imanlılar topluluğunu güçlendirir. Yeni vaftiz olan imanlılar ruhsal armağanlarını keşfetmeye ve hizmet, eğitim ve liderlikte kullanmaya çağılırlar. Onların rolü, birliği teşvik etmek, imanda büyümek ve öğrenci yetiştirmek için çok önemlidir. Her bir imanlı armağanlarına katkıda bulundukça yerel kilise gelişir ve Mesih'in yeryüzündeki amacını yerine getirir.

Değerlendirme soruları

1. Yeni Antlaşma'da bahsedilen üç ruhsal armağan nedir ve Kutsal Yazılar'da nerede bulunurlar?
2. Yeni vaftiz olmuş bir imanlı ruhsal armağanlarını kullanarak yerel kiliseye nasıl katkıda bulunabilir?
3. Ruhsal armağanların İmanlılar topluluğu içinde kullanılması neden önemlidir?

ÖĞRENCİ YETİŞTİREN ÖĞRENCİLER YETİŞTİRMEK

Sonsöz

Umarım bu kitapçıktaki materyalleri faydalı bulmuşsunuzdur. Mükün olduğunca pratik tutmaya çalıştım ve size, okuyucuya, materyali kendi durumunuza uygun gördüğünüz şekilde kullanma ve ayarlama özgürlüğü verdim.

Şimdi yanıtlamanız gereken soru şudur: “Bir sonraki adım nedir?” Dua etmek ve bunu Rab İsa’ya sunmak için zaman ayırmanızı önerebilir miyim? Tanrı’nın, bu materyali başkalarını yetiştirmek için kullanmanızı istediğine yürekten inanıyorum. Neden dua ederek Kutsal Ruh’tan size rehberlik etmesini ve öğrenci olarak yaklaşılabileceğiniz birini göstermesini isteyerek biraz zaman geçirmiyorsunuz? İnanıyorum ki Rab ilişki ağınıza sizin aracılığınızla ulaşmak istediği birini yerleştirmiştir.

Cesaretinizi toplayıp bu kişiye yaklaşmak için top artık sizin sahanızda. Onları bir fincan çay ya da kahve içmeye davet edin ve yüreğinizi paylaşın. Rab’bin sizin öğrenciliğinize ihtiyacı olan birini çoktan hazırlamış olduğunu görmek sizi şaşırtabilir.

Bu kılavuzun hiçbir şekilde kapsamlı olmadığını biliyorum, ancak en azından başlamanız için size temel bilgileri verecektir. Kullanabileceğiniz çok sayıda materyal mevcuttur. Bu el kitabı, bu heyecan verici yolculuğa başlamanız için sizi temel bilgilerle donatmaya yönelik bir girişimdir.

Bir sonraki adımları dua ederek düşünmenizi ve ardından bunları iman ve itaatle atmanızı teşvik ediyorum. Bu bir maraton, kısa bir koşu değil. Önünüzde aşmanız gereken pek çok engel olacaktır, ancak unutmayın, yalnız değilsiniz.

Rab İsa her birimize bize rehberlik etmesi ve yardım etmesi için Kutsal Ruh’u vermiştir. Hayatınızı başkalarına adarken inancınızda büyümeniz dileğiyle. ☩

Hayatınızdaki en önemli kararı vermek

Hiç Tanrı'nın yüreğinize dokunduğunu hissettiniz mi? Hristiyan olmak hayatınızda atacağınız en önemli adımlardan biridir. Hristiyan olmanın bir parçası da herkesin günah işlediğini anlamaktır. Kutsal Kitap günahın bedelinin ya da cezasının ölüm olduğunu söyler. Kutsal Kitap'ın Hristiyan olmak hakkında ne öğrettiğini ve İsa Mesih'in takipçisi olmanın ne anlama geldiğini keşfetmek için okumaya devam edin.

Kurtuluş Tanrı ile Başlar

Kurtuluş çağrısı Tanrı ile başlar. O, kendisine gelmemiz için bizi yönlendirir ya da bizi kendine çekerek bunu başlatır.

Yuhanna 6:44: *"Beni gönderen Baba bir kimseyi bana çekmedikçe, o kimse bana gelemez."*

Vahiy 3:20: *"İşte kapıda durmuş, kapıyı çalıyorum. Biri sesimi işitir ve kapıyı açarsa, onun yanına gireceğim; ben onunla, o da benimle, birlikte yemek yiyeceğiz."*

İnsanın Çabaları Yetersizdir

Tanrı bizimle yakın ve derin bir ilişki kurmak ister, ancak bunu kendi çabalarımızla elde edemeyiz.

Günahın Getirdiği Ayrılık

Bir sorununuz var. Günahımız bizi Tanrı'dan ayırır ve ruhsal olarak boş bırakır.

Romalılar 3:23: *"Çünkü herkes günah işledi ve Tanrı'nın yüceliğinden yoksun kaldı."*

Kendi çabalarımızla Tanrı'yla esenlik bulmamız mümkün değildir. Tanrı'nın lütfunu kazanmak ya da kurtuluşa erişmek için yapmaya çalıştığımız her şey değersiz ve boştur.

Tanrı'dan Bir Armağan

O halde kurtuluş Tanrı'nın bir armağanıdır. Bu armağanı Oğlu İsa aracılığıyla sunar. Mesih çarmıhta yaşamını feda ederek bizim yerimizi

almış ve günahımızın cezası olan nihai bedeli, yani ölümü ödemiştir. İsa bizim Tanrı'ya giden tek yolumuzdur.

Yuhanna 14:6: *“İsa, ‘Yol, gerçek ve yaşam Ben'im’ dedi. ‘Benim aracılığım olmadan Baba'ya kimse gelemmez.’”*

Romalılar 5:8: *“Tanrı ise bizi sevdiğini şununla kanıtlıyor: Biz daha günahkârken, Mesih bizim için öldü.”*

Tanrı'nın Çağrısına Yanıt Verin

Mesih imanlısı olmanız için yapmamız gereken tek şey Tanrı'nın çağrısına yanıt vermektir.

Hâlâ nasıl Mesih imanlısı olabileceğinizi merak ediyormusunuz?

Tanrı'nın kurtuluş armağanını almak karmaşık değildir. Tanrı'nın çağrısına verilecek yanıt, Tanrı Sözü'nde bulunan bu basit adımlarla açıklanmıştır:

1) Günahkâr olduğunuzu kabul edin ve günahınıza sırtınızı dönün.

Elçilerin İşleri 3:19 şöyle der: *“Öyleyse, günahlarınızın silinmesi için tövbe edin ve Tanrı'ya dönün.”*

Tövbe kelimenin tam anlamıyla “eylem değişikliğiyle sonuçlanan bir düşünce değişikliği” anlamına gelir. O halde tövbe etmek, günahkâr olduğunuzu kabul etmek demektir. Günahkâr olduğunuz konusunda Tanrı'yla hemfikir olmak için düşüncenizi değiştirirsiniz. Bunun sonucunda ortaya çıkan “eylem değişikliği” elbette günahdan uzaklaşmaktır.

2) İsa Mesih'in sizi günahlarınızdan kurtarmak ve size sonsuz yaşam vermek için çarmıhta öldüğüne iman edin.

Yuhanna 3:16 şöyle der: *“Çünkü Tanrı dünyayı o kadar çok sevdi ki, biricik Oğlu'nu verdi. Öyle ki, O'na iman edenlerin hiçbir mahvolmasın, hepsi sonsuz yaşama kavuşsun.”*

İsa'ya iman etmek de tövbe etmenin bir parçasıdır. Zihninizi inançsızlıktan inanca çevirirsiniz, bu da eylem değişikliğiyle sonuçlanır.

3) O'na imanla gelin.

Yuhanna 14:6'da İsa şöyle der: “İsa, ‘Yol, gerçek ve yaşam Ben'im’ dedi. ‘Benim aracılığım olmadan Baba'ya kimse gelemmez.’”

İsa Mesih'e iman, bir eylem değişikliğiyle sonuçlanan bir düşünce değişikliğidir — O'na gelmek.

4) Tanrı'ya basit bir dua edebilirsiniz.

Tanrı'ya verdiğiniz yanıtı bir dua haline getirmek isteyebilirsiniz. Dua basitçe Tanrı'yla iletişim kurmaktır. Kendi sözcüklerinizi kullanarak dua edin. Özel bir formül yoktur. Sadece yüreğinizden Tanrı'ya dua edin ve O'nun sizi kurtardığına inanın. Kendinizi kaybolmuş hissediyor ve ne dua edeceğinizi bilemiyorsanız, işte size bir kurtuluş duası:

*Sevgili Tanrım,
Bir günahkâr olduğumu kabul ediyorum. Seni hoşnut etmeyen pek çok şey yaptım. Hayatımı sadece kendim için yaşadım. Özür diliyorum ve tövbe ediyorum. Senden beni bağışlamamı istiyorum. Beni kurtarmak için çarmıhta benim için öldüğüne inanıyorum. Kendim için yapamadığım şeyi Sen yaptın. Şimdi Sana geliyorum ve yaşamımın kontrolünü ele almanı istiyorum; yaşamımı Sana teslim ediyorum. Bugünden itibaren her günümü Senin için ve Seni hoşnut edecek şekilde yaşamama yardım et. Seni seviyorum Tanrım ve sonsuzluğu Seninle birlikte geçireceğim için Sana şükrediyorum.
Amin.*

5) Şüphe etmeyin.

Kurtuluş lütufla, iman aracılığıyla gerçekleşir. Bunu hak etmek için yaptığınız ya da yapabileceğiniz hiçbir şey yoktur. Bu Tanrı'nın karşılıksız bir armağanıdır. Tek yapmanız gereken onu kabul etmek!

Efesliler 2:8 şöyle der: “İman yoluyla, lütufla kurtuldunuz. Bu sizin başarınız değil, Tanrı'nın armağanıdır.”

6) Kararınızı birine anlatın.

Romalılar 10:9–10 şöyle der: “İsa’nın Rab olduğunu ağızla açıkça söyler ve Tanrı’nın O’nu ölümden dirilttiğine yürekten iman edersen, kurtulacaksın. Çünkü insan yürekten iman ederek aklanır, imanını ağızıyla açıklayarak kurtulur.”

Dünya Misyonlarındaki Rolünüz

Operation Mobilization, dünyanın yüz ondan fazla ülkesinde hizmet veren uluslararası bir misyon kuruluşudur. 1957 yılında kurulan bu hizmet, birkaç öğrenciden oluşan küçük bir topluluktan, dünyanın dört bir yanından gelen altı binden fazla tam zamanlı çalışanın yer aldığı büyük bir hizmet ağına dönüşmüştür.

Bir Hristiyan olarak Tanrı'nın dünyanın kurtuluşu için olan planında sizin yerinizin ne olduğunu merak ediyor olabilirsiniz. İşte hemen şimdi dâhil olabileceğiniz birkaç yol!

Dua edebilirsiniz — Tanrı'nın dünyası hakkında bilgi sahibi olun. Özellikle ilginizi çeken bölgelerdeki misyonerler hakkında bilgi isteyin.

Misyon alanındaki kardeşleriniz adına Tanrı'nın önünde durun. Daha fazla misyonerin çağrılması ve Mesih için kaybolmuş olanlara ulaşmaları için gönderilmeleri için dua edin. Tanrı kendi dualarınıza yanıt vermek için sizi kullanırsa şaşırmayın!

Verebilirsiniz — Tanrı size Kendi parasının bir kısmından sorumlu olma ayrıcalığını vermiştir. Ne kadarını kendinize saklayabileceğinize karar verin, sonra geri kalanını Tanrı'nın krallığını ilerletmek için kullanın. Bunun bir yolu da yurtdışındaki misyon çalışmalarını desteklemektir.

Gönderebilirsiniz — Kilisenizde ya da topluluğunuzda etrafınıza bakın. Misyoner olma çağrısını hisseden bir başkasını bulun, sonra onu teşvik edin ve yaşamı için Tanrı'nın yönlendirmesini daha fazla aramaya teşvik edin. Misyonerleri destekleyin. Onlara manevi destek verin. Mektuplar, ses kayıtları veya e-postalar aracılığıyla onları cesaretlendirin; onlara ve çalışmalarına inandığınızı bilmelerini sağlayın Tanrı onları bu göreve çağırdı. Belki de görevlerindeyken onlara kalacak bir yer ya da kullanabilecekleri bir araba sunabilecek konumdasınızdır.

ÖĞRENCİ YETİŞTİREN ÖĞRENCİLER YETİŞTİRMEK

Gidebilirsiniz — Bu size de bir çağrıdır! İhtiyacı sizde görebilirsiniz. Neden gecikiyorsunuz?

Daha fazla bilgi edinmek istiyorsanız bizimle iletişime geçin:
www.om.org

Yazarın diğer kitapları

Cennetin Kıyısında Yaşamak

Martin de Lange — inatçı, hırslı ve belki de birazcık sinir bozucu veya itici — hayatın onu götürdüğü yerden memnun. Hayatının aşkı Petro ile evli olan, küçük çocuğunu büyüten ve adli polis fotoğrafçılığı işinde başarılı olan Martin, her şeyi yoluna koyduğunu düşünmektedir; ta ki Tanrı kendi yoluna koymayı seçene kadar.

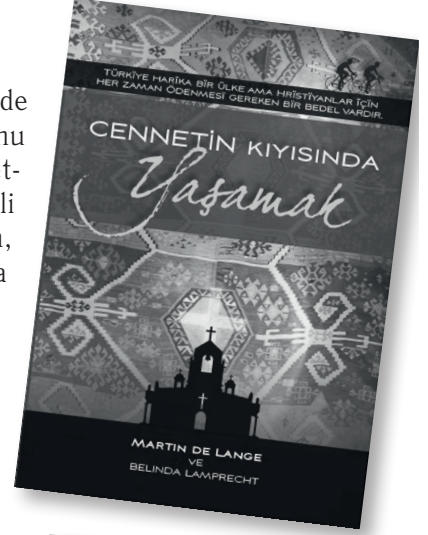
Birkaç yıl içinde Martin, Türkiye’de ruhsal olarak kayıp insanlara duyduğu tutkuyla, küçük ailesini kökünden söküp Orta Doğu’da yeni bir hayata doğru yola çıktığında, her zaman istediğini düşündüğü hayatı tamamen değişmiş bulur.

Tanrı’nın bundan sonra onlar için ne sakladığını asla bilemeyecek olan Martin ve Petro, cennetin kıyısında yaşamının gerçekten ne anlama geldiğini öğrenmek zorundadır...

Gelişmek: Etkili Bir Yaşam İçin 7 İlke

Martin’in, İsa’yı Türk halkına ulaştırma vizyonu yoğun içsel mücadeleler ve dışsal karşıtlıklarla birlikte geldi. “Gelişen”, bir misyoner olma yolculuğunun başlangıcına, gelişimine ve zorluklarına ışık tutarken, Tanrı’nın sadakatinin Martin’e ve eşi Petro’ya hayal bile edemeyecekleri bir sevinç ve zafer armağan ettiğini gözler önüne seriyor. Martin’in yazım dili son derece sürükleyici; okurken anlattığı olayların gerçekliğini hissedebiliyorsunuz.

Müjdeye en az ulaşmış topluluklar arasında uzun süreli hizmet, sevinç ve tatmin getirir; ancak bu yolculuğa zaman zaman hayal kırıklığı ve acı da eşlik edebilir.

Martin de Lange, deneyimlere dayanan ve Kutsal Kitap temeline oturan bu pratik kitapta, kendisinin ve eşi Petro'nun öğrenip yaşamlarında uyguladığı yedi ilkeye dikkat çekiyor. Her bölümde yer alan pratik uygulama adımları, özellikle zor koşullarda hizmet edenlerin sadece ayakta kalmaktan ziyade gelişip güçlenmesine yardımcı olabilir.

Açık, doğrudan ve günlük yaşama uygulanabilir bir eser.

Kendi kopyanız için lütfen şu adresi ziyaret edin:
www.martindelange.org